

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 24/16

מיום רביעי, ט"ז באייר תשפ"ה, 14.05.2025

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל משיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 24/16

מיום רביעי, ט"ז באייר תשפ"ה, 14.05.2025

נוכחים:

1. ראש העיר	- מר רועי גבאי
2. סגן ומ"מ רה"ע	- מר חיים מסינג
3. סגן ראש העיר	- מר פאלי כהן
4. משנה לרה"ע	- מר שחר סימנה
5. חברת מועצת העיר	- גבי ענבל בועז
6. חבר מועצת העיר	- עו"ד דוד שחר
7. חבר מועצת העיר	- מר ליאור כהן
8. חבר מועצת העיר	- מר יהודה דנינו
9. חבר מועצת העיר	- מר בנימין אשר
10. חבר מועצת העיר	- עו"ד מאיר דהן
11. חבר מועצת העיר	- מר אלון רוזן (הגיע לקראת סוף סעיף 14)
12. חברת מועצת העיר	- גבי רוחה תורג'מן
13. חבר מועצת העיר	- מר יוסי כהן
14. חבר מועצת העיר	- מר ליאור דדוש
15. חבר מועצת העיר	- מר אליהו מזוז
16. חבר מועצת העיר	- עו"ד דורון מלכה
17. חברת מועצת העיר	- גבי רונית ארנפרוינד

משתתפים:

1. מנכ"לית העירייה	- גבי יוספה חליבה
2. גזבר העירייה	- מר אריאל אלון
3. יועצת משפטית	- עו"ד טובה שפירא-אלטמן
4. מבקר העירייה	- מר ינון ביטון
5. דובר העירייה	- מר אריאל הלר
6. עוזר ראש העיר	- מר רוני רווח
7. רואה חשבון	- רו"ח אלון מררי
8. רואה חשבון	- רו"ח אופיר בוכניק
9. מזכירות העירייה	- יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.

שאלות:

2. שאלתה של חבר המועצה מר יוסי כהן בנושא " ביצוע החלטת מועצה העיר בנושא הקמת מתקני ספורט בעיר.
3. שאלתה של חבר המועצה מר ליאור דדוש בנושא פתיחת מגמות על אזוריות ושינויי שיבוץ בבתי הספר העל יסודיים בעיר".
4. שאלתה של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא "בניית מבנה תיכון לביה"ס שחקים".
5. שאלתה של חברת המועצה הגב' רונית ארנפרוינד, בנושא "מפגע בטיחות בבניית המחלף למרגלות תל יבנה".

אישור ועדכון תב"רים:

6. אישור תב"ר מס' 688 – תיקון ליקוי בנייה ביה"ס רמב"ם, בסך 1,100,000 ₪ מקרן הפיתוח.
7. אישור תב"ר מס' 689 – טיפול בשצ"פים, בסך 400,000 ₪ מקרן הפיתוח.
8. אישור תב"ר מס' 690 – התנדבות בקהילה, בסך 87,000 ₪ במימון מפעל הפיס.
9. עדכון תב"ר מס' 684 - שיפוצי קיץ במוסדות חינוך, תוספת 3,000,000 ₪ מקרן הפיתוח. סך התב"ר לאחר הגדלה 6,500,000 ש"ח.

נושאים נוספים:

10. הצגת התוכנית העסקית של החברה הכלכלית ואישור התקנון.
11. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות מיום 28/4/25 בנושא עמותות הספורט.
12. אישור הסכם חכירה חלקה צבאית בית העלמין יבנה.

הצעות לסדר יום:

13. הצעה לסדר יום של חבר המועצה דוד שחר בנושא "הענקת הנחה למילואימניקים פעילים תושבי העיר יבנה".
14. הצעה לסדר יום של חברי המועצה שחר סימנה וליאור כהן, בנושא "סבסוד עלות משלחות של תלמידים מהעיר יבנה לפולין".

סיכום הישיבה:

15. סיכום הישיבה על ידי ראש העיר.

רועי גבאי: אני פותח את ישיבת מועצת עיר מן המניין 24/16.

1. דיווח ראש העיר.

רועי גבאי: אני אתחיל ואומר כמה דיווחים, ואתחיל דווקא בעדכון, כי דיברנו עכשיו על הפניאומטי. היו מתוכננים להגיע לפה, לבקשתכם, כמו שהבנתם וכמו שנשלח לכם גם על ידי יד יעל. היה דיון, כפי שאמרנו בישיבה הקודמת, דיון פה לפני כשנה וחצי לערך. דיון מלא על הפניאומטי. אישרנו שם גם תב"ר בעלות הזאת. וזה מתקדם אל מול משרד הפנים. ככל שנצטרך עדכונים נוספים כמובן נביא לפה. את בקשתכם להבין את המודל, את הרעיון, את הסיפור, את החברה של הפניאומטי קיבלתי. היו מתוכננים להגיע לפה היום היועץ והחברה, כדי לתת את התשובות, התייחסויות. לדבר פה באמת ברמת התוכנית הכוללת פעם נוספת, כי מדובר במועצה חדשה. לפני יומיים הודיע היועץ שלצערנו הוא לא מצליח להגיע. נאלצנו לדחות אותו לישיבה הבאה. אמרתי, קיבלתי ואני עומד באמירה שיבואו להציג את המערכת הפניאומטית, מבלי קשר לסוגיית התב"ר, לא תב"ר. אלא כדי להשביע את רצון כולנו על הפרויקט שכבר מתקדם.

מספר דיווחים, ברשותכם, ונתחיל בישיבה. דיווחים אשתדל קצרים. יום ראשון מתחיל שבוע החינוך והנוער. אנחנו מתחילים מיום ראשון הקרוב בערב בפתיחת ערב לצוותי החינוך. צפויה להגיע גם המזכ"לית יפה בן דוד וצפויים להגיע מפקחות, כמובן של בתי הספר, גני ילדים, משרד החינוך. וגם כמובן צוותי החינוך: מורים, מורות, גננות, סיעות, הנהגות ההורים. אני אשמח מאוד לראות אתכם, אותנו, ובסוף הערך המוסף שלנו כעיר, כמועצת עיר, זה המקום שלנו להתגאות ביחד על כל העשייה, על כל השותפות, על כל העבודה המשותפת פה במועצת העיר, בוועדות השונות. ואחת הדוגמאות ותוצרי השיא, יש הכל מכל וכל במהלך השבוע. בעיקר, אני אומר, זה נוגע הפעם, אנחנו מדייקים את עצמנו משנה לשנה. השנה הוא נוגע לא מעט בצוותים החינוכיים, בפעילויות עבורם, בסוגיות ובערבים של שולחנות עגולים, וגם בהרצאות להורים. אמרתי, המטרה שלנו זה להשפיע בצוותים החינוכיים ומכאן אני גם אצא ואגיד שאנחנו היינו שבוע שעבר במציאות מאתגרת, והיא עדיין ישנה. בטח של צוותי החינוך, המורים, המורות, הגננות. אני שותף מלא למציאות שמגיעים להם תנאי העסקה טובים יותר. אין שאלה בכלל. הן עובדות סביב השעון. מגיע להן את כל הזכויות ויותר מזה.

יחד עם זאת, ברגע שהארגון היציג הגיע להחלטה ולהסכם, אנחנו כמדינת חוק מחויבים לעמוד בחוק ומשם המשכנו את סדרי העבודה. זה לא אומר שלא צריכים להיות, לדעתי, אני אומר את זה, אני מבטא את זה גם בראשי הרשויות ואנחנו שותפים בדרכים הנכונות, הלגיטימיות, כדי להמשיך להעצים אותן וגם לתת להם את תנאי השכר הטובים יותר ותנאי ההעסקה הטובים ובעיקר את האמון. הן משוועות לאמון, להערכה. המקצוע, לצערי, חווה זילות. ההורים בקלות דעת ובראש פונים למורים, פונים למנהלות, מדברים וכותבים דברים בתוך קבוצות ווטסאפ. יש לנו אמירה מנהיגותית, חינוכית, ערכית, לתמוך, לעמוד. לעצור שיח שהוא איננו הולם. זו סוגיה אחת. אמרתי, אשמח לראות אתכם שבוע הבא. אירוע שיא נוסף זה צעדת יבנה, שמסכמת את שבוע החינוך ביום שישי שבוע הבא.

מתחילים גם החל משבוע הבא, שבוע המשפחות למילואים, שבוע הוקרה ארצי בדגש על המילואים. יש גם יריד תעסוקה קריירה שיהיה פתוח לכלל הציבור, אבל אנחנו פונים גם, במיוחד למילואימניקים. יש סדנאות להורים, לזוגות, לבני זוג. ויש גם ערב לבני הזוג, בנות הזוג של מילואימניקים, מילואימניקות עם 'יאללה דרום'. צפוי להיות לנו גם במהלך יוני ערב הוקרה למשרתים עצמם. החלטנו לדחות אותו ולא לשים אותו בערב שבוע המילואימניקים, מאחר שלא מעט, יש לנו מגויסים בשלושה שבועות האחרונים ולכן את הערב עבורם אנחנו נעשה טיפה בדיליי. אני מקווה ביוני, אבל נראה מתי הם חוזרים חזרה, ומכאן נאחל להם כמובן חזרה לשלום, אמן.

חשוב לי להגיד אמירה נוספת. מוקדש למילואים, ובכלל אנחנו מעריכים ומוקירים כמובן את כוחות הביטחון, את הרופאה, את העובדים הסוציאליים. זו שנה וחצי לא פשוטה לכולם. בסוף מילואים זו עבודה נוספת על חייהם האזרחיים. זו לא העבודה שהם בחרו בה. ולכן פה נותנים את הדגש ואת העיקר.

אלי מזוז: רועי, שאלה. קודם כל, מצטרף לאמירה שאמרת בסוף, שיש אנשים שהם גם מורים, גם עובדים סוציאליים, והם בסוף גם במילואים. שאלה לגבי נושא של המילואימניקים וכל מה שנעשה עבור מילואימניקים. דרך מי בעצם המערכת שלנו מתעדכנת לגבי כל מילואימניק נוסף יבנאי?

רועי גבאי: אין מערכת און-ליין. יש לנו רכזת מילואימניקים שיושבת במרכז הצעירים, יחד עם יקל"ר שם פיקוד העורף. אנחנו אחת לכמה זמן מקבלים חיתוך של המילואימניקים. המידע הזה הוא מידע כמובן -

אלי מזוז: זהו, בגלל זה אני שואל.

רועי גבאי: ובמערכות של הצבא, שמעבירים לנו, בהתאם לדרישה.

ענבל בועז: יש לנו קבוצת ווטסאפ...

רועי גבאי: זה ברמת העדכונים והפעילויות. אבל ברמת המידע שלנו, יש לנו חיתוך.

אלי מזוז: אז כשאתה רוצה להעביר לדוגמה משהו למילואימניקים, איך אתה מעביר?

רועי גבאי: אני לא יכול להעביר להם על בסיס המידע שאני מקבל מהצבא.

אלי מזוז: לא, אני שואל אם אתה מעביר לצבא...

רועי גבאי: לא, הדרך שלנו לייצר זה במפגשים הללו, בקבוצות הללו. לעניין אותם,

אלי מזוז: שזה בחירה שלהם אם נכנסים לקבוצה או לא.

רועי גבאי: כן. לעניין אותם, לתת להם את הלינק של הקבוצה. לקחת פרטים, ואז אנחנו יכולים לשלוח להם גם עדכונים. יש גם איזשהו דף נחיתה כזה שהצבא הכין. הוא כרגע ביקש לעדכן את המערכות, שהוא יכול לשלוח,

אלי מזוז: להם?

רועי גבאי: הוא יכול לשלוח להם ולהגיד להם, על מנת להיות בקשר עם הרשות, תשאירו פרטים.

אלי מזוז: אוקיי. אם הצבא שולח להם -

רועי גבאי: אבל זה עדיין לא קורה, כי הם הציגו לי את זה לפני, לא יודע, כמה חודשים, חצי שנה, שנה. ביקשו לעדכן, אבל זה חלק -

אלי מזוז: אז כרגע, זאת אומרת זה על פי פרסומים. ומי שרואה את הפרסום מצטרף בעצם למה ש,

רועי גבאי: כן. אין לנו היום, יש לנו איסור על המידע שיש לנו,

אלי מזוז: אנחנו יש לנו ... יכולת, ... והצבא לא עושה את זה.

רועי גבאי: גם במידע שיש לנו, אסור לנו לפנות ישיר. אלא אם כן הם נרשמו למאגר או לאישור -

אלי מזוז: שמאשרים לך לעשות את זה.

רועי גבאי: התחלנו ועדכנו פה בעבר, חיים, אתה רוצה להוסיף מילה על המשאיות? בבקשה.

חיים מסינג: חניית משאיות. העברנו חוק עזר בנושא הזה, שאושר גם על ידי משרד התחבורה ומשרד הפנים. מדבר על נושא מ-6 עד 10 טון. הכוונה היא לפנות מקומות חנייה. יש גם הרבה משאיות שהם למעשה במקום שהם חונים גם מפריעים מבחינת שדה ראייה. הכנו, אם אני לא טועה, תשעה, עשרה מקומות חנייה אלטרנטיביים. כל נהג משאית אמור לקבל גם בדואר רשום וגם על המשאית את הברושור, שאנחנו מבקשים שישתף איתנו פעולה. אנחנו נותנים לזה כמה שבועות, כדי שאנשים יטמיעו את זה, ישאלו שאלות, הבהרות מי שרוצה. ואחר כך ניאלץ לאכוף. ואנחנו מקווים שיהיה שיתוף פעולה.

רועי גבאי: לא, לא בתשלום. לנסות לאתר, המשאיות מעל 12 טון יש להן מה שנקרא חניונים לרכב כבד. אלו חניונים מוסדרים בתשלום. והחניות משש עד עשר זה אירוע יותר מורכב. כי בפועל חוק העזר מדבר על 12 טון, ואנחנו לא רוצים גם להקשות עליהם. אלו עצמאים שלוקחים, לא יודע,

משאיות קירור כאלה, או פתרונות כאלה ואחרים. ומצד שני אנחנו לא רוצים שהם יחסמו את הרחוב. בסוף זה חסימת רחוב, זה בטיחות ילדים שחוצים, ותפיסת חניות מרכזיות של רחובות פנימיים. זה נסיעות ברורסים בתוך שכונות. ופה אנחנו ניסינו, תחזור רוני לתמונה, בבקשה,

- עו"ד מאיר דהן:** זה איסור חנייה ברחובות העיר?
- רועי גבאי:** נכון. זה להוציא אותם מהרחובות,
- עו"ד מאיר דהן:** או שזה איסור כניסה בכלל.
- רועי גבאי:** לא, אין לנו איסור כניסה. אי אפשר לעשות איסור כניסה.
- חיים מסינג:** למרות שבאשדוד שמו שלט כזה.
- רועי גבאי:** כן. יש הרבה רשויות, אגב, שעשו איסור חנייה ואיסור כניסה.
- ליאור כהן:** כל ההסעות זה רחובות כאלה. אתה לא יכול לעשות איסור.
- רועי גבאי:** עשינו באמת עבודה משמעותית על הדבר הזה. אני גם בטוח אגב שנקבל עוד מעט פידבקים מהנהגים. גם עשינו אותם בשולחן עגול, כדי לשמוע,
- ליאור דדוש:** החל מהשעה שש זה ריאלי לאנשים שעובדים, בעלי עסקים?
- רועי גבאי:** שש בערב עד שבע בבוקר?
- ליאור דדוש:** שש בערב לעצור ולצאת מאיפה שאתה נמצא. זאת אומרת אם זה בן אדם,
- רועי גבאי:** לא, שש בערב -
- ליאור דדוש:** הוא צריך לפנות את הרחוב.
- רועי גבאי:** החניון לילה משש בערב.
- ליאור דדוש:** השאלה, אם לא מוקדם מדי. כי בדרך כלל, אני מניח שאם הוא מחנה במרכז העיר, אולי זה בגלל עיסוק כזה או אחר, שלא בטוח אולי בשש בערב,
- רועי גבאי:** שימו לב למקומות. המקומות הם מרכזיים. זה לא בפאתים. שימו לב. רכבת יבנה מזרח, זה נותן מענה. היתה גם עבודת פענוח. שוב, באמת היתה עבודה פענוח של הפיקוח. הפיקוח עבר ואיתר את ה-60, פלוס מינוס, משאיות שנמצאות ברחובות, ואיזה. פילחנו אותם לפי רחובות.

דואני, אהרון חגי', ממש פילחנו וניסינו לאתר לכל רחוב מתחם תואם. ואז יש פה את גיבורי החיל שהוא מרכז מסוים. יש את שדרות דואני, על רחוב ראשי, במקום להוציא אותם מרחובות הפנימיים. ויש את גוב ארי, כדי להוציא אותם מתוך רחובות של נאות שמיר. ויש את מתנ"ס נאות שז"ר. זה אומר חניות קטנות, אבל זה נותן מענה לחבריה שבתוך נאות שז"ר. זו המטרה. אנחנו עוד, אני בטוח, בחודש חודשיים הקרובים נשמע גם מהם. זה מהלך מבורך וזו הזדמנות שלי גם להודות, לא אמרתי את זה במילואים, אבל לחיים, וגם לענבל. גם בצד המילואים, על ההובלה של כל תחום המילואים. באמת, באופן צמוד ומקצועי. ובטח לחיים על העבודה מול כל התכלול של האגפים השונים בסוגיית המשאיות.

ליאור דדוש: יש שאלות קטנות.

יוסי כהן: רועי, יהיה בימי חמישי בשוק ... לפעמים.

חיים מסינג: יש שם מקום.

רועי גבאי: תראה, האיתור, אני לא ירדתי לפרטים ולרזולוציה. אבל בסוף לקחנו, השוק מיועד סדר גודל לחמש, שש משאיות. כי הוא נותן מענה לחמש, שש משאיות, שזיהינו ברחובות הסמוכים. רכבת נותנת מענה לחמש, שש משאיות. האצטדיון העירוני נותן לארבע. מתחם גדול יותר נגיד זה גוב ארי, והציונים. נותנים מענה ל-10 משאיות.

רונית ארנפרינד: אתה תיתן להם תג חנייה -

רועי גבאי: עכשיו מה שקורה בעיר זה המשאיות מקבלות כל החודש הזה את הוואצ'ר הזה שאתם רואים, את הפלייר הזה. 'נהג יקר, שים לב, לטובת כך וכך'. אלה התחנות. ועכשיו יש מי שבא פונה ואומרים לנו 'תקשיבו', בדיוק השאלות האלה, מכווינים אותו, בני נותן להם את המענה. ויש כאלה שאומרים לנו 'אבל פספסתם'. אוקיי, בואו נבין ונראה איפה אנחנו עומדים. בסוף, אם נצליח להוריד פה 80%, 90% מהמשאיות וניתן את המענה בקצה למשאית כזו או אחרת, אנחנו קודם כל הרווחנו חניות במרכז העיר. שניים, מנענו והצלנו חיי אדם. בטיחות ובמענה -

ליאור דדוש: שתי שאלות, אם אפשר. אחד, המקומות כבר עם שילוט? זה מתחיל עוד חודש, אבל נכון להיום כבר יש שילוט?

רועי גבאי: כבר יש שילוט, כן.

ליאור דדוש: מעולה. ושאלה שנייה, מה קורה אם בעל הרכב משאיר את הרכב שם אחרי שעה שבע בחניון? גם שם, אמור לפנות אותו בשעה שבע? כי זה מתחם עובד בטח, לא?

רועי גבאי: הוא אמור לפנות אותו אחרי שבע. לא לטווח רחוק. טווח רחוק תחנה במקומות אחרים.

יוסי כהן: צריך להסביר להם בהתחלה,

חיים מסינג: כן, כן, אני שולח ...

רועי גבאי: מילה על תלמידי כיתה ט' בממ"ד. אנחנו התחלנו תהליך עם מחקר גרעיני, מרכז גרעיני שורק. יש רעיון, תוכנית, שעדיין לא הסתכמה, אבל שיתוף הפעולה מתחיל, להעביר, מי שמכיר את פרויקט קרן שוורץ רייסמן, יש שישה מרכזי פיתוח בארץ כאלה, שהמענה שלהם לתת מענה לתלמידי פיזיקה בראייה עירונית בעיר. פה המרכז הזה אמור לתת למדעים, לפיזיקה, לכימיה, בממ"ד. להביא בעצם את התיאוריה, את התלמידים למרכז אולי הכי משמעותי שיש לנו בארץ בתחום החקר ובתחום המדעים. יקבלו את המענים מטובי המומחים ואנשים שעוסקים ביישום עצמו. עשינו ביקור התנעה של תלמידי כיתות ט' ביום שישי האחרון. היה מרתק. הם הגיעו, ממ"ד עירבו אותם באופן יוצא מן הכלל. קיבלו אותם ב-10 תחנות והביאו את העולם היישומי לדוגמאות מול תלמידי כיתות ט'. לדוגמה, איך עושים זיהוי פלילי. ואז עושים להם תחנה עם הבנה של כימיה, מה עומד מאחורי זה על טביעות אצבע. ונותנים להם תחנה של צילום טלפון, צילום מצלמה איכותית יותר, צילום פוטו וצילום תרמי ומראים להם את ההבדלים ומה היתרונות האלה. ואיך הדבר הזה בא לידי ביטוי במערכת הביטחון. זה תהליך מרתק. אני מאוד מקווה שנצליח לסגור את הסגירות הסופיות כדי שנוכל להכריז, כמובן לעדכון, על פרויקט משותף לתלמידי התיכון כדי לקבל ערך מוסף מאוד גדול לתלמידי הפיזיקה, כימיה, המדעים בעיר שלנו והמטרה היא אחת. להכפיל את התלמידים שלומדים מדעים בעיר ברמת מצוינות. כלומר לא לחפש רק את התלמידים המצטיינים שהולכים לפיזיקה ולא נרתעים מזה, אלא להכניס לתוך העולם הזה בנות, שזה מחסור גדול.

רונית ארנפרינד: יש לנו נתון כמה בנות, כמה בנים?

רועי גבאי: היום יש לנו סדר גודל של 12%, 13% תלמידי פיזיקה בעיר.

רונית ארנפרינד: לא, אבל כמה בנות,

רועי גבאי: בנות מעט. חמש, ארבע.

ליאור כהן: תחשבי מה היה קורה אם היה לבנות מעבדה, נגיד.

רועי גבאי: אבטחת קבוצות הספורט. אתמול התבשרנו על בית"ר יבנה שנצחה את גמר המחוזות. נכון לעכשיו על פי ההתאחדות גם עלתה ליגה, לליגה א'.

אלי מזוז: רגע, זה לא סופי?

רועי גבאי: זה לא סופי, כי יש קבוצות שעותרות לבית המשפט על הסוגייה.

אלי מזוז: זה לא מספרי? זה לא נכנסת, ניצחת,

- רועי גבאי:** אף אחד בקהל, 500 אוהדים אתמול, לא מצליח להבין את האירוע. מבחינת כולם היא עלתה ליגה. לא פתחו את השמפניה
- יוסי כהן:** בגלל הבחירות שהיו בליגות א' ו-ב', אז אמרו אין עליות, אין ירידות שם. ואז מישהו הגיש בג"צ, אומר 'אצלנו לא היו בחירות לליגה ב'.
- רועי גבאי:** יוסי, תיתן שיעור אחרי זה. אנחנו נסביר בשמחה, אבל זה באמת אירוע ... מכבי יבנה שלנו מחר משחקת בגביע במשחק אחד לפני עלייה לליגה לאומית. הלוואי, ונאחל לה בהצלחה.
- עו"ד מאיר דהן:** ואם ... מגרש אחר?
- רועי גבאי:** לא הצליחו להעביר. הם עומדים על הביתיות שלהם במגרש הקטן. אבל זה אין מה לעשות, עשינו מה שניסינו. הנשים שלנו -
- רונית ארנפרוינד:** לא הייתי, לא עקבתי אחרי כל הקבוצות האלו. איפה כל אחד מאיתנו? באיזו ליגה כל אחת מהקבוצות?
- רועי גבאי:** בית"ר יבנה היום בליגה ב', צפויה בעזרת השם לעלות לליגה א'. מכבי יבנה היום בליגה א'. אם היא תנצח שני משחקים, הלוואי, היא תעלה לליגה לאומית.
- חיים מסינג:** ואם לא, יהיה דרבי שנה הבאה.
- רועי גבאי:** אליצור יבנה שלנו, הכדורסל, עלתה שנה שעברה לליגה לאומית. היתה בפלייאוף, הפסידה במשחק הפלייאוף עם נהריה.
- יוסי כהן:** ולא תעלה ליגה.
- רועי גבאי:** והנשים שלנו לראשונה -
- רונית ארנפרוינד:** למה לא תעלה ליגה?
- יוסי כהן:** אין היום זכות קיום לקבוצות ליגת העל מכבי יבנה. כשהייתי כדורגלן, התקציב היה 10% ממה שעכשיו ושיחקתי.
- רועי גבאי:** וקבוצת הנשים שלנו, רונית, הוא אומר הגיעה להישג -
- ענבל בועז:** אני גם לא הבנתי את הרציונל. ...
- רועי גבאי:** קבוצת הנשים שלנו הגיעה לחצי הגמר בליגה הלאומית, הליגה השנייה.

הפסידה בחצי הגמר. באמת הישג לספורט. אנחנו מביאים את התמיכות פה בהמשך.

ענבל בועז: כל הכבוד להן.

רועי גבאי: זהו. דבר אחרון שאני -

רונית ארנפרינד: ומקבלות הנשים כמו שצריך?

ענבל בועז: הן מקבלות חצי מהגברים.

רונית ארנפרינד: נהדר. חצי מהגברים? ... אה, הבנתי. הסל יותר נמוך.

רועי גבאי: מילה אחרונה, עברנו שבוע זיכרון ועצמאות לא פשוט. יום עצמאות שהיה לנו, אני אומר לכם, דפיקות בלב לכולנו מול המציאות והאתגרים שהיו והשריפות שהיו. הצוות פה, הצוותים, הזדמנות להודות באמת לכל האגפים, ליוספה ולמנהלי האגפים, שב-24 שעות הרימו יום עצמאות מחדש. זה לא ברור מאליו. ממצב שאומרים לי בעשר בלילה ביום שלפני שאין חברות אבטחה, רוצות פי 3 או פי 2.5 שכר. ועל אף זאת הצלחנו להרים באמת את רוב המתחמים. המתחמים שלא יכולנו להרים לא הרמנו אותם בגלל באמת סוגיות אבטחה בעיקר. היו טקסים מאוד מכובדים, מאוד נוגעים. לי ברמה האישית, חזרתי מפולין, היה שבוע מאוד מאוד משמעותי במצעד החיים. שורדי שואה, שורדי שבי.

רונית ארנפרינד: רגע, תספר. מימנו לך חלק, אז תספר לנו. תשתף אותנו.

רועי גבאי: היה מרתק. זה ייצוג אמיתי גם לעיר, גם לכל ראשי הרשויות. היתה קבוצת ראשי רשויות. בעיני זו זכות, זה כבוד למדינת ישראל ולראשי הרשויות שלנו, שבאמת נגענו. היה לנו גם מפגש עם השלטון המקומי בפולין. אבל באמת, אירוע השיא זה מצעד החיים. גם זו חוויה. פעם ראשונה ב-37 שנים, גשם זלעפות עוצר את מצעד החיים. מקיימים שיר אחד וישר ל'התקווה'. מבחינתי אבל הזיכרון הכי משמעותי שהיה, ששרה ויינשטיין, ניצולת השואה שלנו מיבנה עלתה לבמה, שרה שיר יחד עם החזן הראשי. הספקתי עוד לרוץ מאחורי הקלעים ולתת לה חיבוק, ואז חזרנו נטופים ומלאים במים.

רונית ארנפרינד: הצעדה היא מאושוויץ לבירקנאו.

רועי גבאי: כן.

רונית ארנפרינד: ואז הטקס הוא ליד הקרמטוריום.

רועי גבאי: בפנים, נכון. בפנים. אז היה לנו קילומטר חזרה בגשם.

ליאור כהן: הבנתי שרה כל שנה היא לא מפספסת. שרה ויינשטיין ...

עיריית יבנה
תמליל מועצה מן המניין מספר 24/16 מתאריך 05.25.

עיריית יבנה

אה, זו פעם שנייה שהיא שם?

רונית ארנפרוינד:

לא, עשירית אני חושב.

ליאור כהן:

2. שאילתה של חבר המועצה מר יוסי כהן בנושא " ביצוע החלטת מועצת העיר בנושא הקמת מתקני ספורט בעיר.

רועי גבאי: התחלנו, ברשותכם. יוסי כהן, ביצוע החלטת מועצת העיר בנושא הקמת מתקני ספורט. בבקשה.

יוסי כהן: באוקטובר 2024 הוגשה על ידי הצעה לסדר היום בעניין הקמת מתקני הספורט ברחבי העיר. הצעתי אושרה על ידי מועצת העיר פה אחד. אך מאז קבלת ההחלטה ועד היום לא נעשה דבר בעניין. לפיכך אשמח לקבל מענה ודיווח סטטוס טיפול בישיבת מועצת העיר הקרובה.

רועי גבאי: מענה ליוסי כהן: הרשות רואה חשיבות רבה בהרחבת מתקני הספורט בעיר, כחלק מקידום אורח חיים בריא ועידוד הפעילות הגופנית הקהילתית. הנושא אכן מקודם במסגרת הליך עבודה סדור, בשיתוף אגף הנדסה ומנהלת הסכם הגג, תוך בחינת צרכים תכנוניים, איתור שטחים והיערכות תקציבית רב שנתית. התוכנית כוללת, בין היתר, ככה: שני מגרשי "שחבק" בנאות שמיר, אצטדיון כדורגל חדש מעבר לדרך גוב ארי, מה שנקרא בפארק החולות. תוספת מגרשי טניס. תוספת כדורעף חופים, ואולם ספורט -

אלי מזוז: איפה הכדורעף?

רועי גבאי: באזור של מתחם דרך גוב ארי בפארק החולות. ממש מעין ספורטק קטן,

אלי מזוז: רועי, מאיזה צד?

יוסי כהן: ... הרבה שנים.

רועי גבאי: לא, הערכה, גם על זה אתייחס, למרות שזה לא על זה. תן לי שנייה רק להשלים. ואולם ספורט שנמצא בבינוי של ניצנים. כשהמטרה להקים אולמות ספורט נוספים. אני רוצה לפחות עוד אחד כרגע, אבל אני ממתין לקול קורא ממשד התרבות והספורט. לוחות הזמנים, נכון להיום מרבית המתקנים מצויים בשלבי תכנון מתקדמים על ידי מתכננים וגורמי מקצוע. לוחות הזמנים מדברים, עוד פעם, אני אומר פעם אחר פעם, אני אומר לוחות זמנים והם אומרים לי שהם לא מדויקים או לא ככה. בסוף המציאות היא מציאות כזאת שכמות הפועלים והעובדים והאתגרים הקיימים מביאים אותנו לדחייה במספר חודשים לעתים. זה קורה, נכון. זה כמו שזה קורה עם נאות שמיר כרגע. אנחנו סיימנו תכנון מפורט של כל הדבר הזה. סיימנו תכנון מפורט. אנחנו ממתניים להקמת החברה העירונית הכלכלית, כדי שהיא תהיה, ובהמשך תהיה פה התייחסות, שהיא תהיה החברה. זו הכוונה והתכנון. שהיא תהיה מנהלת הפרויקט של ... הערכת הביצוע מדברת על כשנה וחצי. זו הערכת הביצוע.

אלי מזוז: של מה? של כל זה?

רועי גבאי: של כל מה שתיארת. של שנה וחצי. יש בפארק החולות עוד דברים

שמתוכננים, כמו אגם, כמו מתחם קמפינג וכו'. זו הערכת ביצוע תלויית תקציב. את התקציב לדבר הזה אנחנו כרגע צפויים, ישנו. זה חלק מהסכם הגג. יש לנו עוד כ-40 מיליון ₪ שמתוכננים לדבר הזה. להשלמת כל פארק החולות נידרש עוד ל-20 מיליון. זה כרגע יהיה בשלבים.

יוסי כהן: למה לא במגרש של קצילה?

רועי גבאי: המגרש של קצילה הוא נמצא במודל של פינוי בינוי.

יוסי כהן: ייקח 10 שנים, רועי. ...

רועי גבאי: יוסי, לא, לא, זה לא נכון. הדיון היה, שבוע שעבר הוא כבר שובץ, הדיון הזה, שובץ להפקדה בוועדה המחוזית. שבוע שעבר. הוא נדחה יום לפני הוועדה, כי היועץ המשפטי של הוועדה המחוזית ביקש לבחון עוד סוגיה שם. אנחנו מדברים על טווח זמן של חודש חודשיים להפקדה. התוכנית כבר נמצאת בשלב מאוד מאוד מתקדם. היא לא תארך 10 שנים.

יוסי כהן: ... יעלו על הקרקע? כמה שנים?

רועי גבאי: של קצילה?

יוסי כהן: כן.

רועי גבאי: הכי מהר שיש, בין שנתיים וחצי לשלוש. טווח ריאלי ארבע שנים.

יוסי כהן: כאילו בחמש שנים יהיה לנו מתקן, הרי בסך הכל בקצילה צריך לשפץ את -

רועי גבאי: כן, אבל זה עלויות שאתה תקים בנאות שמיר מוקדם יותר מגרש.

אלי מזוז: איפה זה בנאות שמיר, רועי?

רועי גבאי: מעבר לפארק החולות. מעבר לגוב ארי.

אלי מזוז: כל מה שתיארת זה בפארק?

רועי גבאי: כן, בפארק החולות. ... בשטח הסמוך, הצמוד לכביש 4. מול מתחם יוחננוף.

ענבל בועז: מעבר, עד השקמים.

רועי גבאי: עד השקמים. השקמים ... הדיונות.

ליאור דדוש: שאלה, רועי. במיוחד אם קצילה או ... החלופות האלה למגרשי כדורגל, יש מציאות והיא לא מהיום. אנחנו בגירעון שרק הולך ועולה, כי אנחנו גדלים.

רועי גבאי: זה המגרש השלישי. שלושה מגרשים לעיר, זה מגרשים גדולים...

ליאור דדוש: ... שאפשר לעשות -

רועי גבאי: כל דבר דורש תכנון. זה התכנון שהוא דורש. אנחנו נמצאים בתכנון המפורט. סיימנו את ...

ליאור דדוש: אנחנו בינתיים מושכים זמן של, ילדים פה סובלים. לא נרשמים,

יוסי כהן: אבל אפשר גם לקבל תקצוב מהטוטו, לא?

ליאור דדוש: לא מדביקים את זה.

רועי גבאי: טוטו לא. משרד התרבות והספורט כרגע, אתה יודע, הקולות קוראים שם במסורה, אני אגיד.

3. שאלתה של חבר המועצה מר ליאור דדוש בנושא פתיחת מגמות על אזוריות ושינויי שינוי בבתי הספר העל יסודיים בעיר.

רועי גבאי: פתיחת מגמות על אזוריות. בבקשה.

ליאור דדוש: במהלך החודשים האחרונים התבצע תהליך קבלה למגמות העל אזוריות בעיר, במסגרתו תלמידים נבחנו וקיבלו הודעות על קבלתם או אי קבלתם. לאחר שלב זה, נפתח הרישום הכללי לתיכונים. עם זאת, הורים ותלמידים הופתעו לגלות, אני מדבר רק בעקבות פניות, כי לאחר פרסום תוצאות המיונים והקצאת המקומות, בדרך כלל על ידי בית הספר, מנהל מגמה או רכז, העירייה ואגף החינוך הודיעו על שינויים משמעותיים בהרכב המגמות. מגמות מסוימות צומצמו לאחר שהתלמידים כבר קיבלו הודעה שהתקבלו אליהן. במקביל הוחלט על פתיחת מגמות חדשות בבתי ספר אחרים. שינויים אלו מעלים שאלות בנוגע גם לשקיפות התהליך, הקריטריונים לקבלה, והשיקולים שעומדים מאחורי ההחלטות הפדגוגיות והתקציביות של העירייה, שמשיפיעות בסופו של דבר על עתידם של התלמידים וגם על הנטל הכלכלי על ההורים.

השאלה היא כיצד מתנהל תהליך קבלת, השנה כמובן, למגמות העל אזוריות בעיר ומהם הקריטריונים שנקבעו מראש? השאלה השנייה: מהי ההצדקה לשינויי שינוי לאחר סיום שלב הקבלה. וכיצד משפיעים שינויים אלה על חלוקת התקנים, התלמידים וכו'.

רועי גבאי: בהמשך לשאלתה אותה הגשת בנושא פתיחת מגמות על אזוריות ושינוי

שיבוץ בבתי הספר, מצורפת תשובתה של מנהלת אגף החינוך הגב' איה בניטה, ואני אקריא: להלן התשובה לשיבת מועצת העיר בעניין מסלולים עירוניים. (1) המתווה העירוני גובש על ידי אגף החינוך ומנהלות העל יסודי במסגרת מספר מפגשים, על מנת לייצר תמונה חינוכית מאוזנת בעיר. (2) המתווה כולו פורסם בחוברת הרישום ובאתר העירייה. (3) תהליך הקבלה לכל המסלולים העירוניים מתקיים בבתי הספר על ידי הגורמים המקצועיים בבתי הספר. אלו הם שהחליטו מי התקבל. (4) הרשימות הועברו לאגף החינוך בתיאום מראש עם בתי הספר לפני שההורים קיבלו תשובה.

ליאור דדוש: מה שתיארתי כאן זה ההורים אומרים שסעיף 4 הוא לא נכון.

רועי גבאי: אני אסיים. ותהיה לך שאלה להשלמה, בשמחה. (5) אגף החינוך, על מנת לשמור על איזון בית בתי הספר, הגביל את מספר המקומות במחול. (6) לאור הביקוש למחול, נפתחה מגמת מחול נוספת בעיר בבית ספר נבון. יצא פרסום בנושא. אני יכול גם לעדכן שיש שם כ-30 בנות נוספות, או 25 בנות, שבעצם נכנסו למגמת מחול שנפתחה לאור הרישום היותר נבון. אגף החינוך אחראי באופן שווה על כל בתי הספר העל יסודיים בעיר ומתפקידו לייצר תהליכים ולקבל החלטות המקדמים את כל ילדי העיר בכל בתי הספר.

ליאור דדוש: לגבי המענה, איה, קודם כל תודה רבה. הפניות שהגיעו להורים שטוענים שהם קיבלו ממנהל המגמה תשובה, ואז קיבלו תשובה מאגף החינוך. ולא כפי שתואר כאן,

רועי גבאי: זה לא התפקיד שלו.

ליאור דדוש: לא, אמרתי. אבל זה מה שקרה, כנראה. וגם אני לא מדבר רק על מחול. גם מוסיקה זה אותו דבר. ילדים שלא התקבלו למגמה ... אני לא יודע, ובסוף, בגלל, רק להשלים את המשפט. בסוף זה בגלל אילוצים של אגף החינוך, ילד ששאף להתקבל למוסיקה, אולי לא התקבל.

רועי גבאי: כל תלמיד שרכז מגמת המוסיקה, ואנחנו בדקנו את הנושא הזה, כל תלמיד שרכז מגמת המוסיקה המליץ עליו להיכנס, נכנס. התהליך שהיה שם, שהודיעו להורים, לפני שזה הגיע באופן המסודר, היה תהליך לא טוב. אנחנו תחקרנו את זה. זה הגיע גם למנכ"לית לנהל את זה. זה פעם אחת. פעם שנייה אני אגיד. היתה תקלה שלנו, וזה אנחנו גם נטפל להבא, שכאלה שלא התקבלו קיבלו תשובה, רק 'לא התקבל' ולא קיבלו נימוק. אנחנו נדרשים לנמק אם אותו רכז, אותה רכזת, שמנהל מקצועי, נדרש לנמק. ההורים, הילדים משקיעים זמן, מאמץ והם צריכים לקבל נימוק. כן.

אלי מזוז: שאלה להבנה בנושא הזה. ליאור, אם אני מבין נכון, שאל שאלות על מגמות שהורים יכולים לבקש להירשם לפני. ואז גם תאריך מסודר בחוברת, שמרץ משהו שהם יכולים להגיש בקשה. והבנתי שיש גם מגמות שהן ביוני בכלל. כלומר יש מגמות שבית הספר עושה מיון ביוני. שזה מגמות למי שכבר התקבל לבית הספר, ואז הוא עושה איזשהו מיון.

רונית ארנפרוינד: מגמות במה? דבר יותר בקול.

אלי מזוז: מגמות ביוני. מי שהתקבל נגיד, סתם דוגמה, גינזבורג, אז ביוני עושים להם מיון פנימי למגמות.

ליאור כהן: ואם הוא לא התקבל?

אלי מזוז: לא, זהו. זאת בדיוק השאלה שלי לשאול. אם ילד רוצה, שנייה, אני אשלים את השאלה, הוא רוצה להתקבל למגמה X, וגינזבורג, שנגיד אם ביוני רק עושים זה, איך הוא יכול, והוא לא התקבל לבית הספר, אז מה קורה במקרה כזה?

רועי גבאי: אז אחד מהדברים שעשינו בתהליך המקדים, זה הסתכלנו מהם המגמות, מסלולים. קודם כל זה מגמות. זה קצת מטעה להגיד מגמות. כי זה מסלולים לכיתה ז', וזה לא מה שנקרא מגמות לתיכון ולבגרות. ויש הרבה שינויים מכיתה ז' ל-י'. אבל אני אסביר שנייה. ראינו שבתי הספר נותנים את אותה עצה, עד שנים קודמות היתה תחרות לאותן מגמות בבתי ספר שונים. מה הכוונה? נפתחה מגמת סייבר, לצורך העניין, בגינזבורג, ומגמת טכנולוגיה בנבון. אלו אותן מגמות בכותרת אחרת וכל הילדים או כל התלמידים בעצם ניסו להיבחן למגמות השונות במקביל. הדבר הזה יצר במציאות הנוכחית, שיש לנו שלושה בתי ספר, כמות בלתי נגמרת לעבוד איתה. אלו מספרים -

אלי מזוז: מה זה ...

רועי גבאי: אלו מספרים שאנשים עושים כפל מה שנקרא מיונים,

אלי מזוז: הבנתי. אתה אומר, יכולתי לוותר על מיון, לחסוך אותנו...

רועי גבאי: ובתי הספר ביניהם באיזשהו מקום, ובסוף אותה מגמה בבתי ספר שונים. מה כן? אישרנו מגמות שהן על אזוריות. שהן ייחודיות לבית הספר. והן בתחומים שלא קשורים לתחומי הוראה כמו סייבר, תכנות, שקיימים בכל בית ספר. אלא בתחומים ייחודיים, שיש רכז מקצוע שנותן את האובר הזה. זה בעולמות ספורט, מוסיקה ותרבות.

אלי מזוז: זה עיוני?

רועי גבאי: רגע, לא, שנייה. תן לי שנייה, אני משלים את זה. ספורט, מוסיקה ותרבות. המגמות הללו הן מגמות על אזוריות. רק לגינזבורג יש את כדורגל, כדורסל. לנבון יש כדורעף ואתלטיקה. לכל בית ספר יש את המגמות הייחודיות שלו. אלה מגמות העל אזוריות. השלב הראשון היה התמודדות על מגמות על אזוריות. מגיעים, מתחרים בבית ספר במגמה על אזורית. אני רוצה מחול, אני רוצה מוסיקה. יש את זה רק בבית ספר אחד. השלב השני, נכנסת לבית ספר. קיבלת מיון לבית ספר. אתה משוּבָּץ לבית ספר. עכשיו, בפנים, בתוך המסלולים יש מסלול כזה ומסלול כזה ומסלול כזה.

אלי מזוז: ושם יש מסלולים לדוגמה שיש בנבון ואין בגינזבורג?

- רועי גבאי:** לא, זה אותם מסלולים בתצורות שונות.
- ליאור דדוש:** לא, ... את השאלה -
- רועי גבאי:** אותם מסלולים בתצורות שונות.
- אלי מזוז:** כלומר ילד שהתקבל לנבון ולא התקבל לגינזבורג, הוא יודע שיש לו את אותם -
- רועי גבאי:** יש כיתה מדעית בנבון, יש כיתה מדעית בגינזבורג. שחקים לא פותחת כיתה באגינדה, בתפיסה, בפדגוגיה החינוכית שלה, כי הוא בונה את זה בתצורה אחרת.
- אלי מזוז:** אז למה?
- רועי גבאי:** כי מה שקרה פה, זה יצר עומס שאנחנו לא יכולים להעמיד אותו ולפתוח עוד מגמות. וראינו, אגב, מחול מדי שנה, אני אומר, זה מסלול שעומד בפני סגירה. מדי שנה. השיח שלנו המקדים שהיה, היה אולי לא לפתוח בכלל את המגמה הזאת כאופציה.
- ליאור דדוש:** למה?
- רועי גבאי:** כי זו היתה ההמלצה של גורמי המקצוע.
- ליאור דדוש:** כי יש ביקוש דווקא.
- רועי גבאי:** כי מדי שנה הם אלא מצליחים, יש ביקוש בכיתה ז', ואחרי זה נשירה, בקושי המגמה מצליחה לשרוד עד י"ב.
- אלי מזוז:** מעניין מה שאתה אומר. אז למה לא להחזיק אותם באותו בית ספר את הכמות ואז יהיה לך כיתה בסוף, כיתה אחת?
- רועי גבאי:** כי לא מעט הורים זיהו הזדמנות להיכנס לגינזבורג בדרך אחרת. ואז אמרו 'ניכנס, אחרי זה נעבור למסלולים אחרים'. הגיעו לא מעט תלמידות ותלמידים שאין להם רקע בכלל.
- ליאור דדוש:** ומה עשית למשל במוסיקה? אז אני חוזר לזה. כי שם בדרך כלל יש מגבלה. לא הגעתם אליה?
- רועי גבאי:** לא הגענו אליה. כל מי שזה במוסיקה, גם מוסיקה ...
- ליאור דדוש:** ... מה הנקודה. ברגע שילד לא נבחר למגמה על אזורית בגלל ...

רועי גבאי: גם מנהלות. זה יום עיון. מה זאת אומרת? והגיעו מידי שנה מתמודדים, לא יודע, אל תתפוס אותי במילה, אבל מתמודדים 20, 30 תלמידות, פתאום הגיעו 60. ואמרו רגע, יש ביקוש. בית הספר לא נערך, נפתח מגמה במקום אחר. אם שנה הבאה היא תהיה על אזורית או לא, זה דיון.

ליאור כהן: אבל אתה אומר שאותה מגמה שהגיעו ... תדלדל.

רועי גבאי: אני רוצה לקוות שלא. נתנו לה צ'אנס להמשיך.

ליאור כהן: היה עדיף אולי לרכז מקום אחד. גם אם היא מידלדלת,

ענבל בועז: הוא אומר שיש לו 30 בנות למגמה -

רועי גבאי: זה מייצר זילות לאותה מגמה, גם בטח, הרעיון של מסלול הוא גם בסוף אתה רוצה שהוא יהיה מסלול ייחודי. אתה לא רוצה לפתוח אותו ל-50, כי אז הוא מאבד את האפקט של כיתה הומוגנית שיושבת יחד ופועלת יחד. ואם אתה מתחיל 30 ומסיים 15, זו זילות למגמה.

רוחה תורג'מן: זה לא זילות למגמה. אני לא מסכימה עם זה. מעבר לזה שאני מכירה מקרים ספציפיים, מתוך ילדים שנרשמו ושהן רוקדות כבר הרבה מאוד שנים, מאוד מאוד מוכשרות, ולא התקבלו.

רועי גבאי: קיבלו את ההזדמנות להיכנס לנבון ונכנסו. ...

ענבל בועז: ... מגמה חדשה של מחול בנבון ...

רוחה תורג'מן: אז למה לא לסגור את המגמה בגינזבורג, ולפתוח אותה רק בנבון?

רועי גבאי: כי יש גם וגם. השנה נוצר ביקוש גם וגם.

ענבל בועז: יש יותר ביקוש, אז לסגור מגמה? במקום לפתוח?

רועי גבאי: אלי, בבקשה. בניית מבנה תיכון.

ליאור דדוש: בסוף יש ... ומקפאים, אז יכול להיות שזה טוב לרווח את גינזבורג ולהעביר מגמה על אזורית.

ליאור כהן: ... בתשובה אתה אומר שאגף החינוך אחראי באופן שווה על כל בתי הספר, אני חולק על המילים 'באופן שווה'.

רועי גבאי: בבקשה, אלי.

4. שאלתה של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא "בניית מבנה תיכון לביה"ס שחקים".

אלי מזוז: שאלתה בניית מבנה תיכון לביה"ס שחקים. רקע: בישיבת מועצת העיר משהתקיימה בחודש מרץ אמרת כי נבחר קבלן לביצוע בניית תיכון שחקים, וכי הוא ממש צפוי לעלות על הקרקע. כידוע ילדי שחקים הועברו מבית הספר ניצנים לפרדס צפוני ולעירייה אין פתרון קבע עבורם. יתרה מזאת ישנו תכנון של הראשות לשכנם במבנה של האולפנה בשנת הלימודים הבאה ובעצם לנייד אותם פעם שנייה ולשכנם פעם שלישית במבנה שאינו מבנה הקבע שלהם. לאור דברים אלו ברצוני לשאול: האם הקבלן החל בעבודתו? ואם כן מתי? במידה ולא החלו העבודות מתי אלו צפויות להתחיל? ומדוע אלו טרם החלו? (ג) מתי תסתיים בניית תיכון שחקים?

רועי גבאי: כידוע, בית ספר שחקים החל לפעול בשנת הלימודים תשפ"ד, ומאז מתארח בבתי ספר אחרים עד להקמת מבנה הקבע. מיד עם קבלת סמל מוסד, עת כניסתי לתפקיד, החל הליך מזורז לתכנון ואישור מבנה בית הספר, אשר כאמור צפוי לכלול 48 כיתות אם, לצד שטחי מנהלה, שטחי שירות, חדרי ספח ומרחבי חוץ כמובן. כדי לזרז הליכים נבחר קבלן דרך נוהל משכ"ל. הקבלן הנבחר הינו וואליד גרייב, צו לתחילת עבודות ניתן ב-25.3.25. לפי ההסכם הקבלן נדרש לסיים את שלב א' – קרי 24 כיתות בתוך 18 חודשים.

אלי מזוז: אבל מה לגבי מתי הוא מתחיל לעבוד?

רועי גבאי: הוא עובד. קיבל צו התחלת עבודה והוא עובד.

אלי מזוז: הוא עובד?

רועי גבאי: הוא עובד. הוא גידר.

אלי מזוז: זה שזה מגודר ויש, לא ראינו עבודות.

רועי גבאי: הוא הביא עכשיו כלונסאות להתחלת הדרך. הוא עובד. הוא התחיל.

ליאור כהן: אגב, עד היום אושרה הקצבה של 5 מיליון. מעל 20 מיליון שקל הפרויקט הזה.

רועי גבאי: משרד החינוך נתן אישור להרשאה. זה עדיין לא הגיע למערכת ובגלל זה זה לא הגיע לדיון כרגע. יש לי אישור, מה שנקרא רשמי, של מנהל האגף ושל משרד האוצר בווטסאפ שאומר לי 'קיבלתם את ההרשאה'. זה עדיין לא במערכת, זה עדיין לא באישור ולכן אני לא יכול להביא את זה למועצה. זה יגיע למועצה ברגע שיהיה אישור רשמי חתום.

אלי מזוז: רגע, אז בעצם הוא זכה מול -

רועי גבאי: אם תרצו, אגב, לקצר תהליכים, ... לאישור במייל יום מראש. ולא לחכות למועצה, מבחינתי -

אלי מזוז: אני רוצה לשאול טכנית.

רועי גבאי: זה אפשרי? טובה? אישור ההרשאה של שחקים, שכבר מה שנקרא מנהל האגף הודיע שישנו אבל הוא תיכף נכנס למערכת עצמה, זה עדיין לא הגיע למערכת של משרד החינוך. האם עכשיו אפשר לתת אישור עקרוני ... לא צריך לחכות עוד חודש. ...

יוספה חליבה: האם אפשר לאשר תב"ר במייל? נגיד ומגיע ... החלטה בכתב.

עו"ד טובה שפירא-אלטמן: ...

רועי גבאי: לא. זה יחכה לישיבה הבאה.

אלי מזוז: מה שכתבת פה. נבחר קבלן דרך נוהל משכ"ל. בעצם אז החוזה שלו מול מי? הוא נבחר על ידי -

רועי גבאי: אנחנו מול משכ"ל מולו.

אלי מזוז: אנחנו מול משכ"ל, אוקיי.

5. שאלתה של חברת המועצה הגב' רונית ארנפרינד, בנושא "מפגע בטיחות בבניית המחלף למרגלות תל יבנה".

רועי גבאי: שאלתה הבאה. רונית.

רונית ארנפרינד: אלי, אתה תוכל להגיד מה התוצאות שם בשאלתה הזאת.

אלי מזוז: עברתי שם היום. אני אדווח שסודר.

רונית ארנפרינד: שמה?

אלי מזוז: אני אדווח שחלק מהדברים בפועל ... בשטח.

רונית ארנפרינד: אז אפשר לייתר את השאלתה?

רועי גבאי: דווקא יש תשובה מאוד יפה שעניתי בישראל. ממש ארוכה. את לא רוצה שאני אקריא אותה?

רונית ארנפרינד: כן.

רועי גבאי: אני מקריא לזה. יתייחסו לזה, ברשותכם, כי זה נושא חשוב. ואמנם ארוך, אבל לדעתי אין לכם אתה.

ליאור דדוש: שש שורות יש פה.

רועי גבאי: ... עדיין לא. אני ברשותכם אקריא. "רועי, שלום. בהמשך לפגישות ושיחות עם אנשי העירייה והמנהלת מטעמכם",

עו"ד מאיר דהן: מה היתה ... שלך?

רועי גבאי: השאלתה היא אומרת לגבי העבודות. "בהמשך לפגישות ושיחות עם אנשי העירייה והמנהלת מטעמכם בנושא ביצוע גשר 14", ככה זה נקרא, "והתארגנות קבלן נתיבי ישראל, תוך כדי ... הפרעות לתושבי השכונה, ברצוני לעדכן אותך בפעולות שעשתה נתיבי ישראל ועושה מאז שניתן צו התחלת עבודה. (1) בחירת אתר התארגנות נבחר לאחר מחשבה משותפת. לפי תוכניות המכרז, האתר היה צמוד יותר לאזור השכונה. הרחקנו את הקבלן כמה שאפשר, כדי שיהיה ריחוק פיזי. זה עדיין קרוב לעבודות עצמן. (2) בימים הראשונים לכניסת הקבלן דרך רחוב עובדה פניתם אלינו להסדיר דרך אחרת, אשר תמנע מהקבלן להעביר את כלי העבודה מהרחוב הצר, רחוב עובדה. קיימנו פגישות בנושא עם המתכנן, הסדרנו כניסה תנועתית אחרת של כניסה ויציאה דרך הראשונים, ולא רק יציאה, כמו שהיו בתוכניות המקור. שבוע שעבר, לאחר כמובן אישור התוכניות וסימולציה תנועתית ביצענו את העבודות ופתחנו לתנועה את הכניסה והיציאה. (3) הרחבת הגדרות באזור האתר נעשתה לפי תוכנית גידור שהוכנה בהתאם לדוח למניעת מטרדים. בשלב ההקמה שאושר בשלבי התכנון. הדוח מתייחס לא רק להיכן יוקמו הגדרות, אלא גם לגובה. באזור שהיה צורך במניעה אקוסטית הוקמו ל-4 מטר במקום 2 מטר. ישנם מספר מקומות שהבעלים של הבתים לא נתנו לקבלן לבצע וביקשו לא להקים, או להקים לגובה נמוך יותר, מכיוון שהיו מספר פניות של תושבים שהגיעו דרככם וגם ישירות אלינו, קיימנו סיור עם התושבים ביום שני האחרון. מסיור שקיימנו ביום שני השתתפו קשרי קהילה, נתיבי ישראל ומנהל הפרויקט מטעמנו עם תושבים שביקשו להיפגש, לאחר שחלקם נפגשו אתכם לפני. ביצענו סיור ליד כל הבתים. הדיירים העלו את כל הבקשות שלהם. התייחסנו לכל הבקשות בעל פה. צריך לצאת פרוטוקול מקשרי קהילה. בכל מקרה נקטנו במספר פעולות מיידיות. גידור של כל מעבר כלי העבודה במסדרון התנועה, גידור גבוה יותר במקומות שביקשו, פתח והנמכת הגדר בהתאם לדרישותיה של התושבת המבוגרת", אני לא אזכיר שמות, "הסרת שכבת הפודרה וביצוע הרטבות, על מנת למנוע מהאבק לעלות למעלה. ביצוע מצעים בשביל הכניסה של כלי העבודה, וגם זאת כדי למנוע כמה שיותר את היווצרות האבק. הקבלן עובד על עבודות אלו וצפוי לסיימן עד סוף השבוע. למרות שביצענו עם קשרי קהילה יידוע של הפרויקט ברשתות החברתיות, בסיוור נודע שחלקם לא קיבל את המידע. לקחנו פרטים של התושבים. אנו מקימים בהסכמתם קבוצה שקטה בווטסאפ לעדכוניים שוטפים. עלו בבקשות מחלק מהתושבים שרוצים להיפגש איתנו, ... להם את התוכניות. נתנו את הפרטים ליצירת קשר ואנו נזמין אותם לאתר ברגע שזה יתואם. (6) עלה נושא נוסף על ידי התושבים, שזה התחברות עתידית לכבישים של הבתים הסמוכים לגשר. יידענו אותם שכבר פניתם אלינו ותיאמנו פגישה בנושא. ברגע שנקיים את פגישת העבודה נעדכן אתכם. (7) חשוב לי לציין שאנחנו

כנתיבי ישראל דואגים בראש ובראשונה לנושא הבטיחות באתרי העבודה. יש לנו יועצים שמבקרים כל שבוע באתרים ומוציאים דוחות של בטיחות בעבודה ובטיחות בתנועה. אנו קונסים קבלנים אשר לא עובדים בהתאם לתקנות והוראות הבטיחות. בפרויקט זה נתנו תשומת לב יתרה, מכיוון שהעבודה נמצאת באזור מגורים המאופיין במשפחות שלהן בתים סמוכים, משפחות עם ילדים קטנים. ישנה הליכה רגלית מבית לבית צמוד לאתר העבודה. כל העובדים עוברים הדרכות כל בוקר, מקבלים מאיתנו הנחיות כל יום. אם זו עבודה לפי שעות מאושרות, חגים, יום הזיכרון, שואה, נסיעה בטוחה וכו'. ברגע שאנו מקבלים פניות על משהו שלא תקין, אני מטפלים בנושא. (8 כמו כן, אנחנו נמשיך בקשר שנוצר עם התושבים בשיתוף עם העירייה. לנו, כנתיבי ישראל, ברור שלאורך כל תקופת ביצוע הפרויקט אנו צריכים לשמור על יחסים מכבדים, המתחילים בשיתוף אחד של השני ואנו נעשה הכל בשיתוף קשרי הקהילה כדי שהביצוע של הפרויקט יעבור בשלום בטיחותית, ועם כמה שפחות הפרעות לתושבים. מאחלת לנו המשך עבודה טובה". אני אודה לה, לתהילה לוי טלפוס, סגנית מנהלת אגף פרויקטים. היא אחראית מנהלת הפרויקט. גם על המענה וגם על ...

רונית ארנפרינד: מה זה?

דובר: אין כמו נשים.

רונית ארנפרינד: א', אין כמו נשים. אבל זה ראוי ... תשובה מפורטת, והתייחסות רצינית ועניינית.

אלי מזוז: רועי, אני רק אשתף שהגעתי, יש כאן שני, רונית, אני אשתף אותך. רונית, שאלת אותי שאלה בהתחלה. ... נכון, לא, אבל את שאלת אותי שאלה בהתחלה, אז אני אשתף אותך. קודם כל, תהילה מקסימה. ואכן היה סיור שלא הוזמנו אליו כל התושבים. אני במקרה בטעות עברתי עם הרכב, ראיתי. הצטרפתי לשניים, שלושה תושבים, ואז כל השכנים ראו אז כולם הצטרפו והיה סיור מאוד מכובד. הם אכן ביקשו מאיתנו פרטים טלפוניים כדי לצרף אותנו לקבוצה שקטה של עדכונים שמעדכנים. זה טרם קרה. זאת אומרת לקחו טלפונים וזה עוד לא קרה. מה שכן נושא הגדר והבטיחות קרה רק היום. זאת אומרת היום לפני שעה, שעתיים. הונחו גדרות במקום כדי לסגור את המעברים שמסיימים עבודה, שאף אחד לא יוכל להיכנס פנימה, ואכן ביום שני, מי שהיה צריך קיבל נזיפות על זה שיש מקומות לא סגורים. אני שמח שזה עבר בטח הלאה, ולכן דברים טופלו כמו שצריך.

רונית ארנפרינד: לא, צריך בהחלט לתת פידבק חיובי על ההתייחסות העניינית.

אלי מזוז: מה שכן, היה שם משהו מלחיץ, סתם שתדעו. שמישהו ריסס שם גרפיטי. אנחנו לא מבינים ערבית, ואחת הבנות ראתה את זה ונלחצה ואז נכנסנו לצ'ט ג'יפיטי לתרגום, ואז ראו בתרגום שכתוב משהו קצת מלחיץ. העברנו את זה לעירייה, אני העברתי. אחותי גם התקשרה.

חיים מסינג: אם יש כזה, צריך להעביר למשטרה.

אלי מזוז: בסדר. אנחנו העברנו. אתה יודע, ערבית אני לא יודע.

רועי גבאי: בסדר גמור. תודה.

6. אישור תב"ר מס' 688 – תיקון ליקוי בנייה ביה"ס רמב"ם, בסך 1,100,000 ₪ מקרן הפיתוח.

רועי גבאי: סעיף 6, אישור תב"רים. אישור ועדכון. תב"ר מס' 688, תיקון ליקוי בנייה ביה"ס רמב"ם, בסך 1 מיליון. אני ברשותכם אסביר את זה, למה הוא נפרד גם. ביי"ס רמב"ם הוא, זה חדש יחסית. הוא עדיין בתוך תקופת הזמן של הבדק.

אלי מזוז: כמה שנים?

רועי גבאי: שבע או שמונה שנים.

אלי מזוז: והבדק כמה?

רועי גבאי: שש או שבע שנים. יש לו 10 שנים למים ולבעיות כאלה. אתם יכולים לראות מה קורה לנו בשנה האחרונה ביתר שאת. פשוט מתרוממות מרצפות. ממש, אפשר לראות את זה.

אלי מזוז: שזה מים?

רועי גבאי: שזה מים. זה איטום. ניסו לתת בשנתיים האחרונות כל מיני מענה של איטום במקומות מסוימים. יש פה משהו -

אלי מזוז: מה, מבפנים, פנימית? ... לא, אני שואל אם זה משהו מלמעלה כבר שנים או משהו פנימי.

רועי גבאי: זה בקומה. השמאלי זה ... אתם רואים את השמאלי? השמאלי זה כיתה. ממש פנימי.

אלי מזוז: לא, אבל זה פנימי צינורות שם?

רועי גבאי: ... את החדר של המנהלת. יש שם משהו מבני בעייתי.

ליאור כהן: זה כבר ארבע שנים.

אלי מזוז: ... או שזה צינורות פנימיים שהתפוצצו?

רועי גבאי: אנחנו לא יודעים לאתר ולהסביר כרגע את כל הבעיה. זה דורש להרים את המרצפות. זה אירוע גדול. אנחנו בדין ודברים עם הקבלן. אני פותח את זה, מבקש ממועצת העיר

לפתוח את זה כתב"ר נפרד, כי אנחנו רוצים לשים אותו בצד, כדי להחזיר את כל הכסף בהליך משפטי.

יוסי כהן: הגיע שמאי?

רועי גבאי: כן. יש ... הנדסה בתוך התמונה. הקבלן לא מסיר אחריות אבל כרגע הוא לא נכנס לביצוע. ואנחנו חשוב לנו -

ליאור דדוש: מתי פעם אחרונה ...

רועי גבאי: ואנחנו חשוב לנו, גם אומרת יוספה כבר אני שומע מסרב יותר. חשוב לנו לסגור את האירוע הזה בתוך תקופת הזמן ובתוך השנים הנדרשות. מצד אחד, לטפל בזה ולהוכיח את כל הדבר ולא להשאיר כמובן את התלמידים בסיטואציה כזאת. מצד שני, להמשיך עם תהליכים משפטיים, עד למצות את האירוע.

יוספה חליבה: אני רק אדגיש שיש לנו אומדן על 1.1. זה נשלח, משפטית עוד לא, אבל תוך כמה ימים יישלח לקבלן, עם תיאום עבודות ליו"ל. וכבר הודעה שככל שהוא לא ייכנס, אנחנו נבצע ונתבע אותו.

יוסי כהן: יש פה שמאי גם?

יוספה חליבה: זה לא שמאי. יש לנו כרגע אומדן זה.

רועי גבאי: זה אומדן.

אלי מזוז: אבל הוא יכול לגדול אבל. ...

רועי גבאי: אבל זה לא בהליך משפטי, רגע.

יוסי כהן: אבל אם אתה הולך לתביעה משפטית אתה חייב דוח שמאי.

רועי גבאי: בסדר. אבל זה לא הליך משפטי, רגע. יש דוח בטיחות, יש אומדן הנדסה.

...

ליאור דדוש: יוספה, את יודעת מתי פעם אחרונה שהקבלן הזה היה במבנה במסגרת איזשהו -

יוספה חליבה: הוא היה, אבל הוא נותן, הוא היה השבוע. ... הוא היה השבוע והוא היה גם שנה שעברה. אבל הם כל פעם באים שמים פלסטרים.

ליאור דדוש: כי אני מבין שהנוק הזה הוא 1.1 מיליון, אבל אולי ... פחות.

- יוספה חליבה:** לכן הדרישה היא לעבודה יסודית ועל זה המחלוקת, בין היתר.
- רועי גבאי:** שאלות?
- אלי מזוז:** אם ובמידה ומתחילים עבודות ורואים שזה משהו שהוא הרבה יותר ...
- רועי גבאי:** אם תידרש פה הגדלה, כמובן. זה כרגע הערכת האומדן.
- רוחה תורג'מן:** והערכת האומדן הזו, על מה היא מבוססת?
- רועי גבאי:** על דוח,
- רוחה תורג'מן:** של מי?
- רועי גבאי:** דוח בטיחות שלנו, של אנשי מקצוע.
- יוספה חליבה:** של .. שלנו. של מנהל הפרויקטים שלנו.
- רועי גבאי:** כמובן, כמובן. היזם כרגע היה בסיור. הוא לא לוקח את האחריות עליו עדיין.
- ענבל בועז:** זה בניין חדש. הוא עדיין ...
- רוחה תורג'מן:** לא, אבל לא הבאנו מישהו לראות את הבעיה ...
- ענבל בועז:** מה זאת אומרת? הבאת מישהו מטעמך.
- יוספה חליבה:** אופיר הוא מנהל פרויקטים שלנו. הוא ... כל שיפוצי קיץ. הוא ... אומדן לפי מטרים. גם של איטום, גם של החלפת מרפסות, גם של טיח וצבע. וזה נשלח לקבלן בדרישה לאשר את העבודה בצורה יסודית.
- רוחה תורג'מן:** זאת הערכה של אופיר.
- יוספה חליבה:** נכון. נכון.
- רועי גבאי:** מי בעד? מתנגדים, נמנעים? אין. פה אחד. תודה.

החלטה מס' 1/24/16:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 688 – תיקון ליקוי בנייה ביה"ס רמב"ם, בסך 1,100,000 ₪ מקרן הפיתוח.

7. אישור תב"ר מס' 689 – טיפול בשצ"פים, בסך 400,000 ₪ מקרן הפיתוח.

רועי גבאי: אישור תב"ר 689, טיפול בשצ"פים, בסך 400,000 ₪. קיבלתם הסבר ופירוט. אני אסביר בקצרה. יש לא מעט דברים שאנחנו עושים את זה כחלק מהתחזוקה. כחלק מהתקציב השוטף. אבל יש לא מעט דברים שאנחנו מזהים, יותר מזה אני אגיד, גם פירגון ליוספה ולצוות המקצועי. נעשתה עבודה בחודשים האחרונים של מיפוי של כל העיר. לא הסתיים עדיין. לקחו שכונה שכונה, רחוב רחוב, ממש. ברחוב X השלמת גינון. ברחוב זה כך וכך. במשעול כזה או אחר, ריצוף שמתרומם. ממש לקחו דבר כזה, כדי להכניס את זה לתוך תוכנית רב שנתית גדולה. יש דברים שדורשים מענים בשוטף, שהם לא תחזוקתיים.

אלי מזוז: לדוגמה? מה הכוונה?

רועי גבאי: לדוגמה, במיפוי זיהו במשעול האלמוגן, לאורך השנים רכבים הרחיקו, חנו ודחפו את הצמחייה אחורה. בסדר? נשאר פס של חצי מטר או משהו כזה, שאי אפשר להשלים גינון שם, אי אפשר להרחיק את הרכבים כי זה מכניס אותם לתוך הכביש, ומונע בטיחותית את הרוחב של כניסת רכבים. ולכן צריך לרצף את זה. שזה לא אירוע של תב"ר, לבוא ולהגיד מועצת העיר, 10,000 שקל, 15,000 שקל. אלו עבודות קטנות שנסגור אותן וזה גם לא משהו תחזוקתי של בלאי, של מנורות שנהרסו או דברים כאלה ואחרים. בגלל זה אנחנו, יש פה מסגרת תקציבים של המיפוי הזה, של 400,000 ₪, לתת את המענה לכל השצ"פים האלה.

אלי מזוז: במקומות שעשית ...

רועי גבאי: בעיקר בעיקר שזה סוגיות של בטיחות, של דחוף, של אפשרות לייצר פה את המרחב הציבורי, בדגש אגב גם שכונות ותיקות, כדי לתת מענה ולא לחכות לפרויקט כזה או אחר או לדברים. אני מניח שבעתיד אנחנו נביא איזשהי תוכנית רב שנתית, עם כל המיפוי הגדול. אבל זה יקרה כשנסיים את כל התהליך.

אלי מזוז: אז אנחנו נשמח, יש לכם תוכנית כזאת. כתבתם בקצרה חלק מהרחובות שנדרש טיפול. אנחנו נשמח לקבל, לראות,

ליאור דדוש: משהו יותר מפורט. רשום פה מתקנים, רחוב ככה, כמה מוטמני קרקע... כמה דברים עולים, כמה מסגרת נשאר, ונהיה באמת כולנו יותר חכמים. נוכל לקבל החלטה יותר מושכלת. זה לא העניין. במקומות כאלה, זו גמישות שצריך לייצר,

ליאור דדוש: מאפשרים לך.

אלי מזוז: אנחנו לא אמרנו לא.

ליאור דדוש: מאפשרים. אם אתה צריך לאשר מסגרת, כי זה עדיין חלק מהמיפוי,

מקבלים את זה. אבל במקום לרשום ... (מדברים ביחד)

אלי מזוז: מחר יתקשרו אלי, ישאלו אותי 'אלי, מה קורה ברחוב זה וזה וזה, אישרתם, ראינו ... מטפלים אצלנו בנושא',

רועי גבאי: אלי, שנייה. אבל הדחיפויות של הנושאים משתנות.

אלי מזוז: לא אמרנו שלא.

ליאור דדוש: יש עוד תוכנית. ביקשנו ... נתת סכום -

רועי גבאי: שנייה רגע. תנו לי להתייחס. ליקויים בא ואומר צריך 1, 2, 3, 4. היתה תאונה מרכזית בתוך לא יודע מה, בתוך גינה ציבורית או בכיכר. 1, 2, 3, 4 שנכתב כבר לא רלוונטי.

ליאור דדוש: אין בעיה. יש מסגרת, יש לך -

יוספה חליבה: אפשר לדווח ...

ליאור דדוש: לפחות על מה זה ... כבר יש ...

רועי גבאי: אתה יכול, אם אתה רוצה, לבוא ולהגיד, לא יודע, אחת לתקופה שמעניין אותך, בישיבת ועדת כספים, תביאו לי את הכרטסת של תב"ר 1, 2, 3, תראו את כל הפרויקטים.

חיים מסינג: אבל שנייה, ליאור, אני רוצה להסביר.

ליאור דדוש: אנחנו מתבקשים פה לאשר תב"ר. (מדברים ביחד)

חיים מסינג: אני אסביר למה יש בעיה. יש פה שני דברים. יש נושא אחד שעדיין לא הושלם, וזה מיפוי שנעשה וזה לוקח הרבה מאוד זמן, ואתם בטוח מבינים את זה. זה לא מהיום למחר, עוברים רחוב רחוב. מפגעי בטיחות ודברים שצריך להשלים. זה סיפור בפני עצמו. יש דבר אחר. יש כל יום מגיעים לפניות הציבור או למוקד בעירייה בקשות של תושבים. יש לו בעיה פה, יש לו שם סחף, עניינים. המשעולים האלה וכל מיני. עכשיו, אתה הולך לשם, אתה רוצה לתת מענה לאזרח, אתה רואה שהוא צודק, אבל אין לך כסף ייעודי לדבר הזה.

אלי מזוז: אנחנו לא נגד.

חיים מסינג: זה לא משהו שאתה יכול לתכנן אותו.

ליאור דדוש: מצאנו צרכים. תביא אותם. ...

- חיים מסינג:** ליאור, אני אענה. זה לא משהו שאתה יכול לתכנן. ...
- אלי מזוז:** ... נקודה שאנחנו מסכימים איתה. ...
- ליאור דדוש:** ... מיפוי, נעצר. למשל החלפת מתקן משחק, שקיעות ומפגעים, השלמת ...
- חיים מסינג:** אלו דוגמאות.
- ליאור דדוש:** אני אומר. ... אז תגיד, בשדרות דואני אני עושה ככה, זו התוכנית, זו העלות.
- חיים מסינג:** אבל זה עוד לא מושלם. זה סתם דוגמאות מדברים שמגיעים וצריך לטפל בהם.
- יוספה חליבה:** אני אתן דוגמה. רגע, רגע, אני יכולה לתת דוגמה.
- ליאור דדוש:** מתקן מושחת זה בעלמא? אני מניח שיש מקרה שהוא התכוון אליו, לא? ... לתת אותו.
- יוספה חליבה:** אז אני אתן דוגמה. מגיע לי בפניית המוקד משחק שיש בו חור. הוא לא בעיה בטיחותית. אבל ילד יכול להכניס את האצבע. רגע, רגע.
- ליאור דדוש:** זה כן בטיחותי.
- יוספה חליבה:** נכון, אנחנו רואים את זה בטיחותי. אבל זה לא משהו שהחברה באה ומחליפה. אנחנו צריכים לתת מענה מיידי. לא יכול להיות שנחכה חודש כי אין תב"ר. ...
- ליאור דדוש:** מה שאנחנו מתבקשים להצביע. ...
- אלי מזוז:** כל מה שאמרתם אנחנו אתכם. אנחנו לא חולקים עליכם בשום מילה. אז אני אסביר מה -
- יוספה חליבה:** אנחנו מגיעים לתושב שהוא נכה. בכניסה לבית שלו יש חניית נכים ויש אבנים שוקעות. הוא לא יכול להיכנס לבית. רגע, שנייה.
- ליאור דדוש:** רושמים שיקוע ...
- אלי מזוז:** רועי, אולי לא הבנת נכון. אולי לא הבנת...

- רועי גבאי:** לרשום מתקן משחק 80,000 שקל? מיפוי עירוני 10,000 שקל. זה 15,000 שקל, זה 13,000 שקל.
- ליאור דדוש:** למה לא?
- אלי מזוז:** אני רוצה לדעת מה עושים. אני אסביר גם למה.
- ליאור דדוש:** מה ... בסדר? מה כבר -
- רועי גבאי:** אני ממליץ לך בחום להביא לוועדת כספים אחת לחצי שנה, תעקוב אחרי זה, תבקש, אני מבקש את הזה.
- ליאור דדוש:** אנחנו מתבקשים להצביע עכשיו ...
- יוספה חליבה:** אין חשש, אני אסביר. ...
- אלי מזוז:** אין בעיה, אנחנו בעד. אני רק אומר -
- ליאור דדוש:** אנחנו באמת מבקשים, תביאו פירוט מסודר,
- אלי מזוז:** שגם אנחנו נדע. מחר שואלים אותנו,
- ליאור דדוש:** זה שקיפות.
- אלי מזוז:** אני הולך מחר ברחוב. עוצרים אותי ברחוב, וזה קורה לכולנו, עוצרים אותנו כי רואים שאנחנו חברי מועצה. 'סליחה, מה עם הזה והזה והזה שלי?', אני יכול לבוא ולומר 'חבריה, להירגע. יש תוכנית. זה בתוכנית ויגיעו אליכם, יטפלו בזה'.
- רועי גבאי:** בסדר גמור. מי בעד תב"ר 689, טיפול בשצ"פים, 400,000 ₪. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מס' 2/24/16:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 689 – טיפול בשצ"פים, בסך 400,000 ₪ מקרן הפיתוח.

8. אישור תב"ר מס' 690 – התנדבות בקהילה, בסך 87,000 ₪ במימון מפעל הפיס.

- רועי גבאי:** תב"ר 690 – התנדבות בקהילה. תב"ר של מפעל הפיס לקידום התנדבות בקהילה דרך מה שנקרא האגף לשירותים חברתיים. 87,000 ₪ במימון של מפעל הפיס. שאלות? קיבלתם את החומר. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מס' 3/24/16:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 690 – התנדבות בקהילה, בסך 87,000 ₪ במימון מפעל הפיס.

9. עדכון תב"ר מס' 684 - שיפוצי קיץ במוסדות חינוך, תוספת 3,000,000 ₪ מקרן הפיתוח. סך התב"ר לאחר הגדלה 6,500,000 ש"ח.

רועי גבאי: תב"ר שיפוצי קיץ מס' 684. להזכירכם אישרנו 3.5 מיליון ₪. נעשו, התחילו לעשות פרויקטים בפסח. אנחנו נכנסים עכשיו כמובן לקיץ. נתנו כמה התייחסויות. אני אתן כמה דברים בגדול על ה-3 מיליון הנוספים הללו. אני אומר שוב, אני מדגיש שוב את סוגיית, כי חשוב לי להראות לכם את העבודה ואת המיפוי. אני אומר שוב. להיכנס פר מוסד זה דיון עקר. אני אומר את זה כי אי אפשר להשוות מוסד למוסד. בשנה קודמת מה היה, גודל תלמידים, ישן לא ישן.

רוחה תורג'מן: לא צריך להשוות. רק לקבל את -

רועי גבאי: תני לי את השלוש דקות כדי להציג את הדברים ונסביר את הדברים. אני מקווה שזה יהיה מספיק ברור. כי אנחנו באמת מנסים לשקף את זה בצורה הכי טובה שיכולה להיות והכי שקופה והכי הוגנת והכי מקצועית. לקחנו בשלב ראשון והגדרנו את התעדוף. לא שכל מנהלת תגיד 'זה הכי חשוב לי, זה פחות חשוב לי'. אלא זה התעדוף. אתם יכולים לראות. תעדוף אחד זה בטיחות. יש דוח, יש לנו סוקר בטיחות שמגיע וכותב דוח מפגעים. הגדר הזאת נדרשת להחליף, לא יודע, הדלת הזאת נדרש להחליף, המעצורים האלה נדרשים להחליף. זה אחד. נדרש מייד, אנחנו צריכים את זה לפתיחת בית ספר שנה הבאה או לגן ילדים. שתיים, זו תוכנית רב שנתית. התחלנו בשנים הקודמות פרויקטים שונים, כדי לצמצם פערים בבתי ספר, בעיקר בבתי ספר ישנים. לדוגמה החלפת החלונות בבית ספר נועם. סיימנו כל שנה חמש או שש כיתות. השנה נשארו, אם אני זוכר נכון, חמישה חלונות אחרונים. יש דברים כאלה דומים בבתי ספר שונים. עשינו את זה גם בבן גוריון לדעתי. כל שנה עוד תוספת של כיתה או מענה. חיפויי כיתות, החלפת מרצפות, שירותים. כל שנה תוספת קטנה, כדי להגיע ... זה נקרא שניים. כלומר משהו שהתחיל רב שנתי וממשיך. שלוש, זה עדיפות של מבנים ותיקים לעומת חדשים. כלומר בתעדוף הזה אומר שיש פה פרויקטים לבקשת מנהלת אגף החינוך ויש פה תעדוף של מבנה ישן על פני מבנה חדש.

אלי מזוז: לדוגמה?

רועי גבאי: יש ברמות ויצמן, לא רמות ויצמן, בנועם כדוגמה, החלפת כל המרצפות ששבורות, סדוקות. זה לא בטיחות על מלא. אבל יש שם PVC משטח. רק הפעילות הזאת של נועם, זה סדר גודל של 170, 180 אלף שקל. רמות ויצמן הוא בית ספר ישן. אנחנו הולכים להשקיע בו השנה מאוד משמעותית. יש לו בעיות איטום ובעיות כיתות. אנחנו הולכים לתת לו כמו שנתנו שנה שעברה בניגזבורג מענה מאוד משמעותי, השנה רמות ויצמן הוא אחד המיקודים. הוא פרויקט של קרוב ל-350, 400 אלף שקל.

- אלי מזוז:** אלה דברים שיש פחות. אבל ... החדשה,
- רוחה תורג'מן:** זאת אומרת שכל התקציב שהולך למבנים ותיקים הולך כמעט לרמות ויצמן, לפי מה שאתה אומר.
- יוספה חליבה:** לא, יש עוד. כי חלק מזה זה -
- רועי גבאי:** לא, יש עוד. חלק מזה בתוכנית רב שנתית.
- רונית ארנפרינד:** למה אנחנו לא יכולים לקבל את מה שאתם -
- רועי גבאי:** כי אני מסביר. החלוקה לבתי הספר לא תהיה. חלוקה לבתי ספר פותחת -
- ליאור כהן:** אני אגיד לך מה הבעיה שאין חלוקה לבתי ספר.
- רועי גבאי:** שנייה, ליאור.
- ליאור דדוש:** אגב, את זה כן ביקשו בוועדת כספים,
- רועי גבאי:** אני אגיד את זה שוב. חלוקה לבתי ספר לא תהיה. היא פותחת פתח לשיח לא מקצועי. יש פה אגפים מקצועיים של הנדסה וחינוך ושפי"ע. יושבים ומייצרים את המיפוי הזה, בהובלת המנכ"לית, אגב, שהתחיל מינואר התהליך הזה. שהם נותנים את התערוך ואת ההמלצות. לבוא ולהגיד, מבלי לדעת, למנהלת 'בית ספר זה יותר ממך', זו פגיעה בכל התהליך שקורה פה.
- אלי מזוז:** מה, מי יגיד מה?
- ליאור דדוש:** ... את התערוך זה לתת לנו ... לא, אני אומר את זה בהמשך שלא הגענו לשיח, להסביר את זה בצורה מקצועית, מה הבעיה?
- רועי גבאי:** תנו לי שנייה להשלים.
- ליאור דדוש:** שהתערוך היה כזה ונעשה ככה וככה. אני לא מבין מה הבעיה להציג את זה.
- רועי גבאי:** תנו לי להמשיך. זה בחלוקה לפי לא 1, 2, 3, 4, אלא סוג הנושא. אז אנחנו משקיעים X כסף בבטיחות ונגישות. יותר בסוגיות של תשתיות פנים ופדגוגיה. פחות, אבל גם, במרחבי חוץ, בסדר? ונתונים כאלה ואחרים שנתרו. ואחר. אלה הפרויקטים, אלה העלויות.
- ליאור כהן:** מה זה אחר?

רועי גבאי: אחר זה דברים קטנים שלא נכנסים לאף אחד מהם. לדוגמה, לא יודע אם יש לי פה דוגמאות ל'אחרי'. נגיד יש גדר שהיא לא בבטיחות שנדרשת להחלפה, אבל היא צפויה להיות. יש גדר, אוקיי? היא לא נמצאת פה באיזשהו משהו שאני יכול להגדיר אותו, הוא לא מרחב חוץ למרחבי הכלה, הוא לא תשתית פנים. אבל יש גדר שנוטה, שהיא לא בדוח בטיחות, היא בסדר, היא תקינה, אבל היא קצת חלודה, היא נוטה הצידה, היא מתרופפת אבל עדיין לא בטיחות. היא צפויה להיות. אז זה נכנס בתוך הפרויקטים השונים האלה. אפשר לראות למעלה גם את החלוקה בין גני ילדים לבתי הספר. הרוב, 4 מיליון בערך, גני ילדים זה 2 מיליון. גני ילדים ההסתכלות היא טיפה אחרת.

רוחה תורג'מן: איפה אתה רואה את זה?

רועי גבאי: למעלה גן. ולמטה בתי ספר. בסדר? והצבעים זה על פי הנושא שדיברנו עליו. בטיחות, תשתית, פדגוגיה וכו'. גנים. אני אגיד מילה על גנים. גנים אנחנו עובדים בתצורה, עוד פעם, המדיניות היא כזאת, האחראים זה שפ"ע וחינוך להחליט מה. התעדוף הראשון הוא להסבת גני ילדים לחינוך מיוחד. יש לנו גנים שאנחנו צריכים להציג לחינוך המיוחד, או להיפך. הדברים האלה קורים לרוב כי יש צורך,

יוספה חליבה: ארבעה יש השנה.

רועי גבאי: השנה צפויים להיות ארבעה. הדברים האלה קורים משתי סיבות. או שיש צורך נוסף בגני חינוך מיוחד. זו בדרך כלל הסיבה העיקרית. אנחנו השנה נדרשים להוסיף שני גני חינוך מיוחד. בסדר? סיבה שנייה שזה קורה, שבאזור רישום מסוים יש או איזושהי תוספת של ילדים, או הפחתה. אלה הסיבות לרוב שזה קורה. בשנים קודמות,

אלי מזוז: וכמה גנים נסגרים? שניים חדשים שעומדים להיפתח, כמה נסגרים היום?

רועי גבאי: השנה ככל הנראה סדר גודל של ארבעה או חמישה. בסדר? זה קורה, עוד פעם, מסוגיית הצמיחה של העיר. וגדילה של הילדים.

אלי מזוז: גדילה של ... חינוך מיוחד.

רועי גבאי: כן, ללא ספק. נאות רבין, אנחנו כבר נמצאים בסיטואציה שהילדים כבר הועברו לבתי ספר. התיק עובר לבתי הספר. נאות שמיר אנחנו עדיין לא יוצאים מהפיק. יש אזורים ספציפיים עדיין שאנחנו נמצאים בפיק. של גני טרום חובה וחובה. טרום טרום חובה אנחנו לדעתנו כבר אחרי הפיק של נאות שמיר. לאט לאט אנחנו זה. לדעתי בנאות שמיר, בעוד שלוש, ארבע שנים אנחנו נראה סגירה של גנים. למה? כי כמות הגנים היא הרבה יותר מהתקן.

ליאור דדוש: היום אתה אומר שבירוקה אתה, ברבין אתה ... אז מה עושים? לאן

הולכים?

רועי גבאי: הגנים האלה או עוברים להסבה למעונות יום, שזה צורך מסוים שישנו ואנחנו רוצים לאט לאט להוציא אותו מבתים פרטיים.

אלי מזוז: אבל אתה עדיין לא יכול לתת, כי אתה עדיין לא יודע כמה,

רועי גבאי: תן לי, תן לי, שנייה. זה קוטע כל שנייה, אלי. באמת. הסבה למעונות יום. ואופציה שנייה זה הסבה לחינוך מיוחד. המקרה האחרון, אמרתי, שיש צורך גדל לצד המענה של חינוך, גני חינוך מיוחד הצורך הולך וגדל. כמות גני החינוך מיוחד הנדרש מדי שנה הולך וגדל. הסיבה היא שזה גנים קטנים. גנים של תשעה ילדים בתקשורת, 12 ילדים ב"ל, בלקויות למידה. ולכן הצורך פה הוא יותר גנים. זה בדרך כלל מה שקורה. במקרה קצה, מדובר על איזה הסבת מבנה גן למשהו אחר. זה לא קרה לנו עדיין. היה לנו מקרה שהיינו נדרשים לפנות שני גנים בגלל שיש התחדשות עירונית. לא רצינו שיהיה להם סיכון. אלו גנים ברחוב השחף שפינינו אותם בגלל שהיה בור ענק לצידם. בעזרת השם בספטמבר אנחנו רוצים להגיע למצב שאנחנו כבר מחזירים אותם, כי כבר הסתיים הדיפון. ...

יהודה דנינו: ... עצמאות -

רועי גבאי: נכון. בעצמאות זה אירוע של התחדשות עירונית.

אלי מזוז: מה המגמה מבחינת ... בשכונות הוותיקות?

רועי גבאי: בוותיקות אנחנו רואים דווקא תחילת צמיחה. יש לנו אזור מסוים, באזור הדרור, שדווקא אחד יורד. אבל באזור נאות שז"ר והכרמל אנחנו בצמיחה כבר. אנחנו צפויים להכין גן חדש, יש גן לצורך העניין שאנחנו מוציאים, הנה לדוגמה, שאנחנו מוציאים חינוך מיוחד מנאות שז"ר כי אנחנו צריכים לפתוח עוד גן.

אלי מזוז: יש להם הקצאות ואפשר -

רועי גבאי: כן, כי אנחנו צריכים עוד לחינוך, לגני ילדים. אז אמרתי, הדבר הראשון זה הקצבת גני ילדים. הדבר השני, אנחנו כל שנה אנחנו מנסים לחדש כשלושה, ארבעה גנים קומפלט לשכונות ותיקות. זה הדבר השני. בוחרים שלושה גנים. אלה הגנים השנה שאנחנו משפצים קומפלט. תקרה, ריצוף, תאורה, זה מפריע לי, בבקשה. הדבר השלישי -

רוחה תורג'מן: איזה גנים צפויים השנה?

רועי גבאי: עדיין, זה להחלטתם. אני אומר, זה המספר שאנחנו שריינו. זה להחלטתם. הדבר השלישי זה חצרות. כלומר סוגיות שחצרות נדרשות להתחדשות. כלומר מתקנים שאינם נדרשים, בורות של דשא סינתטי שכבר אי אפשר לדרוך עליו, או דברים כאלה. אלה שלושת התפיסות של

גני הילדים. זה הדירוג, זה התקציב, כמו שאתם רואים אותו, לתפיסת המדיניות של הגנים. פה יש עם בטיחות ובלי בטיחות. אתם יכולים לראות את השמאלי עם בטיחות מה זה עושה למספרים. בלי בטיחות מה זה עושה למספרים.

רוחה תורג'מן: ... את הבטיחות כבר אישרנו. כי אישרנו 3.5 מיליון.

רועי גבאי: הוא קצת יותר. אחרי המיפוי,

רוחה תורג'מן: 3.4 מיליון.

רועי גבאי: אחרי המיפוי הוא יותר. אם תעבור שניים אחורה, שלוש אחורה,

יוספה חליבה: בינתיים נכנסנו לבית הספר.

רועי גבאי: רגע, הנה, הוא 3.9 מיליון.

יוספה חליבה: כי לא היה לנו את, אולי אני אגיד רגע, גם במילה. אני לא עוצרת אותך. רק להגיד שאתמול נתנו דיווח גם בוועדת כספים וסיפרתי על התהליך. אז בינתיים כן קיבלנו עוד מוסדות חינוך כמו רמות ויצמן וכן הלאה, שלא היה פנימה. אז אנחנו מגיעים למעשה לבטיחות של 4,100,000 ש. זאת אומרת גם הגרף הזה כבר משתנה. אנחנו סיימנו את המיפוי בכל בתי הספר. סליחה, 4,100,000 זה היועץ בטיחות, ה-1. 4,100,000 זה ה-1 על כל בתי הספר, כולל רמות ויצמן. ו-4,700,000, אנחנו מגיעים לעוד 600,000 שקל, שכמו שאמר ראש העיר, שאלו לא דברים שהצביע עליהם יועץ הבטיחות, אבל כאן המהנדסים שלנו שעושים את הבדיקות כן ממליצים. כמו למשל הדוגמה של נועם. המרצפות, שיועץ הבטיחות לא חייב את זה. אבל כן יש המלצה להחליף בעלות של 200,000 שקל. או החלפה של גדרות בבתי ספר. ולכן אנחנו מגיעים ל-4,100,000 בבטיחות.

ליאור דדוש: זה מגדיל את כל התב"ר בעצם?

רועי גבאי: לא, התב"ר יישאר.

יוספה חליבה: לא. יישאר 5. מתוכם 4.7 זה בטיחות.

אלי מזוז: זאת אומרת זה ירד מהדברים שבטבלה -

יוספה חליבה: לכן אנחנו כל הזמן, בדיוק, לכן התחולה, עוד לא סיימנו את כל הבטיחות. לכן התחולה תיקבע בהמשך.

אלי מזוז: ישנם בתי ספר שאנחנו עוד לא יודעים לגבי הבטיחות?

יוספה חליבה: לא.

רועי גבאי: היה את רמות ויצמן, נותרה החלוקה של המגרש, שחקים-אולפנה. זה נותר עדיין לא זה. מעבר לזה, כל המיפוי הסתיים.

אלי מזוז: זה בתוך זה?

יוספה חליבה: עוד מילה, כי אתמול, ליאור, אתה שאלת אותי על כנפי אבירים. אז כמובן שנעשה שם דוח בטיחות. יש שם עלויות של 180,000 שקל רק בטיחות.

ליאור כהן: מוזר שהם לא יודעים מזה בכלל. אני אגיד לך מה הבעיה. העובדה שלא מציינים כאן מוסדות, ... שלא הגיעו אליהם.

יוספה חליבה: אין מוסדות שלא הגיעו אליהם, ליאור. אמרתי לך אתמול.

ליאור כהן: לא יודע. מה שרשום אצלך, יש אנשים ...

ליאור דדוש: ... את הסוגיה. למי זה רלוונטי, מה יעשו בזה שימוש.

ליאור כהן: אני אתן דוגמה קלאסית. מעכשיו, נגיד עכשיו אישרנו את התב"ר של רמב"ם. אישרנו 1,100,000 שקל. עכשיו, התופעה הזאת של רמב"ם היא לא מאתמול. מה שקרה במהלך השנים, אם היו מכניסים את זה בשיפוצי קיץ לפני שלוש שנים, היינו סוגרים את האירוע על 200,300 אלף שקל. לא מגיעים עכשיו ל-1,100,000. עכשיו עוד דבר. בסיוורים שלכם בבתי הספר, כל מנהל בא ומציג צרכים. לוקחים את הצרכים של המנהל, המנהל יודע, הוא יודע גם לתעדף. אומרים לו 'כל מה שהצגת, לא, אנחנו נעשה את זה'. גם בתוך התעדופים בוחרים למנהל מה חשוב לו ומה פחות חשוב לו. בגלל זה חשוב לראות את בתי הספר. יש בתי ספר שמגיעים אליהם יותר, יש כאלה שפחות. ראינו שוב, ראינו בתב"רים של שנה שעברה שהיו גם חריגות שלא היו בבתי ספר בכלל, חלק מהתקציבים. חשוב בגלל זה שנראה איזה בתי ספר. עכשיו, סתם דוגמה. דיברנו אתמול בוועדת כספים. אמרת לי 'זה לא כולל הנושא של השחקים ושל האולפנה'. פתאום זה כן נמצא ...

יוספה חליבה: שנייה. רגע אחד. מה זה שחקים והאולפנה?

ליאור כהן: החלוקה, שלא תהיה, בעזרת השם. ששחקים והאולפנה, אמרת שזה לא בתוך התקציב.

יוספה חליבה: אני לא אמרתי שזה לא בתוך התקציב. אמרתי, רגע, שנייה. אתם צריכים להבין שהצוותים עובדים, כמו שהיה לי אתמול את רמות ויצמן וכן הלאה, היום יש ... של החלוקה של שחקים.

ליאור כהן: זה לא מספר סופי.

- יוספה חליבה:** זה מסמכים נושמים.
- ליאור כהן:** אז זה לא מספר סופי.
- יוספה חליבה:** אנחנו מתכנסים ל-6.5, כשאני עדיין רוצה לסגור את כל נושא הבטיחות. ואחר כך אני אדע לתעדף. אנחנו אמנם בחודש מאי. העבודות מתחילות, חלק התחילו, הרבה התחילו בבטיחות. אבל בסוף ביולי אלו העבודות הגדולות.
- ליאור כהן:** אבל גם בישיבה הקודמת ביקשנו את זה פר בית ספר.
- רועי גבאי:** אני הסברתי שפר בית ספר אנחנו לא נותנים פר בית ספר.
- ליאור דדוש:** למה להסתיר? ...
- חיים מסינג:** ליאור, אי פעם הביאו... פר בית ספר?
- ליאור דדוש:** אני? אתה ישבת גם חמש שנים במועצת העיר.
- חיים מסינג:** לא, אני שואל.
- ליאור דדוש:** אני שואל אותך.
- חיים מסינג:** אף פעם לא העבירו.
- ליאור דדוש:** היום גם מביאים הצעות לסדר. ... היום שואלים שאלות, מביאים הצעות לסדר.
- חיים מסינג:** את לא יכולה להשוות.
- ליאור כהן:** חיים, מה שהיה, ... סיטואציה שהיום יש מנהלים, אני ראיתי, אתה יודע, פניתי אליכם כשראיתי את זה, שמנהלים כותבים לאנשי שפי"ע, לא מגיבים להם חודשיים. מראים לי מיולי לא מדברים איתם.
- חיים מסינג:** אבל זה לא קשור לזה. ליאור, אתה מציג פה משהו אחר.
- ליאור כהן:** לא, אני אגיד לך למה זה קשור.
- חיים מסינג:** למה זה קשור?
- ליאור כהן:** מהסיבה הפשוטה.

חיים מסינג: נגיד שאתה תדע שבית ספר X השיפוצים עולים כך. מה זה נותן?

ליאור כהן: לא, לא לי. אני יודע שבית ספר X שמו אותו ברשימת שיפוצים. יפה. הוא אין לו מושג, שנייה, הוא בספטמבר מגיע לבית ספר, פותח, רואה בעיות בטיחות. אני הייתי שם. אתה רואה עמוד ברזל שהוא לא מרובד של הכדורסל, אתה רואה בלטות, אתה רואה הכל. הוא אפילו אין לו מושג איפה הוא נמצא באירוע. עכשיו, גם לי אין מושג, גם לך אין מושג. אנחנו צריכים להתקשר להוא של ההוא של ההוא, שהיה יומיים לפני, ולא הספיק לענות לו לטלפון והוא היה חולה. אם רוצים שקיפות ורוצים באמת -

רועי גבאי: זה לא נכון.

ליאור כהן: אבל זה עובדתית. זה מה שהיה.

רועי גבאי: כל מנהל בית ספר מקבל מסמך עם תחולת העבודה שלו לקיץ.

ליאור דדוש: למה שמועצת העיר לא תקבל את זה? באמת, שאלה.

יוספה חליבה: אני רוצה רגע במילה. אני חושבת שאמרתי את זה בוועדת כספים, ומאוד חשוב לי להרחיב את זה כאן. מה שהיה לפני שנה או שנתיים אני באמת לא יודעת. אני יודעת שהתחלתי את תפקידי ב-1.8 וראיתי. והחלטנו שמה-1.1 כל שבוע תהיה פגישה אצלי עם אגף שפי"ע ועם אגף החינוך ועם יועץ הבטיחות, ואנחנו קובעים לוחות זמנים. היה כאן הליך שיתוף, וסיפרתי לך על זה אתמול. אגף שפי"ע פלוס מנהלת או גנים או מנהלת על יסודית מגיעה לכל בית ספר, יועץ הבטיחות לא חייב להגיע עם מנהל בית ספר. אגב, בכנפי אבירים הוא מקבל את דוח הבטיחות, שיפתח בבקשה את המייל. הוא קיבל את הדוח של יועץ הבטיחות, והוא מחויב כמנהל גם לאשר את כל ביצוע ... לא חותמים ...

רועי גבאי: סליחה, אני מבקש לא להזכיר שמות של מנהלים.

יוספה חליבה: לא, לא, לא, הוא שאל אותי על, כי אתמול היה לנו ויכוח אם הוא קיבל או לא קיבל, סליחה.

רונית ארנפרונד: אני רוצה להגיד לך משהו ברמה העקרונית. באמת, ברמה העקרונית. זו לא פעם ראשונה שאני הולכת להגיד שאני סומכת עליך. באמת. ואני מברכת שאת בעיר הזאת. אבל מה שיוצא מהדיון כאן זה שלושה דברים. אחד, לא סומכים עלינו. והופכים אותנו אולי לרכלנים, כי אם נדע משהו אז נלך, נרוץ ונגיד. שזה תשמעי, זו חוויה לא נעימה. שניים, מבקשים מאיתנו, ואני סומכת על אנשי המקצוע, אתה אומר אנשי מקצוע, אני סומכת. עדיין מבקשים מאיתנו לא שקל, לא 400,000 שגם לא מפורט עד הסוף. מבקשים מאיתנו מיליונים, שאנחנו נחתום בלי שקיפות ולא יודעים את החלוקה. וזה נותן לי אז רגע מה אני כאן?

רועי גבאי: מה זה נותן לך? תשאל אותי שאלה אחרת. האם יש בית ספר, תראי,

- רונית ארנפרוינד: רגע, לא, תן לי לגמור. תן לי לגמור.
- ליאור דדוש: ... איזה נתונים אנחנו רוצים לראות.
- רונית ארנפרוינד: אתם מבקשים מאיתנו -
- רועי גבאי: כל בתי הספר שווים ...
- רונית ארנפרוינד: הכל בסדר.
- רועי גבאי: היחיד שחורג הוא רמות ויצמן ...
- רונית ארנפרוינד: הכל בסדר. רמת השקיפות חייבת להיות -
- רועי גבאי: כי הוא לא תואם. זה מספר תלמידים שונה, זה מבנה שונה ...
- רוחה תורג'מן: לא ביקשנו. לא ביקשנו ...
- רונית ארנפרוינד: אני אמורה לאשר את זה?
- רועי גבאי: את אמורה להתרשם מכמות ...
- רונית ארנפרוינד: לא, אני אמורה לאשר -
- רועי גבאי: כי מה ישנה לך? שרמב"ם 110 וגיינבורג 230?
- רונית ארנפרוינד: רגע, מה זה אומר? 'אני לא סומך עליך'. על שיקול הדעת שלך.
- רועי גבאי: לא, זה לא נותן שם דבר לקבלת החלטה.
- רונית ארנפרוינד: זה נותן שקיפות, כי היא חשובה. זה נותן לאמירה 'אנחנו סומכים עליך'. אני נבחרת ציבור. אוי ואבוי אם אתה בא ואומר לי 'גברת, לא סומך עליך'.
- חיים מסינג: יש לי שאלה אליך.
- רונית ארנפרוינד: 'את תרוצי, תרכלי'.
- חיים מסינג: קיבלת עכשיו ... וכמה ישפיעו בבית ספר Y.
- רונית ארנפרוינד: מותר לי לשאול על זה שאלות.
- חיים מסינג: שנייה רגע, שאלה.

- רונית ארנפרוינד: אה, סליחה.
- חיים מסינג: אני שואל אותך שאלה. מה את עושה עם הנתון הזה?
- רונית ארנפרוינד: אני בודקת אותו. הרי למה אני יושבת כאן?
- חיים מסינג: שנייה רגע, אני רוצה להבין. יכול להיות שאנחנו טועים.
- רונית ארנפרוינד: אז בסדר. למה אני יושבת כאן?
- חיים מסינג: קיבלת על רמות ויצמן 100,000 שקל ובית ספר מעיין 30,000 שקל. ...
- רונית ארנפרוינד: נכון, מותר לי לשאול את המהות של 30,000 ו-100,000? לא רק מותר לי. זו החובה ועל זה בחרו אותי.
- חיים מסינג: אבל איך את יכולה להשוות את בית ספר מעיין ...
- רונית ארנפרוינד: אתם לא מכבדים אותנו.
- ליאור דדוש: חיים, תשאל אותה למה צריך להחליף חלונות בבית ספר ... אני לא יודעת למה. זה בגלל שמישהו אמר שצריך ואנחנו מנסים לקבל את זה. אז בוא. אתה נכנס לשיקולים שלנו?
- חיים מסינג: אתם מחליטים גם על החלונות? ...
- רונית ארנפרוינד: מה אתה טוב יותר ממני?
- ליאור דדוש: באמת! אומר לה 'מה יעזור לך הנתון הזה?' מה עוזר לי הנתון הזה.
- חיים מסינג: וב', זה לא קשור לעניין. העיקרון פה שמביאים פה לשולחן המועצה,
- רונית ארנפרוינד: בחוסר שקיפות,
- רועי גבאי: מה, זה חוסר שקיפות? נו, רונית.
- רונית ארנפרוינד: כן! כן, כן.
- ליאור דדוש: אתם מסרבים לתת לנו פירוט לפי בתי ספר. ...
- רועי גבאי: מי שירצה לבוא לראות ולא לקבל את המסמך ...
- רוחה תורג'מן: לא, זו לא תשובה. אנחנו כולנו ...

רועי גבאי: מי שירצו בתום הישיבה יראה את כל הרשימה, איתי בצד. בלי לקחת את זה, בלי להשתמש בזה. כן. שנייה, רוחה, ברגע שבועדת מכרזים היו כבר שני מקרים בהם קבלנים ויזמים קיבלו מידע לפני שהוועדה עדכנה, כן. אני נזהר, אני נזהר ...

רונית ארנפרינד: אז יצאת ... היא הנותנת! (מדברים ביחד)

רועי גבאי: שאלה, זה לא ישנה לך כלום.

רוחה תורג'מן: אני מוכנה לשבת איתך מחר אבל אני לא אצביע בעד זה עכשיו אם אין לי את הנתון.

רועי גבאי: זה לא ישנה לך כלום.

רוחה תורג'מן: יכול להיות. יכול להיות שכן ויכול להיות שלא. אני לא יודעת.

רועי גבאי: לא ישנה לך כלום לדעת שגינזבורג 250 ונועם 320. לא ישנה לך כלום.

ליאור דדוש: גם לנו לא משנה לדעת אם חלונות כאן ומדרגות כאן. לנו משנה לדעת כל בית ספר.

רועי גבאי: ... לקבלת החלטה.

רוחה תורג'מן: בוודאי שכן.

רועי גבאי: לא, יש לך את כל הנתונים לקבלת החלטה.

רוחה תורג'מן: לא. בעיני לא. חוץ מהבטיחות, שאין לי עליו שום עוררין, על כל השאר יש לי אולי.

רועי גבאי: אני מזמין כל מי שירצה לבוא לראות את הדברים, בשמחה. יבוא, יראה, ישאל כל שאלה רלוונטית. לבוא ולהתחיל לפזר את המסמך הזה, לא רלוונטי.

רונית ארנפרינד: אגב, אנחנו יכולים -

ליאור דדוש: במסגרת חופש המידע לקבל אותו.

רונית ארנפרינד: לא רק חופש המידע. בסעיף 140א', אני מחר אוציא,

רועי גבאי: סעיף 140א', את יכולה לבוא לראות את זה, ולא לעשות עם זה,

רונית ארנפרינד: לא, אני יכולה גם לצלם את זה.

רועי גבאי: את לא תקבלי את זה.

רונית ארנפרינד: אני יכולה גם לצלם.

רועי גבאי: תלכי למשרד הפנים ותשאלי אותם.

אלי מזוז: השיח פה עלה לטונים, משהו, לי לא עושה טוב. תראה, אתה אמרת לנו כאן שאפשר לבוא אליך למשרד ולראות את הנתונים ולהתרשם מהם, לעבור ולשאול שאלות. אני מניח שהנתונים האלה נעשו בעבודה מאוד קשה של אנשי מקצוע, ועם שיקול דעת של אגף חינוך ואגף ... שיש להם אחריות על הנושא הזה, לפניך ולפני המנכ"לית וכו', או הגורמים שמינית, לצורך העניין הזה. ואני בטוח שנעשתה עבודה על פי חשיבה מושכלת. אבל בסופו של תהליך, אנחנו נבחרי ציבור, בחרו בנו בצורה כזו או אחרת לבוא ולשרת את הציבור, וגם בהחלט לפקוח עין ולשאול שאלות. עכשיו, אם אתה בא ואומר לנו 'חבר'ה, אתם יכולים לבוא אחר כך, לראות את הנתונים, לשאול שאלות', יכול להיות שיהיו לנו הארות עם א', יכול להיות שיהיו לנו הערות עם ע'. יכול להיות שיהיו לנו שאלות שאתה תגידי 'אוקיי, צריך לבדוק ולבדוק תשובה ותקבלי'. אבל כשאנחנו, ברגע נתון זה, מתבקשים להצביע על סכום כל כך גדול, כשאנחנו לא יודעים בדיוק לאן הוא הולך, מבחינת זה, אז אתה בעצם עושה תהליך שהוא הפוך. בואו תאשרו לי את הכסף. תסמכו עלי, אנחנו לא רוצים לא לסמוך על אנשי המקצוע, אנחנו לא רוצים לא לסמוך עליהם, אנחנו לא רוצים לא לסמוך עליך. אבל אתה בעצם אומר 'אני לא סומך עליכם שתראו את הנתונים האלה לפני שאתם באים להצביע'.

רועי גבאי: לא, אתם לא סומכים עלי ... אתם מבקשים לראות נתון שאין לו ערך לקבלת החלטה.

ליאור דדוש: לך אין ערך. אבל למה להגידי שאין ערך? ...

רועי גבאי: כי השוואה בין בתי הספר לא אומרת -

אלי מזוז: אבל יש רציונל, נכון? אם אנחנו נבין,

ליאור דדוש: אז מישהו יגידי לך 'תשמע, למה נתת פה 100 ופה 30, תסביר. מה הבעיה?

אלי מזוז: אבל מי אמר שזה מה שנגידי? מי אמר שזה מה שנגידי?

ליאור דדוש: (מדברים ביחד) פה 100 ופה יש 50, תסביר. מה הבעיה? זו בעיה לקיים על הדיון? על 7 מיליון שקל?

רועי גבאי: מה מונע מחר ממועצת העיר לבקש את כל השמות של שיבוצים שעברו מבית ספר לבית ספר? יש גבול גם -

כי יש צנעת הפרט גם.	ליאור דדוש:
יש גבול.	רועי גבאי:
אנחנו לא ברמה הזאת.	ליאור דדוש:
זה לא רלוונטי.	רוחה תורג'מן:
תראו, כל מי שירצה לבוא לשבת, לראות, לרדת לרזולוציה של לשאול את השאלה, בבקשה.	רועי גבאי:
אנחנו צריכים לעשות את זה לפני קבלת ההחלטה.	רונית ארנפרוינד:
נכון.	רוחה תורג'מן:
זה טוב, זה לא ישנה לכם לקבלת ההחלטה, כי אין לזה שום ערך.	רועי גבאי:
אנחנו לא יכולים ... את זה מראש.	רוחה תורג'מן:
אני לא אוהבת שמתייחסים אלי, לא ברמה האישית, כנציגת ציבור,	רונית ארנפרוינד:
רונית, אל תתייחסי לגורמי המקצוע שלא שווים.	רועי גבאי:
אני לא מתייחסת לגורמי המקצוע. מותר לי אבל לשאול אותם שאלות.	רונית ארנפרוינד:
אין בעיה.	רועי גבאי:
בסדר. אז תראה לי, איך אני יכולה לשאול על ריק?	רונית ארנפרוינד:
כמה הולך לנועם, כמה הולך לשיפוצים של בטיחות,	אלי מזוז:
את מקבלת את העובדה שגורמי המקצוע עשו עבודה פה פנימה, עם כל מנהלי בתי הספר?	רועי גבאי:
אני גם אמרתי את זה ליוספה. אני סומכת עליה.	רונית ארנפרוינד:
מצוין.	רועי גבאי:
אבל עדיין לי יש שיקול, למה הצביעו, למה אני יושבת כאן בכיסא? למה אנחנו יושבים?	רונית ארנפרוינד:

- אלי מזוז:** רועי, איך הולך לחלוקה של שחקים ואולפנה? איזה סכום?
- רועי גבאי:** כ-300,000 .200,000
- ליאור כהן:** 200 זה אפילו לא ארון חשמל שצריך לפצל. אז המספרים, תראה, מה שקרה, סתם דוגמה, זרק את שחקים. השקיעו בו בניצנים. אחר כך שמו 2 מיליון שקל בפרדס, עכשיו שמים עוד איזה 1 מיליון, 1.5 מיליון,
- ליאור דדוש:** ואז נפרק, יענו עוד כסף.
- ליאור כהן:** ... לפרק, יענו עוד כסף. אנחנו צריכים לפקח. זה לא כסף שנזרק. קחו את רמב"ם. אם רמב"ם היו מטפלים בו כמו שאנחנו יושבים עכשיו והיינו יודעים, היו מסיימים את האירוע ב-200,000 שקל.
- חיים מסינג:** הזה עם הרצפות היה ... שנתיים?
- ליאור כהן:** 4 שנים.
- ליאור דדוש:** זאת אומרת שלא היה שם כמה שנים קבלן שלא טיפל ...
- רועי גבאי:** חברים, בואו נתקדם. אני מעלה את זה להצבעה. שוב, כמו שהראינו באופן באמת מפורט, אם יש בעיה ומישהו רוצה לראות איזושהי העמקה, הוא מוזמן אלי בשמחה. תב"ר 684, שיפוצי קיץ במוסדות חינוך, עדכון התב"ר, תוספת 3 מיליון ₪ מקרנות הפיתוח, מי בעד? (נשמע סופר) 8. מי נגד? (נשמע סופר) 8. לא עבר. התב"ר לא עבר. אין לנו שיפוצי קיץ למורים. תגידו למנהלים. הלאה.
- הצבעה:**
- בעד אישור עדכון התב"ר: 8 (ה"ה): רועי גבאי, חיים מסינג, ענבל בועז, מאיר דהן, פאלי כהן, יהודה דנינו, בנימין אשר, דוד שחר) נגד אישור עדכון התב"ר: 8 (ה"ה): יוסי כהן, רוחה תורג'מן, רונית ארנפרוינד, שחר סימנה, ליאור כהן, ליאור דדוש, אלי מזוז, דורון מלכה).
- החלטה מס' 4/24/16:**
- נושא עדכון תב"ר מס' 684 – שיפוצי קיץ במוסדות חינוך, תוספת 3,000,000 ₪ מקרן הפיתוח נדחה מאחר שהקולות בהצבעה היו שקולים.
- ענבל בועז:** הוא אומר לכם ש-4.5 ורק ...
- ליאור דדוש:** תעבירו לפי בתי ספר, אנחנו נוכל להצביע. תכבדו את חברי המועצה.

(מדברים ביחד)

- אלי מזוז:** לא, לא, לא, לא. תעבירו לנו את זה מסודר במייל, כתוב.
- רועי גבאי:** לא יהיה.
- אלי מזוז:** לא יהיה, לא יעבור.
- רועי גבאי:** אין בעיה. אני את ההצעה אני מוכן לקבל. אתם רוצים לעשות את זה?
את רוצה לבוא לשבת פה?
- רוחה תורג'מן:** אם חברי יסכימו,
- רועי גבאי:** לא מוכנים.
- ליאור דדוש:** אתמול בוועדת כספים ביקשו את זה. מה הבעיה לראות את זה? מה הבעיה להראות את זה?
- רועי גבאי:** מנעתם כרגע שיפוצי קיץ לתלמידים ולתלמידים בבתי ספר, בגני ילדים, הכל ...
- ליאור כהן:** אתה יודע כמה כסף יזרקו עכשיו ... לשחקים? יש לך מושג כמה ...
- רועי גבאי:** קיבלתי את ההצעה. לא רוצים, הם מונעים כרגע שיפוצי קיץ, הכל בסדר.
- ליאור דדוש:** פעם התנגדו למבנים יבילים בגלל כמה מיליונים. הוצאנו יותר מזה על שיפוץ של זה וזה וזה,
- ליאור כהן:** שנה שעברה 700,000 שקל הלך לעמותה חיצונית בכלל, את היודע את זה? ...
- רועי גבאי:** חברים, תסתכלו לילדי העיר, על מנהלי ומנהלות בתי ספר. תסתכלו עליהם, בעיניים שלהם,
- אלי מזוז:** רוצים להסתכל בית ספר בית ספר, ורוצים להסתכל בעיניים שלנו על בית ספר בית ספר לאשר ולהבין, ולא בצורה עיוורת. לא בצורה עיוורת. אל תעשה כאן דמגוגיה, רועי. אנחנו רוצים ...
- ליאור כהן:** יש הבדל בין דם לדם לתלמידים פה. לא ניתן לזה יד. זהו.

- ליאור דדוש:** יש סיבה למה ... למועצה ומה הסיבות.
- רועי גבאי:** ... פה 1.5 מיליון לבטיחות. ... לא, אתם לא רוצים. לא, דורון, אתם לא רוצים.
- ליאור דדוש:** אתה לא רוצה.
- רועי גבאי:** הכל טוב. הלאה.
- ליאור דדוש:** אתה לא רוצה להראות את הנתונים?
- רועי גבאי:** תגידו לתושבי העיר ... (מדברים ביחד)
- ליאור כהן:** יודעים שהכספים מתחלקים בלי שום היגיון ...
- רוחה תורג'מן:** ... אמירה מאוד מהותית. הוא אומר שבתקציבים בשנה שעברה אושרו 700,000 שקל לעמותה שהיא אפילו לא בית ספר.
- רועי גבאי:** שיפוצי קיץ נותן מענה לחינוך באשר הוא. אל תיכנסו פה לדמגוגיה. לחינוך באשר הוא. אגב, 400,000 שקל כמעט שילמו ... ושיפוצי קיץ ותוכנית חינוכית. הם עובדים בתוך בתי ספר, רוחה, הרגע הצעת הצעה ומשכת אותה פוליטית. אל תיכנסו לזה עכשיו.
- רוחה תורג'מן:** לא, זה לא יעזור שאני אציע את ההצעה הזאת ואין לה רוב. ...
- רועי גבאי:** אם את שומעת את זה ואת מאשרת את זה, כבר נגמר.
- ליאור דדוש:** איתך יש רוב.
- רוחה תורג'מן:** לא, אני לא אאשר את זה כי אני אאשר קו עם חברי ...
- רועי גבאי:** תגידי את זה לתושבים. יאללה, אני ממשיך.
- רוחה תורג'מן:** אני אומרת את זה ...

10. הצגת התוכנית העסקית של החברה הכלכלית ואישור התקנון.

- רועי גבאי:** הצגת התוכנית העסקית של החברה הכלכלית ואישור התקנון. אופיר בוכניק פה. שנייה, יוסי, נגמר. תן לי להתחיל. אופיר בוכניק ... שנייה, הסוגיה המרכזית היא אישור התקנון, בשמחה אופיר. הסוגיה המרכזית היא אישור התקנון. אני מזכיר. החברה אושרה פה במועצת העיר. אושר הדירקטוריון במועצת העיר. העברנו את כל התהליך הזה למשרד הפנים. קיבלנו אישור על

התוכנית האסטרטגית ועל התקנון. בסיום התהליך אנחנו נדרשים לאשר עכשיו את התקנון. ביקשתם סקירה על החברה הכלכלית פעם נוספת. הגיע אופיר בוכניק, שהוא היועץ המלווה אותנו בכל סוגית החברה הכלכלית אל משרד הפנים. יציג את הדברים. אם יהיו שאלות, תנו לו בבקשה להציג את כל הדברים ולאחריהם התייחסות. בבקשה, אופיר.

רו"ח אופיר בוכניק: ערב טוב. אני אציג את, כפי שהבנתי שביקשתם את הדברים. ככל שיהיו שאלות אני אשמח לענות. תסלחו לי על הצרידות, אני אחרי מליאת מועצה שלישית היום, אז זה קצת מורכב. אז ככה. אני לא יודע, תקטעו אותי איפה שאתם מכירים את הכל, בסדר? כי אני לא יודע מה אישרתם עד עכשיו. אבל לפי מה שהבנתי מראש העיר, השלבים הם שלבים סטטוטוריים. עברתם את כולם ונשאתם לקראת השלב האחרון, שגם הוא די עבר, אבל אתם צריכים בסופו של דבר להיות שלמים עם ההחלטה ובעצם אתם יכולים לשאול כל שאלה. אני במקצועי רואה חשבון ואני מלווה אתכם המון שנים, את הנהלת העירייה בנושאים כאלה ואחרים. אני רוצה גם להגיד לכם שפעם שעברה אישרתם את חוקי העזר של היטלי הפיתוח והיום קיבלתם אישור ממשרד המשפטים. זה עומד להתפרסם ברשומות. אישרתם אותם פה אחד וזה גם עבר. השלב של היטלי הפיתוח הוא שלב שקרוב מאוד לחברה הכלכלית ותיכף תראו מה הקשר ביניהם.

לגבי החברה הכלכלית. השלב הסטטוטורי שכרגע אתם צריכים לעבור ועברתם אותו הוא בעצם אישור התוכנית העסקית והאסטרטגית. הדבר הזה נבדק מכל הכיוונים במשך כמעט שמונה, תשעה חודשים במשרד הפנים. הם כל הזמן ביקשו שנוסיף עוד ועוד פרויקטים, כדי לראות מה האפשרויות של החברה הכלכלית. הם הרימו קצת גבה, הם לא ידעו שבעצם אין חברה כלכלית פעילה בעיריית יבנה. רק לשם המחשה, בעיריות של 7,000, 8,000 תושבים קיימת חברה כלכלית. בעיריית תל אביב קיימות לפי דעתי מעל 25 חברות. אז זה די מוזר שאין אותה פה. אני לא יודע איך תפקדתם, זה די קשה. אבל הגיע הזמן שיהיה.

המטרה העיקרית של חברה כלכלית היא בעצם לבצע שני אלמנטים מרכזיים. הדבר הראשון זה לבצע כמה שיותר פרויקטים עירוניים, ולהשאיר לעירייה את הניהול ואת הסטטוטוריקה. בדרך כלל ברשויות שאין חברה כלכלית הפרויקטים מבוצעים באגף ההנדסה. זה לא תמיד הכי נכון, זה לא תמיד -

אלי מזוז: אז איך החלוקה תתבצע?

רו"ח אופיר בוכניק: זה יוצר איזושהי בעיה מקצועית לפעמים. אתה גם צריך לאשר פרויקטים וגם לבצע אותם. קצת מורכב. הכיוון של משרדי הממשלה כרגע, הכיוון העתידי,

ליאור דדוש: ... לא? הביצוע הפנימי?

רו"ח אופיר בוכניק: הכיוון הוא שבדרך כלל מחלקת ההנדסה תהיה כמה שיותר סטטוטורית, והזרוע הביצועית של העירייה תהיה דרך חברה כלכלית. כי שם אמור להיות מנכ"ל שהוא מוכוון מטרה לבצע פרויקטים. לא שמחר הוא יושב בישיבה לאשר תוכנית ועוד שעה הוא רוצה לבנות

מסלול כביש. זאת הכוונה ויש בה הרבה היגיון. זה עובד טוב בהרבה מאוד רשויות אחרות. המטרה השנייה היא בעצם להיות כמו סיירת מטכ"ל כזאת. כלומר המנכ"ל קם בבוקר לא בשביל אלף ואחד דברים שיש לו בעירייה, וליוספה בטח יש מיליון. אלא להשיא רווחים לעירייה בפרויקטים שהם סמי כלכליים, סמי ציבוריים. לשתייה אתן דוגמאות. זה יכול להיות PV, כל התאים הפוטו-וולטאיים על גגות עירייה. זה יכול להיות, אם אתם חושבים להקים קאנטרי, אז הוא יחשוב על פעילויות נוספות כדי לאזן אותו ושלא תצטרכו לרדוף אחרי הזנב באיזונים תקציביים כאלה ואחרים. הוא מוכוון מטרה וזה התפקיד שלו. הוא אמור להתייעץ עם מקומות אחרים איך עושים את זה, ולנסות לאמץ מודלים טובים פה בעיר.

כמובן, מודלים כאלה אמורים לעבור בתוך תוכנית. לעבור לדירקטוריון של החברה הכלכלית, שמורכב ממספר נציגים, ולהיות מאושרים הלאה. עד פה, אם יש שאלות. אם לא אני ... מצגת.

ליאור דדוש: אני מניח שלא בעיריית תל אביב וברשות עם 7,000 תושבים לא בטוח שיש את אותה הצדקה לחברה כלכלית. יכול להיות שגם יש איזה חשש שאולי שירותים עירוניים פתאום יתייקרו, כי צריך להצדיק את העלויות של החברה הכלכלית. לא, איפה אנחנו ממוקמים ב, אתה יודע,

רו"ח אופיר בוכניק: אני מבטיח, אין לי עוד ישיבות היום, אני אענה על כל השאלות. אז אחד אחד ואני גם אענה אחר כך. אתה צודק שאין את אותם היקפים בעיריית תל אביב ובעיר של 8,000 תושבים. ובעיריית תל אביב יש באמת הרבה מאוד תאגידים. מעל 25. יש להם אפילו רשות תאגידים שאחראית על כולם ביחד. הכוונה היא באמת להיות מאוזנים בצורה נכונה. וכפי שאנחנו בנינו את התוכנית העסקית, ואישרנו אותה במשרד הפנים, החברה אמורה להיות רזה. כלומר אמור להיות לה מנכ"ל, וככל שיהיה לה יותר פרויקטים ככה היא תעסיק יותר בעלי מקצוע, שחלקם הארי אמור להיות, שנייה, שנייה, דרך של גורמי חוץ. כלומר נניח שעכשיו היא צריכה לסלול כביש באיזשהו מקום, היא אמורה או לקחת מהנדס שהוא יהיה המהנדס המפקח, או להשתמש בגורמים חיצוניים. זה די כמו שקורה בעירייה, זה יותר מוכוון מטרה. כלומר במקום שזה יסתובב בעירייה בכל מיני אגפים, זה אמור להיות אגף ביצוע. וזה במסגרת חברה כלכלית.

ליאור דדוש: במסגרת התוכנית העסקית, לא נגעת בדיוק בנקודה.

רו"ח אופיר בוכניק: תגיד לי איך אני יכול ... ארבע שאלות ביחד.

רועי גבאי: אני מעדיף שתשלים את הכל, ואז שאלות. זה העניין. תציג את הדברים.

רו"ח אופיר בוכניק: אין בעיה.

ליאור דדוש: רק שיתייחס למה שאמרתי עכשיו.

רו"ח אופיר בוכניק: אני יכול להציג?

ליאור דדוש: אין בעיה, אני אשאל שאלות בסוף. אני ארשום אותם.

- רועי גבאי:** אז תרשום שאלות בצד, תשאל את השאלות. בבקשה.
- ליאור דדוש:** אין בעיה.
- אלי מזוז:** מה שאתה מציג פה יש אצלנו פה?
- רועי גבאי:** מה זה?
- אלי מזוז:** מה שהוא מציג זה מה שאצלנו פה? או שזה שונה? לא, אני שואל אם להתייחס פה,
- רועי גבאי:** יש לכם את המסמך, ויש עוד תוספת של דברים.
- אלי מזוז:** להסתכל פה או להסתכל -
- רועי גבאי:** תסתכל איתו.
- רו"ח אופיר בוכניק:** מה שיש, אנחנו פשוט הכנו מצגת ולבקשת הנהלת העירייה, כדי שיהיה לכם גם איזשהו מסמך קצת יותר מקצועי ופחות הצגתי, כפי שזה מונח בפאואר פוינט, אז ביקשו שנעביר אליכם גם כמה דפים מסכמים, כדי שלא תנסו עכשיו לרשום דברים, אלא שיהיה לכם אצלכם. אז תחומי הפעילות, כפי שאמרתי קודם, תחומי הפעילות המרכזיים של חברה כלכלית, אז אחד, זה תכנון, ניהול וביצוע של פרויקטים בתחומים שונים. אנחנו מדברים על כל מנעד הפרויקטים, החל מחינוך, מבני ציבור, כבישים, שצ"פים, תשתיות עירוניות אחרות. מה שאתם חושבים בתחום התשתיות והבינוי זה זה. הדבר הבא זה בעצם אלמנט יותר תפעולי. שזה ניהול, השכרה ותפעול של נכסים עירוניים. בעצם אומר לקחת את הנכסים העירוניים ולנסות לחשוב צעד אחד קדימה מה לעשות איתם. מרכזים קהילתיים, מתחמי נוער, בריכה עירונית וחניונים. אני יכול לומר לכם שבהרבה מאוד רשויות מי שמפעיל למשל את הקאנטרי העירוני זה דרך החברה הכלכלית. מי שלוקח, בא למחלקת הנכסים של העירייה ואומר תראו לי את כל הנכסים שלכם עכשיו, אני רוצה להפיק מכל אחד מהם את הרווח המקסימאלי או את הייעול המקסימאלי, שזה אותו דבר מבחינה ציבורית, אז הוא לוקח ומציג מספר אלמנטים מה אפשר לעשות עם כל אחד מהדברים.

אני יכול לומר לכם שהייתי בחברות כלכליות כאלה ואחרות שראינו שהרבה מאוד למשל מבנים ציבוריים שהם בשטחים שהם לא שטחים חומים. שטחים ייעודיים למשרדים שימשו לשטח חום. תבל על הכסף. פשוט הגדירו מה הדברים הנכונים לעשות ועם זה התקדמו.

הדבר השלישי זה יוזמה והובלה של פרויקטים בתחומי האנרגיה הירוקה. ודיברנו קודם למשל על עמדות ה-PV. על עמדות טעינה חכמות, על מחזור, על תחבורה חכמה ופיתוח אזורי מסחר, שגם זה חשוב. לפעמים רוצים להביא עוד הכנסות לעיר ומנסים לחשוב. בדיוק באתי ממליאת מועצה אחרת, אמרו 'רק רגע, אזור המסחרי שלנו נופל. מה כדאי לעשות?' אז הפרויקט שהפילו על החברה הכלכלית, אמרו לה

'תרימי את האזור הזה'. קידום יוזמות עירוניות עצמאיות כגון הקמת מרכזי ספורט מוטורי, מרכזי פוד טראק, פיתוח הקרקעות והשבחתם ועוד. מובן.

אז המודל הכלכלי של החברה : שוב, זאת התחזית. לא תמיד מה שאנחנו מציגים זה מה שיכול לקרות. זה יכול להיות למעלה יותר או למטה. זאת התחזית ואלו ההנחות הראשוניות השתמשנו בהם. אז החברה תגבה תקורה של בין 3% עד ל-5% מעלותם הישירה של פרויקטים, אותם תבצע או תנהל עבור העירייה. זה אמור להיות השכר של אותה חברה בגין אותו ניהול. היום זה די דומה. פשוט בדרך כלל יוצאים למיקור חוץ ועושים את זה במיקור חוץ. לוקחים מנהל פרויקט שהוא אמור לנהל פרויקט מסוים. זה לגיטימי גם ככה וגם ככה. זה פשוט מרוכז כרגע במקום אחד. או אמור להיות מרוכז.

מדובר בפרויקט של הקמת מוסד חינוכי בעלות של 10 מיליון, החברה תגבה בין 7300 ל-500 אלף שקל כהכנסה. מעבר לכך צפויה החברה לגבות דמי ניהול בפרויקטים שהיא תפעיל לאורך זמן, לרבות מתקנים עירוניים ומיזמים חדשים. ההכנסות האלה ישמשו את החברה למימון הפעילות השוטפת ולהרחבת תחום פעילויותיה.

ליאור כהן: היא גובה את זה מהרשות.

רו"ח אופיר בוכניק: היא גובה את זה מהרשות מתוך הפרויקט. זה מתומחר בתוך הפרויקט כבר. בפרויקטים עירוניים, אני לא יודע אם אתם,

ליאור דדוש: זה מה שאמרתי קודם. שאם ההנדסה עושים את זה, אז זה לפעמים חוסך כסף. שעושים תכנון,

רו"ח אופיר בוכניק: anyway זה יוצא. אתם משלמים למישהו. אתם לוקחים חברת ניהול חיצונית, שאתם משלמים אליה.

ליאור דדוש: מקופת העירייה. ...

רועי גבאי: תנו לו לסיים. לצורך העניין, אנחנו שילמנו על נאות שמיר כמעט 7% תקורה. פה החברה מייצרת את זה ב-3.5% או 4%.

רו"ח אופיר בוכניק: אני אמשיך. אז הדבר הבא זה בעצם תחזית כלכלית שניסינו לבצע. אנחנו לקחנו הרבה מאוד פרויקטים עירוניים. אני אומר לכם, כל מה שתגידו יהיה נכון. סיננו הרבה. הכנסנו את התוכנית, את הסכם הגג, וניסינו פחות או יותר ליצור תחזית. התחזית, כמו שאמרתי, אף פעם לא יכולה להיות מדויקת. כי יש מספר פרויקטים שאפשר להכניס אותם, לא להכניס אותם. והתנודות של השנים יכולות גם להשפיע. במשרד הפנים פשוט עברו איתנו איזה 20 פעם על הדברים האלה וניסינו לעשות אלימינציה של פרויקטים כאלה ואחרים. אז אנחנו רואים, כבר בשנת הפעילות הראשונה צפויה החברה להציג רווח תפעולי מהכנסות של 10 מיליון שקל, מול הוצאות של 2.2 מיליון שקל. שוב, רווח תפעולי.

לאיזה פרויקטים? או שגם את זה אתם רוצים שנראה בסוף?

ליאור דדוש:

אנחנו נראה.

רו"ח אופיר בוכניק:

תמתינו לסיום הדברים, ליאור. קח עט ודף. תרשמו את הדברים. בואו ננהל דיון מסודר, איכותי, מכבד. תרשמו את כל הדברים, תשאלו את כל השאלות.

רועי גבאי:

... לחזור לכל השקופיות.

ליאור דדוש:

אני גם אחזור אחר כך. תוך עשור צפויים התקבולים המצטברים להגיע ל-48 מול תשלומים של 25, מה שמבטיח עודף תזרימי יציב. וזה בעצם המקור של מה שאנחנו נרצה לעשות. להראות כיצד פרויקט, מבנה ציבור ותשתיות לצד פרויקטי ניהול שישמשו בעצם את הבסיס להכנסות שוטפות. אנחנו גם עם הנקודה השלישית, אם מרבית ההוצאות של החברה הכלכלית נובעות מתשלום בעצם הפנימיות של משכורות והוצאות בגין, המשכורת גדלה לאורך 4 שנים. מה שאנחנו מראים פה, אנחנו מראים עודף תזרימי בין הוצאות להכנסות, וההפרש הולך בעצם להוצאה ישירה לאותו פרויקט. אם יש לנו מנהל פרויקט שהוא אמור לעשות את זה. אני שוב חוזר. אתם היום את הכספים האלה מוציאים. בסדר? זה פשוט במקום להוציא את זה למיקור חוץ, אתם תעשו את זה אין האוס. ותיצרו התמחויות.

רו"ח אופיר בוכניק:

לדעתי בסופו של דבר, כשעובדים חכם, ולא זורקים את זה להרבה מאוד מנהלי פרויקטים, יוצרים התמחות. גם המחירים יורדים והאינטגרציה יותר חכמה. בין לקחת 4 מנהלים או 5 מנהלים חיזוניים לבין לדעת שיש אינטגרציה לבין הכביש לבין מוסד הציבור שנמצא ליד. זה יותר חכם ובדרך כלל האינטגרציה הזאת גם מורידה עלויות.

ניסינו להראות פה הוצאות ל-4 שנות הפעילות הראשונה. אתם רואים בפילוח שהיא מתחלקת להוצאות על שכר, הוצאות תפעול ומצד ימין, הגרף הועבר לצד ימין, הוצאות תפעול והוצאות נוספות. כשמפלחים את הפילוח הכנסות של החברה הכלכלית הלכנו על מנעד די רחב של החל מפרויקטי ניהול שהם חלק גדול, פרויקטים של הסכם הגג, ופרויקטי תשתיות, שבערך בגדול שליש, רבע ושליש. ואחרי 4 שנים אנחנו גם רואים את ההוצאות אל מול ההכנסות בגרף העוגה השמאלי.

משמעויות רחבות לעיר. זה בדרך כלל מה שאנחנו רואים באותם תבניות עסקיות והנקודות הן ארבע. הנקודה הראשונה זה בעצם חיזוק החוסן הפיננסי של העירייה באמצעות הכנסות עצמיות שאינן תלויות במענקים ממשלתיים. הדבר השני זה שליטה טובה יותר בפרויקטים ובאופן ניהולם. קצת אמרתי על זה, ללא צורך בגופים חיזוניים, שמביאים תקורות, בדרך כלל התקורות נעות בין 5% ל-7% אפילו 8% בחלק מהפרויקטים. זה תלוי בגודל הפרויקט. ככל שהוא קטן יותר, אחוזי התקורה עולים. האצת פרויקטים עירוניים. אנחנו רואים בעצם גוף שרוצה להאיץ וליצור פרויקטים שהם חשובים לכם. שיפור השירותים העירוניים והרחבת אפשרויות הפעולה של העירייה בתחומים חיוניים כמו תחבורה וסביבה קהילתית. סביבה וקהילה, סליחה. הנקודה הרביעית זה יצירת מסלול יזמי חדש לעירייה. כזה שמאפשר לה לבנות תשתיות ניהוליות עצמאית ולפתח משאבים ולהגיב במהירות ופעילות לצרכים המשתנים של העיר

ותושביה. שוב, מקום שכל הייעוד שלו אך ורק יצירת פרויקטים כגון אלה.

אז עשינו ניתוח גם של חולשות וחוזקות. זה תמיד קיים. אז נתחיל מהצד החיובי, מהחוזקות. קודם כל יש לנו משק כספים סגור. החברה הכלכלית פועלת באופן עצמאי, אבל במשק כספים סגור. היא אמורה לדאוג לעצמה לפרויקטים העתידיים כל הזמן. אנחנו רואים מנכ"לים, אני מכיר קצת טוב את התחום הזה. אני הייתי רואה חשבון של איגוד המנכ"לים של החברות העירוניות. המנכ"לים הטובים יודעים תמיד ליצור עודף תזרימי ולא לרדוף אחרי העירייה כל הזמן ויתביאי לנו עוד פרויקטים, כי הם באים והם מציגים לדירקטוריון, 'תשמעו, יש לנו רעיון. תעשו ככה, ככה וככה'. והם בעצמם יוצרים לעצמם את תזרים המזומנים החיובי. ובעצם זה יוצר איזשהו משק כספים סגור. הכסף לא הולך החוצה. יש עודף. העודף הזה אמור לעבור לפרויקטים הבאים. יש עודף גבוה מדי? זה מגיע לעירייה בצורה של דיווידנד.

יוסי כהן: זאת אומרת העירייה יכולה למשוך כספים.

רו"ח אופיר בוכניק: כן. בדרך לא מומלץ. אתם רוצים שהיא תעשה כמה שיותר. אתם רוצים שיהיה לה חוסן. אבל כשנוצרים עודפים פרמננטיים,

יוספה חליבה: מגלגלים אותם לפרויקטים נוספים.

רו"ח אופיר בוכניק: אבל כשנוצרים עודפים פרמננטיים, גם זה קורה, עולים למעלה. יעילות בביצוע תהליכים מורכבים. יש פרויקטים שממש קשורים אחד לשני. ראוי ונכון שיהיה מנהל פרויקט אחד מלמעלה, מנהל על כזה, או מנהלת, שיראה את הכל מלמעלה ועשה את זה בצורה נכונה. ויש יתרונות במיסוי גם. אנחנו יודעים שלחברה הכלכלית, בחלק מהפרויקטים יש פטור בכל הנושא של מע"מ. כל עוד היא היד הארוכה של העירייה, ... לעניינים המיסויים. אבל כל עוד זה העירייה אמורה ... זה נעשה בצורה של החברה הכלכלית. יש עניין מסוים. אם זה פרויקט שהוא רווחי ויש לו אלמנטים עסקיים, אז אין לנו כל כך חסכון מיסוי כי זה בעצם תוגדר הפעילות הזאת כפעילות מגזרית, כפעילות ... כפעילות ... אלו החוזקות.

רונית ארנפרונד: אתה יכול לתת דוגמה של עסקי ולא עסקי?

רו"ח אופיר בוכניק: כן. אני אתן לך פסק דין שהוא מאוד מפורסם וממנו לומדים הרבה מאוד דברים. זה נקרא פסק דין בית הכנסת הגדול. זה פסק דין שניתן לפני הרבה שנים, ובעצם הגדירו את בית הכנסת הגדול בעיריית תל אביב, ששם, מי שלא יודע, יש הרבה מאוד אירועים שעושים. אז אמרו 'רק רגע, בעצם יש לנו פעילות עסקית. זו פעילות שהיא ציבורית'. הפעילות הציבורית כמובן זה התפילות וכל מה שבא שם. והפעילות העסקית שהיא ממש די היתה גדולה, פעילות של אותם אירועים. ואז אמרו 'אתם באמת לא עסק. אתם פטורים מהנושא הזה. אבל נגדיר לכם מגזר מסוים, שזו הפעילות הספציפית הזאת, שהיא פעילות של עוסק. ושם אתם חייבים במע"מ, חייבים בניכוי הוצאות וכל מה', סליחה?

יוסי כהן: אתה מקים חברה.

רו"ח אופיר בוכניק: סליחה? יש כאלה שמקימים חברה, ויש כאלה שמשאירים את זה בעמותה, הפרדה מגזרית... אבל היא שאלה.

רונית ארנפרינד: הנה, פאלי כבר יש לו חום מזה.

ליאור כהן: אגב, לאחרונה... למרות שאתם עושים את זה... מבקשים מהעמותה שקיבלת תמורה,

רו"ח אופיר בוכניק: כי אנחנו במדינת הפוילישטיקים. לגבי החולשות. אז א', זה גם חוזקה וגם חולשה, זו כפיפות לעירייה. בסופו של דבר, זו לא חברה שיכולה לעשות מה שבא לה. בסופו של דבר את ההחלטות אתם מקבלים פה, במליאת המועצה. איזה פרויקטים יוצאים לדרך ואיזה לא. והם, כשאתם מחליטים להעביר לחברה הכלכלית, היא מובאת לחברה הכלכלית וגם שם יש את הדירקטוריון שלה, שדי מורכב מנציגי ציבור. אז זה לא הכי קל בעולם, בסדר? זו חברה עסקית שעושה מה שבא לה ומסתכלת רק כסף.

יוסי כהן: מועצת המנהלים צריכה לאשר העברת כספים?

רו"ח אופיר בוכניק: כן. זו עדיין חברה עירונית, כן. אתם מאשרים כאן את התקציב של החברה, זה עובר לדירקטוריון. זה עדיין לא קל מאוד, אבל זה יותר קל. ולכן זה גם חולשה וגם חוזקה. הרגולציה היא טיפ טיפה מורכבת בחלק מהדברים. יש לכם עוד, אם עד היום התרגלתם במשרד הפנים לאגפים מסוימים, יש אגף נוסף. זה אגף תאגידיים עירוניים, שהוא יושב על הצוואר של החברה הזאת והם אמורים לעשות דברים נכון. הם לא יכולים מחר בבוקר לקחת 14 עובדים. אין דבר כזה. מציגים למשרד הפנים והוא מאשר את התרשים הארגוני, לאחר שדירקטוריון החברה מאשר אותו הוא עובר למשרד הפנים לאישור, כולל משכורות וכולל הכל. גם גובה המשכורות, לא עושים מה שבא להם. אתם לא יכולים, נניח אם יש לכם איזה מהנדס כוכב שאתם רוצים לגייס אותו ולשים אותו שם ולשלם לו כמה שבא לכם. זה לא עובד ככה... לשני הצדדים.

יוסי כהן: כוכבים יש רק בשמים.

רו"ח אופיר בוכניק: אבל יש כאלה. אז מה שעושים, בדרך כלל ההשוואה היא תמיד לעירייה. וגם אחוז מתוך המשכורת של העירייה. לצורך העניין, המנכ"ל של החברה הכלכלית מקבל אחוז מהמשכורת של מנכ"לית העירייה. המהנדס של החברה הכלכלית מקבל אחוז מסוים מהמשכורת של מהנדס העיר. בסדר? אחוז מופחת.

דוברת: מי קובע כמה אחוז -

רו"ח אופיר בוכניק: משרד הפנים. יש טווח שנקבע בדירקטוריון. אבל יש למעלה ולמטה. את לא יכולה לעלות,

יוסי כהן:

יש תקרה.

רו"ח אופיר בוכניק:

יש תקרה, כן. בין 80 ל-90 אחוז משכר מנכ"לית העירייה.

יוספה חליבה:

חוזר מנכ"ל משרד הפנים מאוד ברור,

רו"ח אופיר בוכניק:

אז צריכים לאשר תמיד את המסגרת התקציבית. צריך לאשר את המסגרת. אין מה לעשות, זו רגולציה שהיא קצת מורכבת, אבל עושים אותה. ועלויות ההקמה והתפעול גבוהות בהתחלה, וצריך להציג בפניכם את זה. ככל שיש מעט פרויקטים. אני כבר אומר לכם, בעיריות קטנות אני לא מתלהב. מבקשים ממני 'תקים חברה כלכלית'. אני אומר 'תקשיבו, בשביל פרויקטים ב-2, 30 מיליון שקל, חבל לעשות. תעשו את זה בעירייה'. אבל עיריית יבנה היא סיפור אחר. יש לכם פרויקטים בעשרות ומאות מיליוני שקלים. ולכן עלויות התפעול הן גבוהות אם יש לכם פרויקטים קטנים. כי אין כדאיות. וה-4%, 5% האלה הולכים להיות 15% וזה הופך להיות לא כדאי. אבל כשיש לכם פרויקטים בהיקפים גדולים, הוצאות התקורה הן קטנות יחסית, ולכן נוצרת כדאיות כלכלית.

ההזדמנויות. אז בהזדמנויות יש לנו די הרבה. והרשויות המקומיות הולכות וצועדות קדימה כל הזמן. יש הרבה מאוד פעילויות שרשות מקומית לא מסוגלת לבצע בגלל ריבוי המיזמים שלה, וחבל. יש הרבה מאוד דברים. אני לא יודע אם הסתובבתם קצת בבוני אקספו וכל מיני כנסים כאלה ואחרים. המון דברים שרשויות מקומיות יכולות לעשות והן צריכות מישו שיזיז את זה בסוף. אתם יכולים להחליט פה החלטות אבל מישו צריך לעשות את זה. אז המטרה היא שאותה חברה כלכלית, זה יהיה בראש וזה יהיה התפקיד שלה. כמו מיזמים משותפים, הסקטור הפרטי שעובדים די הרבה. כל הנושא של ה-PV, BOT, PPP וכדומה. לעירייה קשה, לחברה כלכלית קצת יותר קל. שיפור התשתיות המקומיות.

ליאור כהן:

מה ההבדל בין עירייה לבין חברה כלכלית באמצעותי נניח?

רו"ח אופיר בוכניק:

אני לא רוצה לדבר על עיריית יבנה. אבל נניח עירייה וירטואלית, בסדר? עירייה וירטואלית. אני מגיע למהנדסי רשויות ואני רואה איך הם עובדים. הם פשוט כל היום יושבים בוועדות, אישורים, להעביר דברים, ומחר אומרים להם 'מה קורה עם ה-PV על גג בית הספר הזה?' אין להם את הקשב לדבר הזה. שוב פעם, יכול להיות שפה המהנדס יודע. אבל בראייה -

ליאור דדוש:

נכון. יש מנהלי פרויקטים.

רו"ח אופיר בוכניק:

אז אתה יכול לשים מנהל פרויקט. אתה יכול לשים עוד אלף ואחד דברים. למי הוא כפוף? למהנדס העיר, שאין לו קשב לנושא הזה?

ליאור דדוש:

יש עוד כמה כאלה.

רו"ח אופיר בוכניק:

אתה לא רוצה את זה. זה פשוט לא נכון. אתה רוצה שבתוך ההנדסה יתעסק בעיקר בסטטוטוריקה. אתה רוצה שיהיה מישו ייעודי, שהוא יודע גם לבנות, גם להתעסק,

ליאור דדוש: אבל לא תמיד יש הצדקה לשני מנכ"לים, שני מהנדסים. לא בכל פעילות,

רו"ח אופיר בוכניק: תחשוב שאתה שם מנהל פרויקט, פשוט שם אותו במקום הנכון שלו. ולא תחת הנדסה, כי יש לו פרויקטים הנדסיים. אבל יש לו גם פרויקטים חינוכיים. ויש לו גם פרויקטים בשפ"ע. אז זה לא נכון לשים אותו תחת אגף אחד.

ליאור דדוש: זה לא עובד פה. מנהל פרויקט -

רו"ח אופיר בוכניק: ככה זה עובד בהנדסה.

ליאור דדוש: לא, מנהל פרויקט מטעם הנדסה הוא מנהל פרויקט שהוא תחת המהנדס.

רו"ח אופיר בוכניק: צריך כמה מנכ"לים. טוב, אני אענה על זה יותר בהרחבה. וזה גם יוצר עוד מקומות עבודה חדשים, שהמטרה של העירייה גם להגדיל את הנושא הזה, לא בעירייה אלא בכלל, אולי לפתח עוד אזור תעסוקה חדש. איומים שתמיד יכולים להיות, וגם לגביהם צריך לשים לב. אז א' זה שינויים גיאו פוליטיים. אתם יכולים היום להיות עם הסכם גג טוב והרבה מאוד תשתיות. מחר בבוקר זה הולך לרדת. אתם כבר הקמתם את החברה. זה מצב שהוא קצת מורכב, שיוורדים פרויקטים. מה עושים? מצמצמים? איך עובדים עם הנושא הזה? הוא קיים גם בעירייה, אבל הוא קיים גם בחברה כלכלית.

קושי בגיוס עובדים. כפי שהגדרתי, המטרה של חברה כלכלית היא להיות סיירת המטכ"ל של העירייה. אבל השכר הוא לא יכול להיות שכר כל כך גבוה. כפי שאמרתי קודם, הוא נגזר מתוך העלות של עובדי העירייה, בסופו של דבר, והוא נמוך יותר. ככה שאתם לא יכולים לגייס תמיד כוכבים. זה בדרך כלל נע בין לקחת את האנשים הנכונים ו"להדליק" אותם, במירכאות, על אותם פרויקטים, והרבה מאוד ציונות. להגיד להם 'תראו מה אתם הולכים לעשות, אתם ממש הולכים לבנות משהו'. בדרך כלל רוב המנכ"לים באים לנושא הזה ולא בגלל הסיבות הכספיות.

ושינויים רגולטוריים וחוקיים. אלמנט מורכב במדינת ישראל. אני לא יודע אם אתם מכירים. כל משרד ממשלתי יש לו היום חזון. וקצת מורכבים השינויים הרגולטוריים. צריך כל הזמן ללמוד אותם ולדעת איך לעשות את האדפטציה הנכונה וההתאמות הנכונות.

לסיכום, אני אומר ככה. אז החברה הכלכלית מהווה צעד הכרחי, במיוחד בעיריית יבנה, ותסלחו לי על הבעת העמדה פה. זה מתבקש כחלק מהתפתחותה של יבנה כעיר מתקדמת, בעלת יכולת ניהול כלכלית מתקדמת. מדובר במהלך מהותי שיבסס את יכולותיה של העיר ליזום, לנהל ולהוציא לפועל מהלכים רחבי היקף בצורה מהירה ומקצועית ורווחית, תוך כדי שליטה מלאה במשאבים העירוניים, הפחתת תלות בגורמים חיצוניים והפחתת הכנסות עצמאיות שיתמכו בצמיחה מתמשכת. ודבר אחרון זה החברה צפויה לשמש תשתית ניהולית וכלכלית שתלווה את פיתוחה של יבנה בשנים הקרובות ותהווה נדבך מרכזי ביכולת העיר להתמודד עם אתגריה בהווה ובעתיד. זהו, עד לכאן.

רועי גבאי: התייחסויות, בבקשה.

רונית ארנפרוינד: א', אני מכירה קצת, אני עבדתי בראשון, אבל אני גם דיברתי עם עוד כמה חברים. בראשון יש את החברה הכלכלית ויש את החברה העירונית. החברה כלכלית מתעסקת אך ורק בבינוי. החברה העירונית מתעסקת בחינוך, בתרבות ועוד כל מיני.

רו"ח אופיר בוכניק: יש לה עוד כמה חברות.

רונית ארנפרוינד: לא, בסדר.

רועי גבאי: יש להם חברת ביטחון גם.

רו"ח אופיר בוכניק: יש להם חברת ביטחון, יש להם חברת ייזום לפרויקטים חדשים.

רונית ארנפרוינד: חברה, אני מהימים האלו שהקימו את שתי החברות האלו, שאחת מהם חשבו שאני אקח אותה. דווקא היתה החברה העירונית. אבל יש לי, שוחחתי עוד עם כמה אנשים. קודם כל, אני אגיד, יש לי כמה שאלות. א', יש לי כאן תחושה שזה בכלל עירייה חדשה. אולי אני אגיד לפני כן משהו. אני מודעת לזה שחברה כלכלית, גם אמרתי את זה כאן, כשדדי מה שהוא אמר, יכולה לתקתק יותר מהר ופחות מפרויקטים מאשר אם הוא מתנהלת, אותו פרויקט מתנהל מתוך העירייה. העירייה זה תהליך יותר כבד, זה אני מודעת לזה. אבל יחד עם זאת, בחברה הזאת יש ממש את כל העירייה. חינוך, תרבות, בנייה, תשתיות. שאותי זה מטריד, כמות כזאת של העברה, עם אופציות כאלו. ואני הייתי הולכת, וזה אני גם אומרת לך, אני הייתי הולכת לעשות בדיוק כמו שבהתחלה זה התחיל בעיריית ראשון, חברה כלכלית וחברה עירונית. זה דבר אחד. דבר שני,

יוספה חליבה: אני יכולה רק לומר לך שכשכתוב חינוך, זה בינוי מוסדות חינוך.

רועי גבאי: תשתיות.

יוספה חליבה: חינוך זה החלק של בינוי.

רונית ארנפרוינד: אבל יש כאן עוד אופציה, יש כאן גם,

רועי גבאי: הסוגיה היא בינוי ופיתוח. היא לא נוגעת בסוגיות תרבות, חברה, נוער ודברים כאלה. לא. רק בסוגיות כלכליות -

רונית ארנפרוינד: רק בינוי של מבני חינוך?

רועי גבאי: בינוי ... הכלכלי.

רונית ארנפרוינד: אוקיי. זה דבר אחד. דבר שני, אני המשכתי אחר כך, אבל אני אדבר על

סיפור מניות ועוד כל מיני כאלו. יש לי חשש. אנחנו נמצאים, אפרופו סוויט, במצבנו המעורער, אנחנו נמצאים בתקופה לא שייקי. בתקופה מטורפת. שאפשר מאפס עד 100, או מ-100 עד אפס. אנחנו במלחמה, לא מלחמה, מלחמה אזורית, לא מלחמה אזורית, מיסים ככה או לא מיסים ככה. גמרנו השנה את התקציב איכשהו בסדר. לך תדע כמה קיצוצים יהיו עוד. ולכן ההתנעה עכשיו אותי מטרידה. וגם הסכם הגג הוא, אני יודעת דוחות של בנק ישראל וגם בזמנו מנכ"ל משרד הפנים כהן, בא וצפה שיבנה תהיה בגירעון עם כל הסכם הגג. לכן אני הייתי לא רצה השנה בכלל להקים את זה. קודם כל לראות שאנחנו יציבים כלכלית כדי להתניע. כי ההתחלה היא השקעה. ואני לא יודעת מה הולך לקרות. אני מבינה גם שהדוחות אחר כך מאושרים גם במועצה, נכון?

יוספה חליבה: כל שנה.

רונית ארנפרינד: הכל במועצה. אוקיי. עכשיו, יש לי שאלה לגבי -

רו"ח אופיר בוכניק: את רוצה שאני אענה? כי שאלת ארבע שאלות.

רונית ארנפרינד: אה, אוקיי. אז תענה. ... לא, לא, בגילנו צריך לזכור הכל. הנה, תענה, ואחר כך אני -

רו"ח אופיר בוכניק: אז לגבי ארבעת השאלות. לגבי הנושא הראשון, המטרה העיקרית של החברה, באמת כפי שציינת, בעיריית ראשון לציון יש אני חושב בין 4 ל-5 חברות, כשאחת מהן באמת מבצעת כחברה כלכלית, שזה מה שאנחנו רוצים לעשות בעיקר פה. יש אולי עוד חברה אחת שעושה יותר תפעול של אלמנטים כאלה, שזה אולי בעתיד הבינוני והרחוק יותר. יש להם חברה לייזום ראשון, הם קלטו, לקחו בן אדם שהוא מבריק, אני מכיר אותו אישית. שבעצם המטרה שלו היא למצוא כל הזמן פרויקטים חדשים.

רונית ארנפרינד: אה, אתה מדבר על ראשון?

רו"ח אופיר בוכניק: כן. יש להם גם תאגיד מים ויש להם עוד דברים נוספים, בסדר? גם חברה לביטחון. המטרה היא פה כרגע להתעסק בתחום של בינוי. בינוי ותשתיות זה תחום מרכזי פה, שכרגע נמצא בכל מיני מקומות. ואנחנו רוצים שכרגע הוא יתרכז במקום אחד, שתהיה הרבה יותר יעילות ותהיה גם כתובת אחת -

רונית ארנפרינד: והתחדשות עירונית תיכנס לזה?

רו"ח אופיר בוכניק: אתם יכולים להכניס. זו החלטה -

רועי גבאי: לא כרגע.

רונית ארנפרינד: למה לא בעצם?

רועי גבאי: כי יש לנו מנהלת התחדשות עירונית שהיא עוסקת מול התושבים. אם יהיה איזשהו פרויקט או יכולת כלכלית בהמשך, שהחברה יודעת לייצר התחדשות עירונית, זה שלב בדרך. אבל רגע, צריך להקים פה את הדברים הבסיסיים קודם. זה מקצוע התחדשות עירונית. זה אירוע אחר לחלוטין. זה התחייבויות, זה ליווי בנקאי. סיפור אחר.

רו"ח אופיר בוכניק: את דיברת על הנושא של הסוּט ועל החוסר יציבות.

רונית ארנפרינד: של?

רו"ח אופיר בוכניק: על סוּט וחוסר יציבות. אנחנו באמת נמצאים באזור של חוסר יציבות. אנשים כבר לא זוכרים את הקורונה, מלחמה ועוד מלחמות פנימיות וחיצוניות. אלף ואחד דברים. סיוט.

רונית ארנפרינד: אנחנו נמצאים באזור שחוסר יציבות לא מגדיר אותו, זה הרבה יותר גרוע.

רו"ח אופיר בוכניק: כן. אבל גם בחוסר יציבות, אתם צריכים כרשות מקומית בסוף להיות איזשהו עוגן למקום, ולא להיסחף אחרי הדברים ובאמת כחלק מהעוגן הזה גם ליצור איזשהו הזדמנויות ולקחת את המשאבים שלכם וליצור ודאות גם לתושבים. כחלק מהוודאות לתושבים, בעצם ריכוז של הפעילויות העירוניות של פיתוח ותשתיות במקום אחד, שיזוזו דברים לפחות. כי קשה מאוד לזוז במדינה זאת. גם הרגולציה, מלחמה, ותקציבים וחוסר תקציב ותקציב לא שוטף ותקציב גרעוני. מישהו צריך איכשהו להזיז את הפרויקטים. שלא יהיה לו בראש מחר בבוקר, כמו מנכ"לית עירייה או ראש רשות, שמחר יש שביתה באיזה בית ספר, מה הוא עושה. לא, המטרה שלי כמנכ"ל זה לקום בבוקר ולפתח את הכביש הזה, גם אם יש שביתה מחר. זה לא מעניין אותי, אני צריך לפתח את הכביש. והמטרה היא לייעד אדם שזה יהיה התפקיד המרכזי שלו. ולכן כשיש תקציב ייעודי לדברים האלה, ודיברת איפה מאושר התקציב ואיפה הדוחות הכספיים, זה מאושר קודם כל כמובן בהנהלת אותו תאגיד. לאחר מכן בדירקטוריון ובסופו של דבר זה מובא אליכם.

רועי גבאי: אני אגיד מילה על זה, ברשותך. בסוף יבנה נמצאת כרגע בנקודת זמן שהיא רגע לפני פיתוח מאוד מאוד גדול ומאסיבי. גם יבנה מזרח, גם פארק החולות שמחכה לו ברקע. וגם פרויקטים נוספים, של ניהול חניוני רכב שאנחנו מוציאים היום לקבלני חוץ וכו'. ויש לנו הזדמנות לייצר כסף מהכסף. עכשיו, מה היתרון הכי מכרזי של חברה עירונית? היום כהנדסה, אופיר אמר את זה אבל אני שנייה רוצה לחדד את זה, אתה פתאום בפיך של פרויקטים. רק לצורך העניין, אנחנו מדברים על כמעט 40 מוסדות חינוך שצפויים להיבנות. מוסדות ציבור וחינוך. אתה נמצא בפיך של פרויקטים. עירייה שואלת את עצמה אם היא מגייסת עובד נוסף, עם כל הבירוקרטיה הכרוכה, עם התמודדות בעתיד, כן או לא, האם הוא יודע להכיל משרה מלאה. לעומת זאת, חברה עירונית אומרת 'יש לי פה פרויקט שהתקורה שלו משלמת את המנהל שלי'. כלומר היכולת לגייס היא הרבה יותר מהר והיא גם אד הוק לתקופה.

אלי מזוז: לא הבנתי למה, רועי. סליחה, את ההסבר שלך עכשיו. אני אסביר למה

השאלה שלי. אתה אומר בעצם שהוא מקבל את התקורה שלו מפרויקט, נכון?

רועי גבאי: אם אנחנו באים עכשיו, ורוצים לייצר פרויקט, סתם סדר גודל לצורך העניין של 100 מיליון שקל. התקורה שלו נגיד 3%, 3 מיליון שקל. אתה כעירייה בא ואומר 'אוקיי, אני מגייס עכשיו עובד, ואני עכשיו מחזיק אותו לא ל-3 שנים, 5 שנים ואז אני מפטר אותו, לא מפטר אותו, תנאים כלכליים, תנאים סוציאליים, 30% תוספת וכו' וכו'. באה חברה עירונית ואומרת 'אני מגייסת אותו לפרויקט'.

אלי מזוז: אנחנו כעירייה לא יכולים לגייס מישהו לפרויקט?

רועי גבאי: לא. זה הרבה יותר מורכב. בירוקרטית מול משרד הפנים, תקן, איזה תקן, כמה הוא מקבל, מה מנהל מחלקה, האם הוא מנהל אגף, האם הוא תחת מוגדר. האם הוא במשרה מלאה.

אלי מזוז: פרויקטור, אנחנו לוקחים פרויקטור -

יוספה חליבה: אצלנו היום בעירייה זה כפול. יש גם מנהל פרויקט שעובד. וגם הפרויקטים מתנהלים על ידי חברות חיצוניות באחוזים. שנייה, העניין הוא שאותם 3% שהיא גובה, הם יוצאים החוצה, אבל הכסף נשאר בתוך החברה, וזה כסף שאפשר להמשיך ולגלגל.

רוחה תורג'מן: אז המשמעות היא שבעצם אנחנו נצמצם את כוח האדם בעירייה?

רועי גבאי: חלק מהדברים יצטרכו להיות מוסבים לשם, כדי שלא יהיה כפל, כן.

יוספה חליבה: כן, כן. בפירוש. ייכנס ייעוץ ארגוני, יעשה את חלוקת העבודה.

רועי גבאי: תראו, היום יש לנו בהנדסה, מי שלא נוגע בתכנון אלא בניהול, יש שני תקנים. זה היום. רק פרויקטים.

יוספה חליבה: בלי תכנון.

רועי גבאי: ברגע שאת רוצה להפריד את התכנון, עוד פעם, תהיה יכולת גם לחברה הכלכלית את התכנון עליה, אז זה כבר סיפור נוסף, של יועצי תוכן כאלה ואחרים.

רונית ארנפרינד: אז יכול להיות מצב שנסגור אגף שלם.

רועי גבאי: לא. אגף ההנדסה עוסק היום גם בפיקוח ואכיפה, גם בתכנון ורישוי, גם בוועדה, פעילות הוועדה עצמה, שלא דווקא, כל התהליך. גם בתהליך של דברים נלווים, נקרא לזה טאבו, שומות, אגרות, היטלים כמובן.

- רונית ארנפרינד :** אז מי בעצם מחליט במה תעסוק החברה הכלכלית?
- רועי גבאי :** אגף ההנדסה יעסוק בתכנון וועדת התכנון ובנייה. בכל סוגיית ההיתרים והדברים הסטטוטוריים הנדרשים והרגולציה. והחברה הכלכלית עוסקת ביישום. בביצוע בפועל.
- רונית ארנפרינד :** זאת אומרת כל המבנים מהיום והלאה,
- רועי גבאי :** לא, זה תלוי בקשב של החברה, זה תלוי בעלות הפרויקט, זה תלוי בתקורות שלו. לפעמים זה כלכלי לייצר את זה. זה תלוי אם אנחנו מצליחים לייצר פה הפחתת מע"מ או לא. זה פר פרויקטים. עכשיו הכנסנו לתוך מערבל הבטון 100 פרויקטים שאנחנו צפויים להגיע. תבוא החברה והבשלות של תכנון, של סטטוטוריקה, לא רק סטטוטוריקה. לפעמים אתה יכול לייצר תוכנית שהיא קיימת, אוקיי? אבל אין את התקציב הנדרש לה, או אולי אין את כל, או אולי בשלכיות בפרויקטים מסוימים. זה תלוי בקצב התקדמות. היא תוכל לעשות גם דברים אחרים של ייזום. היום אגף שפ"ע, דיברנו רק על הנדסה, אבל בואי אני אתן לך דוגמה של אגף שפ"ע. אנחנו מנהלים היום קרוב ל-26, 27 מערכות סולאריות שנמצאות על גגות בתי ספר וכו'. זה בסוף גורם עירוני שעושה עוד איזה 10 דברים והוא גם נדרש לנהל את הפרויקט הזה. וזה פרויקט שיכול להיות כלכלי, ולא רק הוא יכול להיות כלכלי, אנחנו יכולים לייצר הכפלה של הפרויקטים האלה. ואנחנו הולכים לשם. אבל אנחנו לא במנגנון שהוא בהסתכלות כלכלית. הוא מנגנון היום -
- רונית ארנפרינד :** איך אני כשליחת ציבור יכולה לדעת שבאמת יש איזון ושבעצם אנחנו באמת חוסכים את מה שנדרש, גם בתוך המערכת העירונית, מול החברה הכלכלית?
- רועי גבאי :** מגיע לך כל שנה דיון על הדוחות התקציבים של החברה.
- אלי מזוז :** אני רוצה שאלה. כתבתם כאן, בתחומי הפעילות המרכזיים של החברה, כתבתם בסעיף השני: ... מרכזים קהילתיים, זה מה שכתוב פה.
- רועי גבאי :** איפה זה?
- רועי גבאי :** אה, זה בהסבר. זה לא בתקנון. תקרא את התקנון. תקנון הוא בדיוק המדויק, התקנון התאגדות.
- אלי מזוז :** אז מה שכאן כתוב זה לא נכון? שנייה, שנייה, אני אקרא ותגידי לי אם זה, 'תחומי הפעילות מרכזיים של החברה: מרכזים קהילתיים',
- רועי גבאי :** איפה אתה רואה מרכזים קהילתיים?
- אלי מזוז :** סליחה שנייה, עוד שנייה אני אגיד לך, שנייה.

- רועי גבאי:** תחומי פעילות מרכזיים של החברה,
- אלי מזוז:** בעמוד 15,
- רועי גבאי:** ניהול, השכרה ותפעול. זה יכולת, אפשרות לייצר ניהול, השכרה ותפעול. לדוגמה,
- אלי מזוז:** תענה לי, אני אקרא, שלא נדבר ביחד. כתוב, אצלי לפחות פה, אולי אצלך יש מורחב, 'מרכזים קהילתיים', אני קורא בעמוד 15, 'מתחמי נוער', בריכה עירונית וחניונים'.
- רועי גבאי:** אבל יש לך לפני זה: 'ניהול, השכרה ותפעול שלי', אתה מתחיל מאמצע המשפט.
- אלי מזוז:** לא, בסדר. בסדר.
- יוספה חליבה:** אבל אני רוצה רגע רק להגיד,
- אלי מזוז:** ניהול, השכרה ותפעול, מה זה אומר? אני שואל.
- יוספה חליבה:** רגע, אבל אני רוצה רגע להגיד,
- אלי מזוז:** עוד לא שאלתי. אבל תגידי, אוקיי, אני אשאל אחר כך.
- יוספה חליבה:** סבבה. ... נשלח אליכם בינתיים, משרד הפנים לקח לו הרבה מאוד זמן לאשר את התקנון. ובתקנון הוא קבע את תחומי העיסוק שלה. ולכן מה שאתם מאשרים בתקנון ... בתקנון אתה לא תראה לא חינוך ולא מרכזים קהילתיים. בסדר?
- רועי גבאי:** ועדיין זו יכולת ניהול, השכרה -
- אלי מזוז:** לא, אז שנייה, אז אני אשאל. השאלה היא, שוב, אני מנסה להבין את מה שאת אמרת, יוספה. לי כתוב פה שכן, אנחנו עושים פה ניהול, השכרה ותפעול של נכסים עירוניים, מרכזים קהילתיים, מתחמי נוער, בריכה עירונית וחניונים. אז זה אומר שאנחנו כן נוכל לעשות את זה בעתיד, עם החברה הכלכלית שתקום, נכון? אוקיי. השאלה שלי,
- ליאור דדוש:** זה גם תפעול אבל. לא רק ניהול.
- רועי גבאי:** ניהול ותחזוקה. ...
- ליאור דדוש:** וגם תפעול. מה זה תפעול של מרכז קהילתי? זה לא תכנים?

אלי מזוז: רק שנייה, אני אסיים את השאלה. אני אסביר, שנייה, אני אסיים את השאלה. אני לא שואל סתם. אני רוצה להבין -

רונית ארנפרינד: אלי, תקריא עוד פעם. זה אומר שאני הבנתי נכון.

אלי מזוז: תחומי הפעילות המרכזיים של החברה, הסעיף השני, ניהול השכרה ותפעול של נכסים עירוניים, מרכזים קהילתיים, מתחמי נוער, בריכה עירונית וחניונים. ולכן אני רוצה לשאול, אחרי שהסברתם. בעצם שוב, יכול להיות שאני טועה, אבל לפי מה שבדקתי, יש חברות לכליות שיש בהם מאות עובדים, ולפעמים גם אלפי עובדים. וסתם דוגמה, אם אני מסתכל על הסעיפים האלה. אלה סעיפים נהדרים, אם אנחנו מדברים על מרכזים קהילתיים, היום זה נמצא תחת הרשת למרכזים קהילתיים. ויש להם עובדים ויש להם זה. והשאלה שלי היא האם אנחנו הולכים לכיוון של חברה כלכלית, בדוגמה שיש בערים אחרות שיש גם מאות או אלפי עובדים, ובעצם -

חיים מסינג: אלפי עובדים? איפה יש לך -

אלי מזוז: שמנהלים בעצם דוגמת הדברים הללו, מרכזי נוער, מרכזים קהילתיים ... אז התשובה היא לא?

רו"ח אופיר בוכניק: שנייה, אני אסביר. המטרה העיקרית של החברה, הצגתי אותה בהתחלה במצגת, יש לה כמה מטרות. המטרה העיקרית שלה והרחבה ביותר זה פיתוח ובינוי של תשתיות ובינוי. בסדר? זה הדבר העיקרי,

אלי מזוז: עיקרי זו מילה יפה.

רו"ח אופיר בוכניק: שנייה, רק רגע.

רונית ארנפרינד: היא מאפשרת. והיא ...

רו"ח אופיר בוכניק: לא עצרתי, זה בסדר. אני יכול להמשיך. הדבר השני, שגם הראיתי אותו גם במצגת וגם נכתב כאן, גם נכתב בתקנון, זה לראות אם פעילויות נוספות אפשר בשוטף שלהם לעשות גם כן לרווחת העיר. וזה יכול להיות, ואמרתי את זה גם קודם, שאותו מנכ"ל של חברה עירונית יכין תוכנית אסטרטגית לעירייה ויראה להם, יתשמעו, יש פה למשל מקומות שאפשר לייעל אותם ולמשל להשכיר מבנה עירוני כזה, או להשכיר מבנה עירוני אחר. לא מדובר במאות עובדים, וגם לא בעשרות עובדים. זה בדרך כלל עובד אחד או שניים, שכל המטרה שלו היא לייעל את הנכסים העירוניים. וזה קורה בהרבה מקומות.

מה שאתה מדבר עליו, שקיימים מאות עובדים, יש חברות כאלה שקיימים בהם מאות עובדים. הן חברות אחרות, הן חברות בדרך כלל שמתעסקות או עם חינוך,

רועי גבאי: בתוכן.

רו"ח אופיר בוכניק: נניח אתה מדבר על קאנטרי קלאב, אז יש כאלה באמת שזה קאנטרי, אבל כל עובדי הקאנטרי שלהם. אני לא מדבר על זה. אני מדבר על השכרה של מוסדות מסוימים, כמו מנהל נכסים.

רוחה תורג'מן: לדוגמה, רגע, נגיד אם בית ספר רוצה לעשות מסיבת סיום, הוא רוצה להשכיר את האמפי, אז החברה הכלכלית תטפל בזה?

רועי גבאי: אם הדירקטוריון יחליט שהאמפי, לצורך העניין, ינוהל על ידי החברה הכלכלית, התקנון מאפשר את זה. האם אנחנו כרגע הולכים לזה שהחברה הכלכלית תנהל את האמפי? התשובה היא לא. אגב, יצא מכרז, אתם יכולים לראות, הוא גם יגיע לוועדת מכרזים, לחברה חיצונית שתנהל את הופעות האמפי.

רוחה תורג'מן: אני לא מצליחה להבין את ההיגיון, אני אשמח להבין אותו.

רועי גבאי: תראו, התקנון מגדיר תחומי פעילות. תקנון מאפשר הסתכלות של 10 שנים, 15 שנים קדימה. יכול להיות שבעוד 10 שנים או 15 שנים אני אבוא לדירקטוריון ואני אגיד 'אני רוצה לעדכן את התקנון'. אבל תקנון הוא תקנון, אני יותר מזה אגיד, הוא די גנרי. במדינת ישראל רוב החברות הכלכליות הן די אותו תקנון. היו בקשות של משרד הפנים לפה, לשם,

רונית ארנפרינד: אני חייבת להגיד שנכנסתי לתקנון היום של כפר יונה, או עוד כל מיני, זה לא אותו דבר.

רועי גבאי: אני לא יודע איזה חברה לקחת.

רונית ארנפרינד: זה לא אותו דבר.

רו"ח אופיר בוכניק: יש את התקנונים הישנים של לפני הרבה הרבה שנים.

רונית ארנפרינד: זה לא אותו דבר.

רו"ח אופיר בוכניק: אני אענה לך. אלו תקנונים מאוד ישנים. משרד הפנים, אני עשיתי עבודה למשרד הפנים. סקרנו להם 400 חברות כלכליות, סליחה, 600 חברות בארץ, זו היתה עבודה שלנו. זו עבודה שנמשכה כמה שנים. שכלל את כל התקנונים. נהיה להם בלגן שלם. כל חברה היה לה תקנון ועשתה מה שהיא רוצה. משרד הפנים בשנתיים, שלוש האחרונות לא מאפשר תקנון שונה בין חברות... הוא נותן לכם כלי וזה הכלי. עם נוסח כמעט אחדי בין כולם, ואין שוני.

רועי גבאי: אגב, התקנון שלנו היה מבוסס על 1999, שרצינו להחיות את התקנון כמו שהוא. משרד הפנים התנגד אליו. זה תקנון אחר... כי היא חברה כלכלית רשומה, ישנה. הוא התנגד לזה. וזה התקנון, שאני אומר, הוא די, יש הבדלים, לפעמים ההבדלים מוכתבים, עוד פעם, השינויים הם

מזעריים. גודל הדירקטוריון, מותר מ-9 עד 12, נכון?

רו"ח אופיר בוכניק: זה תלוי בגודל העיר.

רועי גבאי: גודל העיר. יש דברים שהם ניואנסים. רוב הדברים הם די דומים. לגבי השאלה, אמרתי. יש פה ערב רב של יכולות לחברה העירונית, שכולן נוגעות בתפעול, פיתוח, בינוי וניהול. בסדר? אין סוגית תוכן פה. היום החברה למתנ"סים, הרשת למרכזים קהילתיים, היא מנהלת את התוכן, מנהלת את הפעילויות, את החינוך הבלתי פורמלי, את הקהילה, את הדברים האלה. הם לא צפויים לגעת בעולם התוכן. הם נוגעים בתכלול. ב-על. והישימות שלהם בשנים הראשונות, והכלכליות שלהם תבוא בשנים הראשונות בעיקר בעיקר מפיתוח ובינוי. קצת גם, עוד פעם, אנחנו נראה אם אנחנו נוכל. יש לנו חוזה קיים עם חניון רכב כבד, יצאנו למכרז עכשיו. אז הם לא יוכלו ... שנה, שנתיים הקרובות. אבל שנה או שנתיים לאחר מכן, במקום לתת את זה לחברה חיצונית, נוכל לתת להם את זה.

רוחה תורג'מן: אז בעצם אנחנו כרגע מייעדים אותה בעיקר, לפי מה שאתה אומר, יותר ליבנה מזרח?

רועי גבאי: לא. נגיד פארק החולות שמעבר לכביש גוב ארי מה שתיארנו, על מתקני המשחק. מגרשי הספורט וכל האזור הזה. אנחנו צריכים חברה מנהלת. חברה מנהלת דרשה מאיתנו 6% היום. הצעות. חברה כלכלית שלנו תעשה את זה ב-4%. זה אותו הדבר. מנהל פרויקט שההוא מביא או מישהו מאצלנו, בתקורה נמוכה יותר, שנשאר אצלנו. כלומר התקציב מגיע ממקורות, הסכם הגג,

רוחה תורג'מן: מי מחליט איזה פרויקטים עוברים לחברה הכלכלית?

רו"ח אופיר בוכניק: דירקטוריון החברה, מונחת מהעירייה לדירקטוריון החברה.

רוחה תורג'מן: איפה, לצורך הדבר הזה, מתקיים ...?

רועי גבאי: את מנחה. נכון, הדירקטוריון בנוי,

יוסי כהן: הם עצמאים לעצמם.

רועי גבאי: לא נכון. יש גם חברי אופוזיציה.

ענבל בועז: הדירקטוריון זה ה...?

אלי מזוז: בסדר. אבל זה לא עובר דרך המועצה.

רועי גבאי: איזה פרויקטים יעברו? לא. הדוחות הכספיים ... כן.

רו"ח אופיר בוכניק: אבל שנייה. היום למשל אין לכם שום שליטה על הנושא הזה. היום

כחברי קואליציה, אופוזיציה, לא משנה, אתם אומרים שפרויקט מסוים מבוצע, אתם לא תגידו איזה עובד יבצע את זה.

ליאור דדוש: אבל אנחנו מאשרים תקנים. זה לא אותו דבר. מאשרים את התקנים של העירייה לפני כן. זה לא קשור. אבל אני יודע שיש תקן, שמישהו יכול לבצע את זה. זה מספיק טוב בשבילי.

יוספה חליבה: כל פרויקט נפתח תב"ר, ואתם לא מאשרים לאן זה הולך. אבל בואו ניקח את הדוגמה של שחקים. שחקים יצאנו למשכ"ל. יש שם עלות של 7.5% תקורה. למה? כי האגף פה לא יכול להתעסק בפרויקט לדוגמה כזה גדול. 7.5% שאם היינו יודעים לעשות את זה, סליחה, בצורה יעילה, יכול להיות שהיינו משאירים. אם יש חברה כלכלית, ה-7.5%, שיש עוד מנהל פרויקט שלא כל יום מתעסק עם הפרויקט הזה. הוא יכול לעשות עוד כמה פרויקטים.

רועי גבאי: אגב, אם היינו יוצאים למכרז, כנראה היינו מגיעים ל-6%. אבל לוחות הזמנים פה דחוק, הלכנו למשכ"ל.

ליאור כהן: ומשכ"ל גם ב-4% מלווים פרויקטים.

רועי גבאי: לא פרויקטי בינוי.

יוספה חליבה: לא. הם עושים בפיקוח. רגע, יש שם חלוקה. פה זה היה ניהול, תיאום, ופיקוח.

ליאור כהן: בסוף בסוף אותו מפקח שנמצא או בחברה הכלכלית או מפקח הרשות, זה אותו כסף. עובר מכיס לכיס. הרי גם כשאתה לוקח למשכ"ל, אתה משלם לו את האקסטרה של הפיקוח. אבל אם היית עושה את זה כעירייה, היית משלם גם כן איזשהו פיקוח. זה לא היה נשאר לך באוויר. עכשיו, בתוכנית העסקית, אופיר, מדובר על הכנסה בשנה הראשונה של 10 מיליון שקלים. 10 מיליון שקלים אתה יוצא ללפחות 300 מיליון שקלים פרויקטים.

רו"ח אופיר בוכניק: זה בין 3% ל-5%.

ליאור כהן: כן. אנחנו מדברים על 300, 400 מיליון שקלים פרויקטים, כדי להגיע להכנסה כזאת. עכשיו, היום אנחנו ביבנה עם שני פרויקטים גדולים, משמעותיים. אחד ב-120 מיליון, ועוד אחד שאושר התב"ר שלו ב-120 ומשהו מיליון. שקרנות הפיתוח שלנו נמצאות על 60 מיליון. ואלה הפרויקטים האלה, שוב, לפי מה שנאמר, הם שנתיים שלוש קדימה. כאילו הם לא יקרו בשנה. אז אתה לא מתקרב אפילו ל-3, 4 מיליון לפחות בשנה הראשונה מבחינת ההכנסות. אולי זה 10 מיליון, אבל לא בשנה. אולי כל הפרויקטים ... אבל זה יהיה לאורך זמן. מצד אחד. מצד שני, תמיד אותם פרויקטים בסופו של דבר הם פרויקטים, החסכון ביחס לעלות-תועלת, שוב, החברה הכלכלית, דבר נכון, אנחנו מכירים את זה, רואים את זה בהרבה מקומות, בהיקפים שאתה נמצא שם ואתה יודע. עכשיו פה אתה מגיע לסיטואציה

שאתה תצטרך לייתר עובדים, אין מה לעשות. אתה לוקח פרויקטים שההנדסה עשו, שפייע עשו, אתה אומר לו ישמע, אדוני, אני כבר מסתדר, לא צריך אותך. אתה גם מגייס עובדים יותר בזול, אז זה חלק מאותו תהליך. אתה לא, בשלב הזה לא ממש חוסך כסף. וההכנסות שלך, מה שמצוין פה, לא יהיה פה פער של 8 מיליון שקל רווח. אנחנו יודעים שזה לא אוכל. וראינו ...

רו"ח אופיר בוכניק: תפעולי.

ליאור כהן: תפעולי. אני אומר, גם בתפעולי אנחנו צריכים לדעת, אם יש בן אדם אחד בחברה בהתחלה, הוא לא יביא פרויקטים של 300 מיליון שקל. הוא לא יצליח להשתלט על זה. אז נצטרך להגביל. אז הרווח הנקי בהיקפים יותר קטנים, עוד יהיה בכלל הפסדי. יש רשויות, ואנחנו מכירים את זה, החברות הכלכליות שפתחו כשהיו בווליום נמוך, הם לא ... קריית אתא, קריית ביאליק. מכירים את זה בהתחלה,

ליאור דדוש: אבל לאורך השנים הם -

ענבל בועז: גם השאלה אם זה רק הרווח הכלכלי. יש לך פה זרוע ביצועית רצינית.

ליאור כהן: אני יכול להגיד, לדוגמה, אתה מכיר נראה לי גם, אריאל לדוגמה,

רו"ח אופיר בוכניק: מכיר גם את קריית אתא, גם את קריית ביאליק,

ליאור כהן: אתה מכיר את כולם. אנחנו מכירים, אז שם לדוגמה בהתחלה זה התחיל. רק מה קרה? הרשות לקחה את הדברים, כאילו הפילה את הכל על החברה הכלכלית. הרשות קיבלה רשות איתנה, והחברה גירעונית. ...

ליאור דדוש: רגע, סליחה, אני גם מנסה לשאול שאלה.

רו"ח אופיר בוכניק: רגע, אבל אתם שואלים הרבה ...

ליאור דדוש: אני אשמח, רק בגלל שאלה שאלות שהם ככה בדיוק, פחות או יותר באותו נושא, רק עצם מבקש לחדד. אחד, זה באמת בשנת הפעילות הראשונה מדברים על הכנסות של 10 מיליון שקלים. אני חושב שראוי להציג לפחות על מה מדובר. שנדע איזה פעילויות, על מה מבוססת התוכנית הזאת בשנה הראשונה. דבר שני, וזה גם ממשיך לדברים שרונית אמרה קודם, ושליאור אמר עכשיו. הציפייה שבתקופה כזאת, בטח עם חברה חדשה, שהיא תוקם כמו שמקימים בית ספר צומח היום, עם מנהל, מנהלת, מזכירה ואב בית וקודם כל מתחילים. ואפשר לקלוט שתי כיתות ואז מגיעה הרכות הפדגוגית ברבע משרה. זאת אומרת שזו תהיה באיזושהי צורה כזאת שאנחנו בונים את זה. פה בשנה הראשונה 4 מיליון שקל שכר, תוך 4 שנים אנחנו מגיעים כבר להוצאות רק על שכר של 1 מיליון שקל בחודש. אנחנו לא מרימים פה סטארט אפ, ואני לא מבין מה, זאת אומרת מה הקצב הזה. לי זה נראה בעייתי.

רו"ח אופיר בוכניק: טוב, אז נשאלו כמה דברים. אני אנסה לענות לכולם. אין הבטחה של 100%. גם שאלת, אני אענה מהסוף דווקא. שאלת על כמה נסגרו? נסגרו חברות כלכליות. לא כולם מצליחים. ואני אגיד לך למה נסגרות. מכמה סיבות. אחד, באמת כמו שאתה אומר, ירידה בפרויקטים. חשבנו שיהיו פרויקטים ב-200 מיליון, היו פרויקטים ב-20 מיליון. אין הצדקה באמת. ישבו חברי המועצה, חשבו להקים, כי היה היגיון. ראו שאין, לא היה היגיון. בסופו של דבר סוגרים משהו. לא כל פעילות היא מצליחה. גם פה, אתם יכולים לחשוב על פעילות מסוימת, לקחת תקן ומחר שזה לא יקרה. קורה. ובדרך כלל נסגרות לא בגלל הנושא הזה, אלא בגלל כל מיני עניינים של התנהלות לא נכונה.

רועי גבאי: פוליטית.

רו"ח אופיר בוכניק: לא פוליטית. התנהלות -

ליאור דדוש: אגב, בנושא התנהלות לא נכונה, זה לא קצת מכניס אותנו לאיזושהו בעיה גם של פיקוח, גם של שקיפות,

רו"ח אופיר בוכניק: אבל זה יכול לקרות גם בעירייה.

ליאור דדוש: פחות אבל, אני חושב פחות.

רו"ח אופיר בוכניק: לא, דווקא החברה הכלכלית היא הרבה יותר מפוקחת מאשר, אני אסביר גם למה.

ליאור דדוש: למועצת העיר?

רו"ח אופיר בוכניק: כן, אני אסביר. שנייה, אני אסביר הכל. היא הרבה יותר מפוקחת מאשר עירייה. חברה כלכלית יש לה שני רגולטורים. קודם כל זה הדירקטוריון של החברה. יש לה גם את מועצת העיר, ויש לה גם את משרד הפנים, את האגף לביקורת שם, שהוא אול רגולטור שלהם. התקציב שלהם אמור לעבור בדירקטוריון שלהם ולהגיע לכאן. הדוחות הכספיים גם שם, גם כאן. פרויקטים, אם הם לא יהיו טובים, העירייה לא תעביר אליהם פרויקטים. אם היא תראה שהיא לא יעילה, לא יודעת לעשות את העבודה כמו שצריך, או שמעיפים את המנכ"ל/מנכ"לית, או שמביאים מישהו חדש, או שאומרים פשוט 'הם לא יודעים לעבוד'.

רונית ארנפרוינד: אופיר, הטרדת אותי יותר, הלחצתי אותי יותר.

ליאור דדוש: כן, זהו.

רו"ח אופיר בוכניק: אני תמיד אגיד לכם את השלילי והחיובי.

רונית ארנפרוינד: אני אגיד לך למה. כי אמרת שפיקוח של הדירקטור. זה אומר שאנחנו

צריכים שם חברי דירקטוריון, אנשי עסקים שאנחנו יודעים שהם מבינים בכל התהליך הזה. אני לא בטוחה שזה מה שבחרנו.

רועי גבאי: אישרנו.

רונית ארנפרינד: שזה מה שאישרנו. שזה מטריד אותי מאוד, וזה בנדבך נוסף עוד לכל המצב הכלכלי,

ליאור דדוש: מדאיג מאוד.

רו"ח אופיר בוכניק: דווקא שהמצב הכלכלי הוא בעייתי, ואז כדאי להקים חברה כלכלית ולבצע פרויקטים,

רונית ארנפרינד: אבל אז גם צריך שמי שינהל את זה דירקטוריון -

ליאור דדוש: סליחה, הצגת צפי של 10 מיליון שקלים ושאלתי עליו ולא ענית. שנה ראשונה. על מה מדובר?

רו"ח אופיר בוכניק: לגבי ווליום הפרויקטים, מדובר בעיקר בפרויקטים של בינוי ותשתיות רחבים, שהראינו כמה סוגים של פרויקטים. אתם יודעים אותם, אתם מאשרים אותם,

רועי גבאי: פארק החולות הוא בסדר גודל של כמעט 40 מיליון שקל.

ליאור דדוש: אבל הוא בשנה הראשונה לפעילות צפוי?

רועי גבאי: כן. יש לנו גם את יבנה מזרח, שכרגע נתנו לחברה המתכננת, כרגע לקחנו אותה, עד שהחברה העירונית תיקח, שזה פרויקט בסדר גודל עצום. ויש לנו כמובן פרויקטי בינוי נוספים.

רו"ח אופיר בוכניק: עכשיו, דיברת על עוד משהו אחד. החברה אמורה להתכווץ ולגדול לפי הפרויקטים שלה. זה ששאלת זה כמו זה,

ליאור דדוש: קראת לזה סטרט אפ. אנחנו בדרך לטרוף את העולם. לא, אני לא רואה פה. למשל, למה? דווקא זה חשוב היה להראות מה קורה בעוד 10, 15 שנה, עם הירידה בהיקפים ...

רונית ארנפרינד: ליאור, רוב הסטרט אפים מתרסקים. ...

רועי גבאי: כן, אלי. בבקשה.

ליאור דדוש: משהו יותר שמרני.

אלי מזוז: יש לי שאלה על התקנון. לא יודע מי אמור לענות לי, סליחה. אני אשאל ומי שיוודע יענה. יש פה תקנון שאנחנו נדרשים לאשר אותו. תקנון עבר ... של משרד הפנים. מה קורה במידה ורוצים לעשות שינוי בתקנון? איך ההליך הזה עובד? אם נגיד אנחנו מגיעים ...

רו"ח אופיר בוכניק: קשה מאוד מאוד. התקנון הזה -

יוספה חליבה: כל שינוי מחייב אישור דירקטוריון, אישור מועצת עיר, אישור ממונה תאגידים, אישור שר הפנים, אישור רשות החברות ורשם התאגידים. סיוט של שנה וחצי. ...

רו"ח אופיר בוכניק: הוא די מוכתב לכם ממשרד הפנים.

רועי גבאי: אגב, גם לנו לקח -

אלי מזוז: ... להוסיף משהו, לחדש משהו.

רועי גבאי: לקבל את האישור של משרד הפנים.

אלי מזוז: לא, אני שואל אם במידה, תראה, החיים הם חיים. אנחנו לומדים כל הזמן בדרך עוברים תהליכים. כל אחד לומד, בטח מי שיישב על הכיסא וינהל. ירצה, יבוא, יגיד 'רועי, אני מנהל את התאגיד הזה ואני רוצה לשנות לו שניים, שלושי'. אז כל הדבר הזה יצטרך לעבור איזשהו תהליך מאוד מאוד,

רועי גבאי: קח את זה בחשבון.

חיים מסינג: עניין של בקרה על החברה הכלכלית.

רועי גבאי: בגלל זה גם התקנון שמגיע ותחומי הפעילות שלו הוא רחב. הוא מאפשר את הניהול ופיקוח על כל מיני סוגי פרויקטים. אבל אמרתי, זו המטרה שלנו בחברה הכלכלית.

יוספה חליבה: אני יכולה להגיד שאני ניהלתי חברה עירונית וחלק מהבקורות של משרד הפנים כל שנה, הם באים ומבקשים את התקנון ובודקים את התקנון אל מול הסעיפים התקציביים, שיש הלימה.

רועי גבאי: אני מתקדם להצבעה, חברים.

אלי מזוז: שאלה אחרונה. ...

רועי גבאי: קצר, בואו. רגע, הוא התחיל.

רונית ארנפרוינד: הוא מדבר בשקט, אז אי אפשר להבין אותו.

אלי מזוז: אני אתחיל במה שסיימת, רועי. אמרת שבגלל זה התקנון הוא רחב והוא נותן איזושהי מניפה כמה שיותר מאפשרת, כדי שלא נצטרך להגיע לאיזושהי דיוקים חדשים. ופה יש לי איזושהו חשש, ואולי מישהו יפיג לי את החשש שלי. בגלל סעיף שקראתי מקודם, והתקנון כן מאפשר, נכון, אנחנו רוצים -

רועי גבאי: לא מאפשר ניהול תוכן.

אלי מזוז: לא תוכן. אבל ניהול של אנשי תוכן,

רועי גבאי: לא, לא. ניהול נכסים. לא ניהול, מה זה? מתחמים. ניהול מתחמים. לא פעילות נוער. הוא לא עוסק בפעילות.

ליאור דדוש: רשום גם תפעול אבל. בתקנון רשום גם תפעול.

רועי גבאי: לא, בתקנון כתוב ניהול מתחם פעילויות. זה מתחם. עכשיו אתה מביא, לצורך העניין -

ליאור דדוש: 'ניהול, השכרה ותפעול של נכסים עירוניים מרכזיים',

רועי גבאי: זה לא התקנון. תראה בתקנון.

ליאור דדוש: בסדר, זה רשום ...

רועי גבאי: תראה את ניסוח התקנון.

רו"ח אופיר בוכניק: אני גם אסביר מה כתבתי. ...

אלי מזוז: אני לא שאלתי -

יוספה חליבה: ליאור אמר משהו. אני רוצה לתת לך דוגמה. אני ניהלתי ברחובות חברה עירונית. החברה הכלכלית בנתה את בית העם היכל התרבות. היא בנתה מרכז תרבות. נתנה לי מפתח ובחלק מהנכסים העירוניים גם שילמתי לה שכירות, כמו מעונות יום, כמו מרכז תרבות, כמו ספריות, כמו מתנ"סים. אבל היא ניהלה את הנכס. התוכן היה של חברה עירונית.

ליאור דדוש: אני אתן לך אבל דוגמה. היום המתנ"ס משלם שכירות. יש חשש שהמתנ"ס ישלם שכירות ויעלה את מחיר השירותים כתוצאה מזה.

יוספה חליבה: המתנ"ס לא קשור לזה.

ליאור דדוש: לא, זאת אומרת המתנ"ס, אם יגידו למתנ"ס מהיום הרשת למתנ"סים

צריכה לשלם שכירות על הנכסים שהיא יושבת בהם, אז המחירים יעלו.

רועי גבאי: אבל זו לא הסוגיה שאנחנו מדברים עליה כרגע. אבל זו לא הסוגיה שאנחנו -

ליאור דדוש: זו סוגיה שאני מדבר עליה. ...

רוחה תורג'מן: הסוגיה הכי בעייתית שליאור כהן ציין קודם, שזה אותי מאוד מטריד, הוא אמר שיכול להיות שיהיה מצב כזה שהעירייה תוכל להציג איתנות פיננסית, אבל שהחברה הכלכלית, ישיתו עליה כל מיני דברים שהיא תהיה גירעונית. והיא תהיה בחובות.

רועי גבאי: אז היא תובא לפה.

רו"ח אופיר בוכניק: היא לא יכולה להיות גירעונית.

רועי גבאי: והיא לא יכולה, כי אז יש את הרגולטור -

אלי מזוז: אבל אני לא שאלתי מה שרציתי -

רוחה תורג'מן: איך קורה דבר כזה ברשויות אחרות?

רו"ח אופיר בוכניק: ניהול לא תקין. אבל זה יכול להיות גם בתוך העירייה.

רוחה תורג'מן: אז זה יכול להיות גם אצלנו.

רו"ח אופיר בוכניק: בכל מקום זה יכול להיות ניהול לא תקין.

רועי גבאי: חברים,

אלי מזוז: רגע, אבל קטעתם אותי. קטעתם אותי. אני שתקתי כי דיברת. וזה בסדר, אין לי בעיה שיקטעו אותי. אני פשוט רוצה לחזור ... אז אני אסביר את החשש שלי. כשאני לוחש, מקשיבים. אני אסביר את החשש שלי. החשש שלי הוא על מה שאמרת. שאני מפחד, חושש, שמא תיווצר מציאות של איזושהי דלת מסתובבת, שיתקבלו עובדים לחברה הכלכלית, לא לעירייה שלנו, וייסגרו תקנים בעיריית יבנה, דבר שעלול חלילה לפגוע בעובדי עירייה ועובדי רשת המרכזים הקהילתיים. איך אנחנו -

רועי גבאי: אולי ישדרגו את היכולות ואת הכלכליות -

אלי מזוז: אני לא אמרתי שאנשים, אפשר לשדרג גם ברשת, אפשר לשדרג גם בעירייה. כוח אדם איכותי הוא כוח אדם איכותי.

- רועי גבאי:** אל תכניס את הרשת למרכזים קהילתיים לתוך השיח.
- אלי מזוז:** לא, אני מדבר באופן כללי. באופן כללי על מה שאמרת,
- רועי גבאי:** הם לא קשורים, הם לא עושים שום דבר מהנושאים שאנחנו מדברים עליהם.
- אלי מזוז:** שנייה, לא. אז אני אסביר את החשש שלי. ולכן אני אומר ואני שואל, איך אנחנו מייצרים מציאות שאנחנו לא פוגעים, חלילה, בעובדי עירייה, בתקנים של עובדי עירייה שלנו, ובעצם מייצרים איזשהו גוף אחר ששואב לנו את הכל, בהתחלה זה קטן. אחרי זה זה גדל, גדל, גדל, ואני אומר, אני מגדל איזשהו משהו שאני חושש שמא לא יגדל להיות לי מפלצת. לא במובן, חלילה, השלילי, בסדר? אנשים טובים, יעשו עבודה טובה, אבל יפגעו לנו בתקנים של עובדי עירייה. אני שואל אם אנחנו יכולים לייצר איזשהו מנגנון שימנע את המתח הזה, להכניס גם לסיפור הזה נציגות אולי של ועד עובדים של העירייה, שייתן את הייעוץ שלו לסיפור הזה. שישתכל על העניין הזה, שלא רוצים מציאות של חלילה התנגשויות.
- ליאור כהן:** אבל זה לא מה שאתה יכול. זו בדיוק הבעיה.
- אלי מזוז:** אני שואל.
- רו"ח אופיר בוכניק:** חברים, העניין של חברה כלכלית זה חברה רזה מאוד. כשיש פרויקטים, החברה גדלה. כשאינן פרויקטים,
- אלי מזוז:** אנשים רזים משמינים.
- רו"ח אופיר בוכניק:** כל כוח האדם שלה והתקנים שלה אמורים לעבור את האישור של משרד הפנים. אי אפשר לגייס עובד בלי שמשרד הפנים מאשר לך אותו. אתה צריך גם להציג תוכנית ארגונית חדשה ולמה. התקנון שלה אומר שאתה לא יכול לגייס עובדים בלי אישור משרד הפנים. דרך אגב, בגלל זה התקנון הזה הוא תקנון קשוח של משרד הפנים. כי כל חברה כלכלית או כל עירייה רצתה לרשום לעצמה תקנון שיאפשר לה מקסימום חופש. אתם מוגבלים פה מאוד. התקנון עם יד אחד קשורה מאחורי הגב. אתה לא יכול לעשות כמעט שום דבר בלי משרד הפנים כאן.
- רועי גבאי:** אופיר, מודים לך מאוד. תודה רבה.
- רונית ארנפרונד:** יש לי רק עוד משהו על המניות.
- רו"ח אופיר בוכניק:** 100% מניות של העירייה.
- רונית ארנפרונד:** יש כאן סעיף, הפרק התשיעי, דיווידנדים, רכישת מניות. מי יכול לקנות

מניות, מי יכול למכור מניות. מה זה?

רועי גבאי: החברה לא תוציא מניות. לא הבנתי.

רונית ארנפרינד: הנה, סעיף 48, רכישת מניות החברה על ידי, בעמוד... מניית הזהב זה המנייה של ראש העיר. ואמורים להיות 99 מניות של העירייה. מה זה -

אלי מזוז: היא מנסה להבין. היא שואלת, בסדר.

רונית ארנפרינד: מה זה הדבר הזה?

רועי גבאי: (נשמע מקריא לעצמו)

רונית ארנפרינד: ... החברה לרכוש מניות החברה ברכישה,

ליאור דדוש: זאת אומרת החברה יכולה למכור מניות, אופיר? לא, אם היא יכולה לרכוש את המניות של עצמה, קרה איתם משהו לפני. מה, היא הנפיקה? מה היא עשתה?

יוסי כהן: זו לא חברה ציבורית.

ליאור דדוש: לא, אני שואל. אם היא יכולה לרכוש... אולי קונים את החברה של רחובות.

רו"ח אופיר בוכניק: אין בזה כלום בסעיף הזה.

רונית ארנפרינד: מה זה אין בזה כלום? אז בוא נמחק את זה. מה זה?

רו"ח אופיר בוכניק: יש חברות כיום בארץ,

ליאור דדוש: לא, משתמע מהסעיף הזה שאתה יכול למכור מניות, לקנות אותן,

אלי מזוז: לחלק.

רו"ח אופיר בוכניק: יש חברות כאלה היום בארץ,

רונית ארנפרינד: אופיר, אתה לא מכיר -

רו"ח אופיר בוכניק: אני מסביר מה זה אומר. יש חברות שנמצאות היום בארץ, שלא כולן בבעלות 100% מהרשות המקומית. אני טיפלתי בארבע חברות כאלה בעיריית תל אביב. שהיו מחציתן למשל של מדינת ישראל, ומחציתם של עיריית תל אביב. והיו איזה רכישות עצמיות כאלה שעשו. אני טיפלתי בדבר הזה.

- רונית ארנפרינד :** אז למה אני צריכה את זה פה?
- רו"ח אופיר בוכניק :** כי זה תקנון של משרד הפנים.
- רונית ארנפרינד :** זה תקנון סטנדרטי שאפשר למכור או לקנות מניות.
- רו"ח אופיר בוכניק :** התקנון מדבר על ביי בק. כאילו אם אתה עושה עכשיו רכישה.
- ליאור דדוש :** זה לא ביי בק. זה לא ביי בק. זה לקנות משותף שלך.
- רו"ח אופיר בוכניק :** מדבר על ביי בק.
- ליאור דדוש :** אבל אתה לא תמכור את המניות. זה משותף.
- אלי מזוז :** יש פה סעיף 47, חלוקת דיוידנדים. אני מבקש להבין, יש פה חלוקת דיוידנדים.
- רונית ארנפרינד :** עכשיו הוא מדבר בקול רם.
- רועי גבאי :** אישור תקנון החברה העירונית הכלכלית. מי בעד? (נשמע סופר) 8. מי נגד? (נשמע סופר) 8. לא עבר. התקנון כרגע לא עובר של החברה העירונית, פעם נוספת.
- הצבעה :**
- בעד אישור עדכון התב"ר : 8 (ה"ה) : רועי גבאי, חיים מסינג, ענבל בועז, מאיר דהן, פאלי כהן, יהודה דנינו, בנימין אשר, דוד שחר)**
- נגד אישור עדכון התב"ר : 8 (ה"ה) : יוסי כהן, רוחה תורג'מן, רונית ארנפרינד, שחר סימנה, ליאור כהן, ליאור דדוש, אלי מזוז, דורון מלכה).**
- החלטה מס' 5/24/16 :**
- נושא אישור תקנון החברה הכלכלית נדחה מאחר שהקולות בהצבעה שקולים.**
- רועי גבאי :** חודש נוסף. החברה העירונית נתקעת. הפרויקטים נתקעים. אנחנו עוסקים בפוליטיקה עירונית.
- ליאור דדוש :** אגב, טובה, אפשר להביא את אותה הצעה פעם אחרי פעם, ישיבה אחרי ישיבה?
- עו"ד טובה שפירא-אלטמן :** יש סעיף שמאפשר.

רועי גבאי: כן. זו לא הצעה לסדר. ושוב אני חוזר, אופיר. תודה רבה על הצגת הדברים.

11. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות מיום 28/4/25 בנושא עמותות הספורט.

רועי גבאי: אישור פרוטוקול ועדת תמיכות מיום 28.4.25 בנושא עמותות הספורט.

אלי מזוז: איזה עמוד זה? מצאתי. עמוד 34.

רועי גבאי: על בסיס התבחינים. בסיס התבחינים שאישרנו במועצת העיר הקודמת ישבה ועדת התמיכות וחילקה את התמיכות, בהתאם לחוות הדעת שקיבלתם. החלוקה בסוף מדברת על העמותה לקידום הכדורסל ביבנה. 2.4 ועוד 100,000 תוספת עליית ליגה שנה שעברה בעצם, שעלו. עמותת מכבי לקידום הספורט בכדורגל, שזה 2.35 ועמותת בית"ר, 350, זו תוספת של 50,000 לאור התבחינים והעשייה שלהם.

אלי מזוז: מה השתנה?

רועי גבאי: השתנה התוספת של ה-50,000 לעמותת בית"ר משנה קודמת ומענק עליית ליגה לכדורסל ... חד פעמית.

ליאור דדוש: מכבי יבנה אין שינוי?

רועי גבאי: מכבי יבנה אין שינוי. שאלות? מי בעד? נגד? שאלה, בבקשה.

רוחה תורג'מן: כן. מה עם עמותת הכדורסל -

ליאור דדוש: עוצמה.

רועי גבאי: עוצמה הם ללא ניהול תקין, לא הגישו.

רוחה תורג'מן: הם לא הגישו?

רועי גבאי: מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מס' 6/24/16:

הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול ועדת התמיכות מיום 28.4.25 בנושא עמותות הספורט.

רועי גבאי: אגב, עוצמה במשפט, הועברה ההחלטה של בית המשפט.

- רוחה תורג'מן:** מה היתה ההחלטה?
- רונית ארנפרינד:** בית המשפט העליון.
- רועי גבאי:** כן.
- רוחה תורג'מן:** מה היתה ההחלטה?
- אלי מזוז:** בית המשפט העליון זה לא איזשהו, שאנחנו מתרשמים ממנו לטובה.
- עו"ד טובה שפירא-אלטמן:** בית המשפט העליון אישר את החלטת העירייה שהיא מנהלת את הנכסים שלה והיא קובעת מי ישתמש ולא ישתמש במתקנים האלה. המטרה היא ... שיתנו לה רשות שימוש.
- רועי גבאי:** תודה.
- אלי מזוז:** השופטים היום זה לא מה שהיה פעם.
- רועי גבאי:** תודה. איך תלמידי העיר לא מקבלים שיפוצי קיץ ואלה מקבלים, מדחים.
- ליאור דדוש:** אישרנו, אישרנו.

12. אישור הסכם חכירה חלקה צבאית בית העלמין יבנה.

- רועי גבאי:** אישור הסכם חכירה חלקה צבאית בית עלמין יבנה. הסברנו את זה לפני קצת פחות משנה, כחצי שנה לערך, הגענו להסדרה -
- אלי מזוז:** נשאר אותו דבר?
- רועי גבאי:** בשיח עם משרד הביטחון, שבעצם החלקה הצבאית ...
- אלי מזוז:** על חשבון הכביש.
- רועי גבאי:** מותר לנו, שלא נדע ולא נצטרך ולא יגדל, אבל הותרו לנו תשע חלקות קבר בחלקה הצבאית, ואנחנו נדרשים להרחיב את החלקה הצבאית. בשיח עם משרד הביטחון, הוא מוכן, זה בשיח בינינו שהיה בתהליך, חלקה אחת. ולהקים לעיר יבנה בעצם בית עלמין צבאי. יש פה רק אמירה, נקרא לזה, הצהרתית. בפועל גם היום החלקה הצבאית מנוהלת על ידי הצבא. ברובה, בטקסים העירוניים, בשנתיים האחרונות, מנוהלים על ידי הצבא, טקסים ממלכתיים מלאים, בשיתוף פעולה כמובן איתנו. על מנת לקחת את כל הפיתוח, כל התהליך עצמו, כל העבודה, זה סטנדרטים של משרד הביטחון. בעיני זה

סטנדרטים באמת בחיל ורעדה. הם עושים את זה באופן מאוד שוויוני, מאוד דומה, משפחות שכולות, כמוכן. אנחנו נדרשים להסכם חכירה, להגדרת החלקה הצבאית למשרד הביטחון.

ליאור כהן: זה לכיוון הכביש?

רועי גבאי: מרחיבים לכיוון הכביש, כן.

ליאור דדוש: מה, יהיה כביש ואז עוד חלקה?

רועי גבאי: לא, לא יהיה כביש. תהיה כניסה של בית העלמין הצבאי מצד אחד. ומהצד השני אנחנו צפויים, בשלב הקרוב, מהכיכר של רחוב הציונות במרכז בערך, קצת אחרי הפניאומטי, הכיכר הבאה. אמור להיות כביש שבעצם נכנס עד הסוף, שהוא גם בין המתחם שמתוכנן לדיור מוגן לבין המתחם שמתוכנן לפרויקט שטח חום, שכירות ארוכת טווח. יש שם בעצם כניסה וחניון חדש. בעצם מהחלק המערבי. אבל את השטח הזה אנחנו מרחיבים, כדי בעצם שהחלקה הצבאית, בית העלמין הצבאי יהיה מקום אחד, אחוד, עם רחבת טקסים מסודרת, עם אזור מסודר. התב"ע הופקדה לצורך ההרחבה הזאת. ברגע שאנחנו עושים את הסכם החכירה יש עוד שלבים בדרך. טובה, את רוצה לדייק את השלבים? יש להם עוד הסכם קנייני ויש -

עו"ד טובה שפירא-אלטמן: ההסכם זה הסכם חכירה. הוא אמור להיות מאושר על ידי מועצת עיר. משם הוא עובר למשרד הפנים. ברגע שמשרד הפנים יאשר, נוכל להשלים את ההליכים התכנוניים,

רועי גבאי: ואחרי זה יש אישור השר, אם אני זוכר נכון. ואז בסוף בעצם זה מוכרז כבית עלמין צבאי, כי זו ההחלטה שנדרשת.

ליאור דדוש: איך זה משפיע על החלקה הזאת? אם אתה אומר שיש כביש תוחם, זה לא יכול להשפיע על, לא יודע, התרחבות עתידית? כל זה?

רועי גבאי: זה לא משפיע בכלום.

ליאור דדוש: זה לא תוחם אותו?

רועי גבאי: אין שום תחימה. מייצר עוד כניסה נוספת לבית העלמין.

ליאור כהן: זה מהצד השני.

רועי גבאי: ומאפשר.... של השטח.

רוחה תורג'מן: אנחנו מדברים על ההרחבה של הכביש לכיוון ...

רועי גבאי: כן. שאלות? מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה מס' 7/24/16:

הוחלט פה אחד לאשר הסכם חכירה חלקה צבאית בית העלמין יבנה.

13. הצעה לסדר יום של חבר המועצה דוד שחר בנושא "הענקת הנחה למילואימניקים פעילים תושבי העיר יבנה".

רועי גבאי: הצעות לסדר. בבקשה, דדי.

עו"ד דוד שחר: טוב, הצעה לסדר הענקת הנחה למילואימניקים פעילים תושבי העיר יבנה. אז רקע: בעקבות מלחמת חרבות ברזל אשר פרצה באוקטובר 2023, כידוע לכולם התגייסו מאות ועשרות אלפי חיילי מילואים מכל רחבי הארץ – בהם תושבי יבנה באופן מידי וללא כל היסוס. במסגרת צו 8, לעיתים תוך כדי ניתוק ממושך ממשפחותיהם, ממקומות עבודתם ומחיי היומיום מה שראוי לכל הערכה עמוקה והכרת תודה כנה ועמוקה לאנשי ונשות מערך המילואים, וגם לבני זוגם, חשוב לציין. ולבנות זוג, שעמדו בחזית ברגעי מבחן קשים לעם ולמדינה עלינו להביע הערכה לא רק במילים אלא גם במעשים. עיריית יבנה גאה באנשי ונשות המילואים שלה, זה אנחנו יודעים, ופועלת לאורך כל השנה לרווחתם, וחשוב לאשר נדבך נוסף שיאפשר ולו במעט הנחה נוספת שתסייע להם להתמודד עם המצב. על כן מוצע כי עיריית יבנה תפעל למתן הנחה בשיעור של 5% למילואימניקים פעילים ברישום לקייטנות, אשר שירתו במהלך ספטמבר עד יוני 2025 לפחות 30 ימי מילואים בצו 8 וזאת כאמור כהוקרה והערכה על פועלם של אנשי המילואים שלנו. זהו, מבקש את בעד כולם.

רונית ארנפרינד: יש לי שאלה. למה לא, אני מעריכה ואני חושבת שצריך ללכת לקראתם. אני גם ראיתי אותה הצעה דומה גם של איתי בראשון.

עו"ד דוד שחר: נכון.

רונית ארנפרינד: איתי מתיתיהו. ושם זה 10%. למה אנחנו לא הולכים על 10%?

עו"ד דוד שחר: קודם כל, בדיוק, גם התקופה וגם עיריית ראשון זה לא עיריית יבנה.

ליאור דדוש: ראינו גם עיריות קטנות יותר. יש איזה 6, 7 דוגמאות מהימים האחרונים שראינו -

רוחה תורג'מן: אני אומרת שאנחנו צריכים לתת 10% כי המצב הוא מאוד קשה, והנטל הכלכלי שעומד על כתפי משרתי המילואים הוא עצום.

רונית ארנפרינד: והארנונה ואנלוגיה לארנונה בראשון היא לא,

רועי גבאי: תראו, אנחנו בשית, אני מזכיר שאנחנו היום הצהרונים, הקייטנות, מנהלות על ידי ספקים חיצוניים. אנחנו כבר בשיח איתם. ככל שאגב, אפשר יהיה להרחיב את זה ל-10%,

נרחיב את זה. לא לקחנו את זה בתקציב השנתי. יש פה משמעויות כלכליות.

ליאור דדוש: 5% גם לא לקחנו.

אלי מזוז: אבל אנחנו בעודף של 400 ומשהו.

יוסי כהן: כמה אנשי מילואים יש?

רועי גבאי: יש רצון של החברות ... יש רצון של החברות לבוא לקראת. זה בשיח איתם. אנחנו נסגור את זה איתם במשא ומתן. אם נצליח להרחיב את זה אני בעד. כרגע, כהנחה וכשיח אל מול התקציב העירוני, אנחנו דייקנו 5%. אם נצליח להרים אקשן של החברות, נעלה את זה,

ליאור כהן: אבל יודעים להגיד פחות או יותר כמה זה?

רועי גבאי: אנחנו לא יודעים את כמות המילואימניקית. אנחנו יודעים להגיד כמה כמות המילואימניקים הנוכחית. אנחנו לא יודעים להגיד כמה מהם ביצעו כמה ימים בשנה. זה העניין. אנחנו לא יודעים כמה הם ביצעו כמה ימים בשנה. אנחנו גם לא יודעים, וגם אנחנו לא יודעים להגיד כמה ביצעו, יש פה סוגיה אם הם יירשמו לקייטנות או לא יירשמו לקייטנות. יש פה אמירה עקרונית מהותית משמעותית בעיני, חשובה. אני אומר למועצה, ככל שיש כאן, ככל שנצליח להכניס ולהגדיל את הדבר הזה, נכניס. כתנאי, כאמירה, נגדיר את ה-5% הללו כדי שאנחנו נוכל להתמודד עם הדבר הזה.

עו"ד דוד שחר: גם יש הנחה נוספת, חשוב להדגיש, כמובן שזה מקרן הסיוע של עוד בין 1,500 ל-2,000 שקל עבור -

אלי מזוז: לא הבנתי את המשפט.

עו"ד דוד שחר: יש גם הנחה -

ליאור כהן: לא, זה משתנה. זה רק למילואימניק שהיו -

עו"ד דוד שחר: נכון. יש הגדרות, אני בדיוק באתי להקריא. מיולי-אוגוסט, ועשה מעל 5 ימים, גם יקבל החזר לקייטנות של 1,500 שקל.

רונית ארנפרוינד: יש הקצאה ששמנו? ה-5% זה מתקציב העירייה.

רועי גבאי: יש הערכה כללית שאנחנו זה,

רונית ארנפרוינד: מתקציב העירייה. ואם אנחנו מזהים שבאמת יש אפשרות, גם מהעירייה להרחיב,

רועי גבאי: אני אומר. אם נצליח להרחיב, נרחיב. כאמירה עקרונית אני מקבל אותה. כרגע אנחנו 5% כהנחה אל מול... המפעילים עצמם. התחיל, כבר התקיים שיח איתם, ברגע שקיבלנו את זה לפני כמה ימים התחיל שיח איתם, ואנחנו -

ליאור דדוש: אני רוצה רגע להתייחס.

ליאור כהן: אני חושב שבהגדרה, צריך את המילואימניקים כמו שהם מוגדרים -

רועי גבאי: לא, לא הגדרנו מילואים פעיל. הגדרנו 30 יום מספטמבר האחרון. מילואים פעיל זה 3 שנים אחרונות. על האתגר של השנה האחרונה.

ליאור כהן: 30 יום ו-25.

אלי מזוז: לא הבנתי. מי שהוא מילואים... אבל נגיד השנה הוא לא -

רועי גבאי: לא עשה מעל 30, לא זכאי. בסדר? להיטיב עם אלה שהשנה חיו במציאות הזאת. מתחילת שנת הלימודים.

ליאור כהן: זהו, ספטמבר 2024.

ליאור דדוש: שני דברים אני רוצה להתייחס. היו פה כמה הצעות בעבר. וגם להנחות בצהרונים וגם להנחות בקייטנות, וגם להנחות לאנשי מילואים שעד היום לא עברו כי כנראה לא הגיעו מהצד הנכון. אני כמובן בעד לתמוך בדבר הזה. אבל אני כן רוצה, בהמשך גם לדברים של רונית ורוחה, להציע שנגדיל את זה ל-10%. שזאת תהיה ההצעה האלטרנטיבית שעליה נצביע. ... לא, אני רוצה להציע את זה כהצעה אלטרנטיבית.

רועי גבאי: אני הסברתי את הדברים. אני חושב -

ליאור דדוש: אני מבקש להציע את זה כהצעה אלטרנטיבית. שנגדיל את זה ל-10%.

רועי גבאי: אני חושב שראוי שנעביר את זה כאמירה למילואימניקים פה אחד,

ליאור דדוש: חבל שלא העברנו את זה לפני כמה חודשים. אבל אנחנו נעזור לך לתמוך בזה. בואו ניתן להם כבר כמו שצריך. 5% זה יפה. אפשר לתת יותר.

רועי גבאי: בסוף יש לנו פה, אני אומר, בסוף יש לנו פה אחריות כלכלית על תקציב. אנחנו נמצאים באי וודאות למספרים. אני שוב אומר. אם נצליח לייצר מעבר לזה, נעשה זאת, כאמירה עקרונית של המועצה.

ליאור דדוש: אני מבקש להציע הצעה אלטרנטיבית ל-10%.

- אלי מזוז:** רועי, אנחנו יודעים בכמה אנשים מדובר?
- עו"ד טובה שפירא-אלטמן:** ענייני תקציב זה ראש העיר והגזבר מביאים -
- ליאור דדוש:** זה לא תקציב. זו הנחה.
- רועי גבאי:** 5% נוספים זה תקציב.
- אלי מזוז:** אנחנו יודעים בכמה אנשים מדובר?
- רועי גבאי:** לא. הסברתי. אנחנו יודעים להגיד כמה -
- אלי מזוז:** בערך. עזוב אותי עכשיו 11 או 12.
- רועי גבאי:** אני מעריך שמדובר על מאות בודדות. כמה מאות בודדות אני לא יודע.
אם זה 100, 200, 300, 400,
- אלי מזוז:** הבנתי. מעל 100.
- רועי גבאי:** אנחנו מעריכים שזה,
- חיים מסינג:** לא, 100 בטוח.
- אלי מזוז:** 100 בטוח. ואתה לא יודע לאיפה זה מגיע.
- רועי גבאי:** מי בעד?
- ליאור דדוש:** רגע, ואם זה 100, מה המשמעות התקציבית של זה? פחות או יותר, סדרי גודל. אם זה 100 שנרשמים לקייטנה, ויש להם ילדים, יקבלו 5%. לא יודעים להגיד? מה המשמעות התקציבית. אומרים בדקנו -
- אלי מזוז:** 100,000 שקל? 200,000 שקל? 30,000 שקל? 20,000 שקל? יש הבדל עצום בין 100,000 שקל לבין 10,000 שקל.
- יוספה חליבה:** לא יודעים כמה ילדים יש.
- ליאור דדוש:** אמרתי. אנחנו עושים הערכה. יירשמו 70%,
- יוסי כהן:** זה לא יעבור 100,000.
- ליאור דדוש:** אני לא לוקח את זה כמספר. ...

- חיים מסינג:**
מה שאני אומר, באמת ...
- רועי גבאי:**
לא, אתה לא יודע גם כמה ילדים יש להם.
- חיים מסינג:**
יש גבול. תסלחו לי, יש גבול. אף אחד לא יודע ... מה זה בערך? אני חושב
460.
- ליאור דדוש:**
אז איך קבעת 5% אם אף אחד לא יודע?
- חיים מסינג:**
מכיוון שעושים פה איזשהו ...
(מדברים ביחד)
- חיים מסינג:**
זה היה יותר מדי שקוף הפעם.
- ליאור דדוש:**
מה היה?
- חיים מסינג:**
יותר מדי שקוף.
- ליאור דדוש:**
מה שקוף?
- חיים מסינג:**
כלום. סליחה, טעיתי.
- ליאור כהן:**
חיים, מה שאומר הגזבר זה בעצם -
- רועי גבאי:**
אבל זה למחזור אחד. אני לא יודע לכמה מחזורים יש.
- ליאור כהן:**
בערך עוד 5,000 שקל למחזור. ... 10,000 שקל.
- רועי גבאי:**
זה להערכתך יותר.
- ליאור דדוש:**
שלוש פעמים התנגדת להצעות דומות בעבר. בוא תלמד איך מתנהגים.
בוא תלמד איך מתנהגים במועצת עיר לטובת הציבור. ... לא מצביעים מקואליציה. מצביעים לטובת
הציבור.
- רועי גבאי:**
מי בעד? ...

החלטה מס' 8/24/16:

הוחלט פה אחד לאשר את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה דוד שחר בנושא "הענקת הנחה למילואימניקים פעילים תושבי העיר יבנה".

ליאור דדוש: בוא תלמד. בוא תלמד. אפשר לתמוך גם בהצעות של אופוזיציה. ... שלוש פעמים כבר.

רועי גבאי: תודה. ההצעה לסדר הבאה. שחר וליאור, בבקשה.

אלי מזוז: רועי, תמכנו. אבל יש לי, הנה, עבר, תמכנו. אבל אני כן רוצה להגיד משהו בעניין הזה. אם באמת אנחנו לא יודעים בכמה אנשים מדובר, אם אנחנו לא יודעים, למה לא באנו והגדרנו סכום? כי בסכום אנחנו כן יודעים להגדיר סכום שאנחנו יכולים לעמוד בו.

ליאור דדוש: נכון.

אלי מזוז: אנחנו לא יודעים בכמה מדובר, אם זה 100, אם זה 500.

רועי גבאי: אני יכול להעריך, אנחנו תכננו סדר גודל של 20,000 לטובת הדבר. סעיף הבא. שחר וליאור, בבקשה.

14. הצעה לסדר יום של חברי המועצה שחר סימנה וליאור כהן, בנושא "סבסוד עלות משלחות של תלמידים מהעיר יבנה לפולין".

ליאור כהן: הצעה לסדר לסבסוד עלות משלחות של תלמידים מהעיר יבנה לפולין. בהתאם לסעיף 27 לתוספת השנייה לפקודת העיריות – מבקשים להגיש הצעה לסדר יומה של מועצת העיר. כידוע מידי שנה יוצאות משלחות מטעם בתי הספר השונים- משלחות אלו הן חלק בלתי נפרד מההוראה והזיכרון ההיסטורי של עם ישראל, אליו אנו מחויבים אף מהתורה כעם יהודי "זכור את אשר עשה לך עמלק". ציווי זה מקבל משנה תוקף בתקופה זו. בעינינו זהו מסע חובה לכל תלמיד יהודי. למרבה הצער תלמידים רבים לא יוצאים למסע זה מכיוון שהעלויות מאוד גבוהות. נכון למועד כתיבת שורות אלו העלות היא 6,000 ₪ לתלמיד. המלגה שמוצעת על ידי משרד החינוך עומדת על 1,000 ₪ בלבד, כתבתי, נכון לכתבת שורות אלו. זה היה לפני חודש ומשהו. אלו הנתונים שנתנו לבנות שיצאו וביקשו מלגה. אמרו להם שזה 1,000 שקלים.

רועי גבאי: אין מלגה של משרד החינוך. היה פעם, אין כבר מלגות של משרד החינוך.

ליאור כהן: לפני חודש היתה מלגה של 1,000 שקלים, שהיא מצינג עם הרשות. ככה זה היה במה שנאמר לבנות שנרשמו. אגב, לא רק אצלנו, גם ברשויות אחרות, בדקתי את זה. וזה מצינג עם -

רונית ארנפרינד: לאיזה בנות נאמר?

ליאור כהן: כל מי שיצא למשלחות לפולין יכול היה לבקש מלגה. המלגה היא לפי קריטריונים. אותה מלגה עומדת על 1,000 שקלים. כשאמרו לי שזה 700 שקלים משרד החינוך, 300 שקלים

הרשות.

אלי מזוז:

שוב, ליאור. שוב, סליחה, פספסתי.

ליאור כהן:

תלמיד, תלמידה שיוצאים לפולין יכול לבקש מלגה עד 1,000 שקלים ממשרד החינוך. אותם 1,000 שקלים, מה שנאמר לנו זה ש-700 שקלים הם מתקציב משרד החינוך. מצינו 300 שקלים עם הרשות. יש מקומות האמת ששמעתי 900 ו-100. לא יודע את המספר המדויק.

ענבל בועז:

מה הקריטריונים, אגב?

ליאור זדוש:

העירייה היום עוזרת למי שנסע לפולין? כי אני לא מכיר את ה-300 שקלים האלה.

דובר:

מי בונה אותם?

ליאור כהן:

משרד החינוך, יש קריטריונים לזה. אבל רגע, שנייה. בבדיקה ברשויות אחרות, מעבר למלגה, אני לא מדבר כרגע על המלגה, רשויות רבות מבינות את החשיבות, מסבסדות את המשלחת. ועשינו בדיקה. באופקים, שדרות, עפולה, מועצה אזורית שדות נגב ועוד כמה רשויות, ראינו שכל רשות מסבסדת. יש כאלה ב-1,000 שקלים, 2,000 שקלים. הרשויות שהזכרתי כולן זה 2,000 שקלים לתלמיד/תלמידה. ומה שקרה, ראינו שבתוך הבנות שנרשמות, הרבה לא יצאו, לפחות אני מכיר את המשלחת האחרונה שיצאה, הרבה לא יצאו כי לא היה להם כסף לשלם. ולא הצליחו לקבל את הסבסוד. אתה רואה את הבנות, ואתה רואה מכיתה של 60, רק 20 מצליחות לצאת. משכבה של 60, רק 20 מצליחות לצאת. ואחרות לא מצליחות. לאור כל האמור לעיל מוצע כי מועצת העיר תקבל החלטה על סבסוד, כי גם העיר יבנה יסבסד. יוצאים למשלחת בסך של כ-3,000 ₪ לתלמיד ובכך תאפשר ליותר תלמידים להשתתף במסע החשוב הזה. בהתאם לסעיף 13 לתוספת השנייה בפקודת העיריית אנחנו מבקשים להוסיף את הצעתנו לסדר היום בהזמנה לשיבה. חבר המועצה שחר סימנה וליאור.

רונית ארנפרוינד:

לא נתת לשחר סימנה להגיד כלום. ...

ליאור כהן:

נתתי לו להגיד את הכל. ... להגיד את הכל.

אלי מזוז:

אני רוצה שנייה להבין. ולא יודע, מישהו כאן יכול להתייחס? כי אני לא בקיא. אני יודע שאני שמעתי על מקרים שהיו,

רונית ארנפרוינד:

אלי, באמת, ... דבר בקול.

אלי מזוז:

סליחה. היו מקרים בהם בתי ספר, השאלה אם זה תקין, לא תקין, ואיך עושים דבר כזה ואולי זה גם משהו שאנחנו יכולים לעשות, בתוספת לדבר הזה, נעזרו בעצם בעסקים, בגורמים חיצוניים, שבאו וסייעו במימון. עכשיו, יכול להיות שאנחנו יכולים לתת איזשהו משהו. אבל אם

אנחנו יוצאים עם איזשהו קול קורא, אני לא יודע מה מותר לנו, מה אסור לנו מבחינה חוקית,

רועי גבאי: זו עבודה של בתי ספר.

אלי מזוז: אז אוקיי. אז אני שואל, אני אגיד לכם למה. כי במציאות שלי, אני זוכר כתלמיד, באמת היתה מציאות של אי נעימות, של אלה שיצאו ושל אלה -

ליאור דדוש: ... את הסיבה העיקרית לאנשים שלא יוצאים היא כלכלית. ...

ליאור כהן: אני אעזור לך. בשדרות, במקרה, שנייה, אני רק אענה לו על זה. בשדרות במקרה הם היו ביחד עם אולפנת יבנה באותה משלחת. שם, מעבר לאותם 2,000 שקלים שהרשות סבסדה בגלל כל הסיטואציה של שדרות, באו עמותות חיצוניות, הם כמעט לא שילמו שם כסף. תלמידה משרדות שיצאה שילמה -

אלי מזוז: אז זה מתאפשר דבר כזה?

ליאור כהן: כן. שם זה קורה. אני לא יודע מה ברמה החוקית. אבל זה קורה עובדתית.

רונית ארנפרינד: רגע, העירייה נתנה וגם עמותות?

ליאור כהן: העירייה נתנה 2,000, ועוד עמותה חיצונית סבסדה להם כמעט את הכל.

רונית ארנפרינד: איזה סדר גודל ילדים אתה יודע להגיד?

ליאור כהן: ביבנה? אני מעריך בגינזבורג, נבון,

ענבל בועז: אתה יודע על ילדים שלא יצאו למשלחת בגלל העלות?

רונית ארנפרינד: כן, זה כן.

ליאור כהן: לפחות שבע,

רועי גבאי: אתיחס. טוב, קודם כל הצעה מבורכת, נתחיל מזה. זה מבורך. זה נושא חשוב מאוד. ברמת מדיניות גם צריך בעיני לעודד יציאה לפולין. לצערנו בארבע שנים, שלוש שנים האחרונות לא היו משלחות לתיכונים שלנו. צפויה, עדיין לא נסגר סופית. צפויה לצאת,

ליאור כהן: מה זה? שלוש שנים לא יצאנו? ...

רועי גבאי: צפויה משלחת בנובמבר, של גינזבורג. צעדה, עוד פעם, לא סופי. אני

לחלוטין מסכים לדבר הזה. אנחנו צריכים להכניס את זה לתקציב 2026, לתקצב את זה, לשים את זה בצד כסעף מלגות. לייצר קריטריונים של תמיכה לנוער. בעיני, עוד פעם, זה לא יכו להיות פלאט באופן מלא. צריך להיות פה דיפרנציאליות, על מנת, בדיוק כמו שאמרתם, לעודד מה שנקרא כאלה שכלכליות נדרש לסייע להם. לעזור פה גם לבית הספר. גם בית הספר מייצר מלגות מתקציבים שלו, ואז הוא יודע לעשות גם לפעמים עוד אובר על זה. הפתרון, ההמלצה, הדרך שלי זה לתת, להנחות את מנהלת אגף החינוך לקחת את הנושא, לבחון את זה מול כל בתי הספר, אל מול המשלחות שמתוכננות, כמות התלמידים. להציע מודל לתבחינים. להביא לנו את זה לתקציב 2026 בעזרת השם. ואז נוכל להוציא את זה לדרך.

ליאור כהן: לדעתי אפשר ... 2026, אבל שוב, התבחינים קיימים במלגות ממשרד החינוך. מה שקורה ברשויות אחרות, יש איזשהו סכום, אפשר להתווכח על הסכום,

רועי גבאי: ולכן, הדבר הזה נדרש. אני אומר שוב, ולכן -

ליאור כהן: זה מה שאני אומר. במשרד החינוך היו תקדימים. כאן רשויות נותנות פלאט. עצם העובדה שבא תלמיד ואומר 'אני רוצה לנסוע לפולין' אתה מקבל על זה,

רועי גבאי: בסדר. אנחנו חלוקים. עמדתך היא פלאט, ועמדתי היא דיפרנציאלית. אני מציע, שוב, לקחת את זה שנייה לחשיבה של אגף החינוך. לראות באמת את המודל, איזה ילדים יוצאים, מה המשמעויות. ובאמת להציע הצעה רלוונטית. לתקצב את זה בצורה מסודרת בתקציב מלגות, כמו שנדרש. אנחנו גם צריכים, בסוף בכסף שאנחנו מביאים בסוף לילד בקצה, או לבית ספר, אנחנו נדרשים לעשות את זה באופן של מלגות, מסודר ולא באיזשהו תהליך כזה או אחר. ולכן אני אומר. ההצעה שלי בדבר הזה, לקבל לגמרי את ההצעה. לתת לאגף החינוך לנהל תהליך מסודר של תבחינים והצעה, להביא את זה לתקציב 2026.

ליאור כהן: חשוב שבקביעת תבחינים של אגף החינוך, שנהיה נציגים. מסיבה פשוטה. כי מה שקורה, התבחינים של משרד החינוך הם מאוד מקובעים. יש תבחינים. סטית בשקל, אז אתה כבר לא שם.

יוספה חליבה: זה הולך לפי מבחן הכנסות.

ליאור כהן: נכון, מבחן הכנסה. נתקלנו בבנות שמבחן ההכנסה בכמה פיפסים.

עו"ד דורון מלכה: ... לפני משורת הדין.

ליאור כהן: בשביל זה אני אומר.

ליאור דדוש: בוא תצביע על זה ... לא, בואו נצביע על זה שהם יביאו,

ליאור כהן: שהם יביאו את התוכנית, אוקיי.

- רונית ארנפרינד:**
לגייס, הרי -
- רועי גבאי:**
בואי נגיד שלבית ספר יותר קל לגייס מרשות מקומית.
- רונית ארנפרינד:**
יכול להיות גם. אז אם אתה מנחה את מאיה,
- יוספה חליבה:**
על רשות מקומית חל איסור מוחלט על תרומות.
- ליאור כהן:**
לא, אבל לסייע לבתי ספר.
- רונית ארנפרינד:**
אבל היא יכולה לסייע.
- רועי גבאי:**
אז היא יכולה, מה שנקרא, לחבר ביניהם. היא לא יכולה לקבל כסף.
- ענבל בועז:**
הנערים והנערות יצאו, זה יהיה להם הרבה יותר -
- רועי גבאי:**
מי בעד?
- ליאור כהן:**
שמה?
- רועי גבאי:**
אמרתי. שאגף החינוך,
- ליאור כהן:**
ואנחנו נהיה חלק מאותו צוות חשיבה.
- רועי גבאי:**
הם יביאו לנו את זה, יציגו לנו את זה, כחלק מתקציב 2026. אנחנו נביא את זה.
- רוחה תורג'מן:**
למה לא לאשר את ההצעה שלו,
- רועי גבאי:**
מה שאני אומר, עוד פעם. מי בעד לאשר את המודל, כמו שהצענו. שאגף החינוך יביא את התבחינים ואת הערכת העלות ואת כל הנדרש ונתקצב את זה ב-2026.
- ליאור דדוש:**
מה עם לוח זמנים? מתי יביא את זה?
- רועי גבאי:**
נאשר את זה בתקציב 2026.
- ליאור דדוש:**
עד מתי אגף החינוך יביא את זה הנה?
- רועי גבאי:**
נאשר את זה בתקציב, אנחנו נדרשים לאשר את תקציב 2026 עד דצמבר.

- ליאור דדוש:** אז עד דצמבר.
- רוחה תורג'מן:** שנייה, אבל הילדים שיוצאים בנובמבר לא יוכלו ליהנות מזה.
- רועי גבאי:** אני מעריך שלא.
- אלי מזוז:** רגע, סליחה. מה, מה, מה? שנייה, לא הבנתי.
- רועי גבאי:** היא אומרת, אם יצאו תלמידים בנובמבר הקרוב, אני אומר שלא. לא תקצבנו את זה לשנה הנוכחית, וזה סיפור אחר. אי אפשר לעשות איפה ואיפה. יש כאלה שיצאו עכשיו באפריל. בודדים מפה ומשם.
- אלי מזוז:** תמיד משהו מתחיל -
- רועי גבאי:** מי בעד? פה אחד. תודה. אלון נכנס עכשיו. הצבעת, לא הצבעת? ברוך הבא.
- החלטה מס' 9/24/16:**
הוחלט פה אחד שאגף החינוך יקבע תבחינים לסבסוד עלות משלחות של תלמידים מהעיר יבנה לפולין ומסגרת תקציבית והדבר יוכנס לתקציב שנת 2026.
- רועי גבאי:** יש כמה התייחסויות בבקשה דקה לסיום. ואני אחרי זה רוצה לסכם במשפט. בבקשה, ליאור דדוש.
- ליאור דדוש:** אני מבקש לא להפריע לי. יש לי דקה. וככל שיפריעו לי אני אתחיל אותה מחדש.
- רועי גבאי:** אז תעמוד בדקה.
- ליאור דדוש:** אני אעמוד בדקה. אל תפריעו לי. לפני חודשיים הגיעה לפה הצעה, סליחה, אני אחכה עד שיהיה שקט, מאוד קשה ככה. לפני חודשיים עלתה פה הצעה לסדר שלי, להשוות את מחירי החוגים לכל ילדי העיר. לא בקשה דרמטית, אלא דבר בסיסי, שילד שהולך למתנ"ס ליפקין שחק ישלם כמו ילד שהולך למתנ"ס תורני. ושילד שגר בשכונה אחת ישלם כמו ילד בשכונה אחרת. התגובה מכאן, שקיבלנו ממנכ"ל הרשת רק חשפה את כל מה שאמרנו. אותם חוגים באותה רשת במחירים שונים, וגם איפה שהוא ניסה להסביר, לצערי המסמך סובל מאי דיוקים. חלק מהילדים מקבלים הנחות קבועות. וחלק מההורים נדרשים לשלם מחיר מלא, דמי ביטוח, תוספות שונות על אותו תוכן בדיוק. המציאות הזו, שבה ילד אחד בעיר הזו שווה פחות מילד אחר, לא מתקבלת על הדעת, מייצרת מצב שבו משפחות ממגזר אחד ממוננות מכספן הנחות לאחרים. זה לא צדק חברתי, זו אפליה ממוסדת, ואני קורא מכאן,

רועי גבאי: רגע, פאלי, אבל אני רוצה לפרגן לך. אתה קם, שנייה, רגע. אני צריך להגיד, שנייה, סליחה שאני קוטע.

ליאור דדוש: אין בעיה, אני אמשיך ...

רועי גבאי: אני רוצה לפרגן לפאלי היקר, אני רואה שהוא עוזב כבר, שלמרות רגל שבורה הגיע, עשה מאמצים (נשמעות מחיאות כפיים) רואה את החשיבות הציבורית בהגעה. ובאמת לטובת הציבור. בעזרת השם רפואה שלמה. תחזור לריצה מהירה ותשים את כל האביזרים האלה בצד.

ליאור דדוש: פאלי, חצי דקה.

ליאור כהן: פאלי, אני צריך לתת ... חומר, חכה שנייה.

ליאור דדוש: זה לא צדק חברתי, זו אפליה ממוסדת. ואני קורא מכאן, גם לחברי המועצה וגם לך, בוא נדאג שביבנה יהיו מחירים אחידים לכל ילדי העיר, בלי הבדלים דתי, חילוני, חרדי. ילד הוא ילד וזכאי לאותן הזדמנויות בדיוק. אני מעלה שוב את ההצעה לסדר, כי כנראה מקווים שהנושא הזה, אגב, התשובה שקיבלתי ממנכ"ל הרשת היא התייחסות לשאלתה. אני העברתי הצעה לסדר. המכתב עבור יעל יצחק פור, כשאני שלחתי מכתב אליך. יש פה כנראה איזו ציפייה שהבעיה הזאת תיעלם מתחת לפרוטוקולים ומכתבים. היא לא תיעלם. אני מגיש עכשיו את ההצעה שוב, כדי שתעלה בדיון הבא. עם פירוט על פערים מהחוגים נכון להיום בבוקר ולא מלפני חצי שנה. אחד לאחד אותם מפרטים, פערים של 20, 30 ו-40 אחוז נמצאים כאן. בבקשה. תודה רבה.

רועי גבאי: בבקשה. שחר סימנה, כן.

רוחה תורג'מן: ליאור, יישר כוח.

שחר סימנה: לאחרונה פורסמה כתבה שממנה עלול היה להשתמע כאילו אנחנו שוקלים לפרוש. ברצוני להבהיר כי אין בכך כל אמת. אני ממשיך בתפקידי בשליחות הציבורית, מתוך תחושת אחריות עמוקה ושליחות גדולה. תודה על האימון והתמיכה. זה לא מובן מאליו. (נשמעות מחאות כפיים).

רועי גבאי: בבקשה, ליאור.

ליאור כהן: שני דברים שאני אעלה אותן כאן. לאחרונה קיבלו באולפנה לאורך זמן יש מדרשה, לאחרונה הבנות קיבלו הודעה שמסיבות כאלה ואחרות שצריך לבדוק, מתבטלת המדרשה. זה גם מוריד מהם הרבה זכויות שהם קיבלו עד היום והן לא מקבלות עכשיו. ובנוסף צריך לראות למה זה קורה, איך מגיעים למצב הזה. לראות שבשנה הבאה זה ממשיך ביתר שאת. דבר נוסף, נתוני הרשמה. אין לאולפנה ולנריה, אנחנו רואים שמעל, נסתכל רגע על נריה, מעל 140 תלמידים מסיימים בחמ"ד בשנה הקרובה. פחות מ-60 נרשמים לנריה. זה אומר שיותר מ-60%, מספר מטורף, יותר מ-60%, או שיוצאים

מחוץ לעיר או שהולכים לתיכון ממלכתי. זה מסוג האירועים שצריך לעשת פאוז, לבדוק מה קורה, לעשות איזשהו בדיק בית. כי לה מספרים שעם כל זה שיצאו אחורה, להגיע למספרים כאלה אני לא זוכר ביבנה, ואנחנו במעקב אחרי הנושא הזה כבר שנים רבות.

ליאור דדוש: היה שיפור איזו תקופה, לא?

ליאור כהן: לא רק שהיה שיפור. גם אלה שיצאו, חזרו.

ליאור דדוש: אני אומר, זה מה שאני מכיר.

ליאור כהן: עכשיו אנחנו ברוורס.

רועי גבאי: אנחנו לא ברוורס. אני רק אדייק. כל אותם תלמידים המדוברים הם מרשת מסוימת מאוד, שדואגת להעביר את הילדים שלהם מחוץ לעיר, לאותה רשת. כי יש לה פה יתרון הכנסתי. מוכן לבדוק -

ליאור כהן: לא, הם דווקא, חלקם -

רועי גבאי: דיברתי כבר עם מנכ"ל החברה. הוא אישר את הדברים. זו המציאות ואיתה נתמודד.

ליאור כהן: אז אני אומר. קודם כל זו לא המציאות. אני אסביר.

רועי גבאי: זו המציאות. ... תודה. כן, ענבל.

ליאור כהן: זו לא המציאות. כי בסוף אותם 60 נמצאים חבריה מאותה רשת. יש פה בין 140 ל-60 ל-80 תלמידים, אין 80 תלמידים באותה רשת. אז זה לא מרשת מסוימת. זה מכלל בתי הספר.

רועי גבאי: זו רשת מסוימת.

ליאור כהן: אני יכול לעשות גם בדיקה ברמת בתי ספר, להגיע לך כמה יוצאים מכל בית ספר.

רועי גבאי: מצוין. תודה. כן, ענבל.

ענבל בועז: דיברנו מקודם על שיפוצי הקיץ.

ליאור כהן: אבל זה מסוג הדברים שצריך לעצור, להגיד 'בואינה, יש פה משהו'. גם אם זו רשת מסוימת. מה זה משנה מאיזו רשת? הם לא תלמידים פה בעיר? הם לא משלמים ארנונה? הם לא חיים פה?

- רועי גבאי:** כמו שחיזקנו את נריה, נמשיך לחזק את בתי הספר ...
- ליאור כהן:** אבל זה קורה בדיוק הפוך. מה שקורה פה בדיוק הפוך.
- רועי גבאי:** כן, בבקשה.
- ענבל בועז:** דיברת מקודם על שיפוצי קיץ ברמות ויצמן. בית ספר בן 40 שנה, דיברתם על זה שבעצם הרבה מהאחוז מהתקציב אמור ללכת אליו. כיתות מוצפות, מבואה מפורקת. בעיות איטום, בעיות בטיחות. אני לא יודעת מה הפתרונות. כאילו מה אתם מציעים. הצבעתם נגד. עוד שנייה -
- ליאור דדוש:** ביקשנו לקבל פירוט.
- עו"ד דוד שחר:** אל תפריע לה. היא לא הפריעה לך.
- ליאור דדוש:** אגב, הפריעו לי. ...
- ענבל בועז:** מה, מה האלטרנטיבה? מה? מה האלטרנטיבה? עוד שנה של הצפות?
- ליאור דדוש:** להעביר לנו פירוט. ענבל, זה מאוד פשוט. תביאו פירוט לפי בתי ספר. מאוד פשוט, ענבל.
- ענבל בועז:** ... מלכתחילה נאמר שרוצים אותו, כי רוצים לראות שאין פה איפה ואיפה.
- ליאור דדוש:** מי אמר את זה?
- ענבל בועז:** זה נאמר גם בישיבה הקודמת. אני רוצה לראות שאחרים מקבל, אני רוצה לראות שאלה לא מקופחים. אני שמעתי את זה.
- רוחה תורג'מן:** ממ?
- ענבל בועז:** אתם דיברתם על זה שאתם רוצים לראות שהחמ"ד לא מקופח. ... של בתי ספר בני 40 שנה בעיר שלא מקבלים עכשיו מענה. מה אתם מתכוונים לעשות? ...
- ליאור כהן:** אני רוצה לראות איזה בתי ספר מקבלים תקציב. ... שנה שעברה לקחו מתקציב השיפוצים 700,000 שקל ונתנו לעמותה חיצונית. ...
- (מדברים ביחד)
- רועי גבאי:** ענבל, תודה. ... שנייה. בבקשה. ענבל, תודה. את בהחלט צודקת. יצטרכו להסביר את זה לציבור. כן, בבקשה.

רונית ארנפרוינד: א', אני מודה שלמרות שלא ביקשתי, תראו, אנחנו בחודש מאי. סוף חודש מאי מתחיל חודש הגאווה. אני מצפה שהעיר הזאת תישא בגאון את הגאווה, את הקהילה הגאה כאן. היא קהילה גדולה שתשים דגל בעירייה, של קהילת הגאה. ושתוציא תוכנית, תקים ועדה ותוציא תוכנית,

ענבל בועז: כבר יש ועדה. ויש קבוצת ווטסאפ, ואת בקבוצת ווטסאפ הזאת, ואת רואים שיש שם אירועים של חודש הגאווה.

רונית ארנפרוינד: אני אשמח שתיתני לי להגיד. ואני אשמח שנציין את החודש הזה לא מתחת לשולחן, עם דגל -

רועי גבאי: יש חברות שבוחנות את המדד העירוני. בואי נראה מה התקדמנו. מעניין.

רונית ארנפרוינד: לא חברות. האגודה.

רועי גבאי: האגודה. נבדוק, נראה.

רונית ארנפרוינד: אני מצפה שהקהילה הגאה לא תהיה מתחת לשולחן. שהדגלים יהיו,

רועי גבאי: אם לא התקדמנו אז הקהילה מתחת לשולחן לכאורה. בואי נראה מה יהיה.

רונית ארנפרוינד: שהדגלים, יהיה כאן דגל כמו ברשויות מקומיות אחרות. דגל בעירייה, בחוץ, וגם ברחוב הראשי.

רועי גבאי: יש דגל אחד של מדינת ישראל ושל עיריית יבנה. כל שאר הדברים אפשר לקדם אותם בנושאים ובתוכן. אני מודה לך. תודה רבה. ערב טוב.

יוספה חליבה
מנכ"לית העירייה

רועי גבאי
ראש העיר